
Narayaniyam

नारायणीयम्

Document Information

Text title : naaraayaniyam

File name : nArAyaNIyam.itx

Category : vishhnu, stotra, vishnu

Location : doc_vishhnu

Author : mel pattUr Narayanabhatta

Proofread by : M.K. Krishnaswamy, M.G.Vasudevan, PSA Easwaran, Aparna Sai Ganesh

Description-comments : Includes pArAyaNasankalpam, dhyAnam, concluding anubandham and maNgalam. See indexed version for navigation.

Acknowledge-Permission: Pandanus, <http://iu.ff.cuni.cz/pandanus/electronictexts/>

Latest update : December 27, 2023

Send corrections to : sanskrit at cheerful dot c om

This text is prepared by volunteers and is to be used for personal study and research. The file is not to be copied or reposted without permission, for promotion of any website or individuals or for commercial purpose.

Please help to maintain respect for volunteer spirit.

Please note that proofreading is done using Devanagari version and other language/scripts are generated using **sanscript**.

July 23, 2024

sanskritdocuments.org

Narayaniyam

नारायणीयम्

ॐ नमो भगवते वासुदेवाय ।

ॐ नमो नारायणाय ।

पारायणसङ्कल्पम्

शुक्लाम्बरधरं विष्णुं शशिवाणं चतुर्भुजम् ।

प्रसन्नवदनं ध्यायेत्सर्वविघ्नोपशान्तये ॥

नारायण नारायण नारायण नारायण ।

नारायण नारायण नारायण नारायण ॥

ध्यानम्

पीताम्बरं करविराजितशङ्खचक्रकौमोदकीसरसिञ्जं करुणासमुद्रम् ।

राधासलायमतिस्फुरन्मन्दलासं वातालयेशमनिशं हृदि भावयामि ॥

मूकं करोति वायालं पङ्गुं लङ्घयते गिरिम् ।

यत्कृपा तमलं वन्दे परमानन्दमाधवम् ॥

वन्दे नन्दप्रजस्त्रीणां पादरेणुमभीक्ष्णशः ।

यासां हरिकथोद्गीतं पुनाति भुवनत्रयम् ॥

कोमलं कूजयन् वेणुं श्यामलोऽयं कुमारकः ।

वेदवेद्यं परं ब्रह्म भासतां पुरतो मम ॥

ध्यानश्लोकानि

ॐ नमःश्रीगणेशशारदागुरुभ्यो नमः । अविघ्नमस्तु ।

अगजाननपद्मार्कं गजाननमर्द्धनिशम् ।

अनेकदन्तं भक्तानामेकदन्तमुपास्महे ॥

श्रीमलागणपतये नमः ।

गुरवे सर्वलोकानां भिषजे भवरोगिणाम् ।

निधयो सर्वविधानां श्रीदक्षिणामूर्तये नमः ॥

अस्मद्गुरुवरणारविन्दार्यां नमः ।

ज्ञानानन्दमयं देवं निर्मलस्कृटिकाकृतिम् ।

आधारं सर्वविधानां उग्रवीरमुपास्महे ॥

श्रीउग्रवीरमूर्तये नमः ।

सरस्वति नमस्तुभ्यं वरदे कामरूपिणि ।

विधारभं करिष्यामि सिद्धिर्भवतु मे सदा ॥

श्रीमलासरस्वत्यै नमः ।

उमाकोमण्डस्ताब्जसम्भावितललाटकम् ।

छिरण्यकुण्डलं वन्दे कुमारं पुष्कलस्रजम् ॥

शक्तिधरश्रीसुब्रह्मण्यस्वामिने नमः ।

भूतनाथ सदानन्द सर्वभूतदयापर ।

रक्ष रक्ष मलाभाडो शास्त्रे तुभ्यं नमो नमः ॥

स्वामि श्रीशबरीशशास्तारं शरणं गच्छामि ।

कोमलं कूजयन् वेणुं श्यामजोऽयं कुमारकः ।

वेदवेद्यं परं ब्रह्म भासतां पुरतो मम ॥

यं ब्रह्मा वरुणोन्द्ररुद्रमरुतः स्तुवन्ति दिव्यैः स्तवैः

वेदैस्साङ्गपदकमोपनिषदैर्गान्ति यं सामगाः ।

ध्यानावस्थिततद्गतेनमनसा पश्यन्ति यं योगिनो

यस्यान्तं न विदुः सुरासुरगणाः देवाय तस्मै नमः ॥

कृष्णाय वासुदेवाय देवकीनन्दनाय च ।

नन्दगोपकुमाराय गोविन्दाय नमो नमः ॥

सायङ्काले वनान्ते कुसुमितसमये सैकते यन्त्रिकायां

त्रैलोक्याकर्षणाङ्गं सुरवरगणिकामोडनापाङ्गमूर्तिम् ।

सेव्यं शृङ्गारभावैर्नवरसभरितैर्गोपकन्यासलस्रैः

वन्देऽहं रासकेणीरतमत्सुभगं वश्यगोपालकृष्णम् ॥

आनीलश्वक्ष्णकेशं ज्वलितमकरसत्सुपुलं मन्दलास-

स्थन्दार्द्रं कौस्तुभश्रीपरिगतवनमालोरुडाराभिरामम् ।

श्रीवत्साङ्गं सुभाङ्गं मृदुलसद्गुदं काञ्चनच्छाययेलं

चारुस्निग्धोरुमम्बोरुडलवितपदं भावयेयं भवन्तम् ॥

श्रीकृष्ण गोविन्द उरे मुरारे श्रीनाथ नारायण वासुदेव ॥ - (त्रिवारम्)

सर्वत्र गोविन्दनामसङ्कीर्तनं - गोविन्द गोविन्द गोविन्द ।

भोक्षाब्धिसारमयभागवताप्यदध्नो

नारायणीयनवनीतमडो गृहीत्वा ।

मायामयौघपरितप्तजनाय योगात्

नारायणावनिसुराय नमोऽस्तु तस्मै ॥

गङ्गा गीता य गायत्र्यपि य तुलसिका गोपिकायन्तं तत्

सालग्रामाभिपूजा परपुरुष तथैकादशी नामवर्णाः ।

येतान्यष्टाप्यत्तान्यपि कलिसमये त्वत्प्रसादप्रवृद्ध्या

क्षिप्रं मुक्तिप्रदानित्यभिदधुर्दृषयस्तेषु मां सज्जयेथाः ॥

सर्वत्र गोविन्दनामसङ्कीर्तनं - गोविन्द गोविन्द गोविन्द ।

After this intial prayer, chant Narayanakavacham from Shrimad

Bhagavatam (6th Skandha - Chapter 8) and then Narayaneeya

Arati as given at the end of the book, before starting the

NarayaneeyaM Stotram.

Narayaniyam

नारायणीयम्

नारायणीयं स्तोत्रम्

मेव्यत्तूर् नारायणभट्टतिरिवर्यविरचितं
श्रीमन्नारायणीयं स्तोत्रम्

प्रथमदशकम् (१)

भगवतः स्वरूपं तथा भाडात्थम् ।
I Form and Glory of the Lord

सान्द्रानन्दावभोधात्मकमनुपमितं कालदेशावधिभ्यां
निर्मुक्तं नित्यमुक्तं निगमशतसहस्रेण निर्भास्थमानम् ।
अस्पष्टं दृष्टमात्रे पुनरुरुपुरुषार्थात्मकं ब्रह्मतत्त्वं
तत्तावद्भाति साक्षाद्गुरुपवनपुरे उन्त भाग्यं जनानाम् ॥ १-१ ॥

अेवं दुर्लभ्यवस्तुन्यपि सुलभतया उस्तलभ्ये यदन्यत्
तन्वा वाया धिया वा भजति भत जनः क्षुद्रतैव स्फुटेयम् ।
अेते तावद्भयं तु स्थिरतरमनसा विश्वपीडापल्यै
निश्शेषात्मानमेनं गुरुपवनपुराधीशमेवाश्रयामः ॥ १-२ ॥

सत्त्वं यत्तत्पराभ्यामपरिकलनतो निर्मलं तेन तावद्-
भूतैर्भूतेन्द्रियैस्ते वपुरिति बहुशः श्रूयते व्यासवाक्यम् ।
तत्स्वच्छत्वाद्यदृष्टादितपरसुभयिद्गर्भनिर्भास्रूपं
तस्मिन् धन्या रमन्ते श्रुतिमतिमधुरे सुग्रहे विग्रहे ते ॥ १-३ ॥

निष्कम्ये नित्यपूर्णे निरवधि परमानन्दपीयूषरूपे

નિર્લાનાનેકમુક્તાવલિસુભગતમે નિર્મલબ્રહ્મસિન્ધૌ ।
કલ્લોલોલ્લાસતુલ્યં ખલુ વિમલતરં સત્ત્વમાહુસ્તદાત્મા
કસ્માન્નો નિષ્કલસ્ત્વં સકલ ઇતિ વચસ્ત્વત્કલાસ્ત્વેવ ભૂમન્ ॥ ૧-૪ ॥

નિવ્યાપારોડપિ નિષ્કારણમજ ભજસે ચલ્કિયામીક્ષણાપ્યાં
તેનૈવોદેતિ લીના પ્રકૃતિરસતિકલ્યાડપિ કલ્યાદિકાલે ।
તસ્થાઃ સંશુદ્ધમંશં કમપિ તમતિરોધાયકં સત્ત્વરૂપં
સ ત્વં ધૃત્વા દધાસિ સ્વમહિમવિભવાકુણ્ઠ વૈકુણ્ઠરૂપમ્ ॥ ૧-૫ ॥

તત્તે પ્રત્યગ્રધારાધરલલિતકલાયાવલીકેલિકારં
લાવણ્યસ્યૈકસારં સુકૃતિજનદૃશાં પૂર્ણપુણ્યાવતારમ્ ।
લક્ષ્મીનિશ્શકુલીલાનિલયનમમૃતસ્યન્દસન્દોહમન્તઃ
સિગ્ચત્સગ્ચિન્તકાનાં વપુરનુકલયે મારુતાગારનાથ ॥ ૧-૬ ॥

કષ્ટા તે સૃષ્ટિચેષ્ટા બહુતરભવખેદાવહા જીવભાજા-
મિત્યેવં પૂર્વમાલોચિતમજિત મયા નૈવમદ્યાભિજાને ।
નો ચેજજીવાઃ કથં વા મધુરતરમિદં ત્વદ્રુપુશ્ચિદ્રસાર્દ્રં
નેત્રૈઃ શ્રોત્રૈશ્ચ પીત્વા પરમરસસુધામ્ભોધિપૂરે રમેરન્ ॥ ૧-૭ ॥

નમ્રાણાં સન્નિધત્તે સતતમપિ પુરસ્તૈરનભ્યાર્થિતાન-
પ્યર્થાન્ કામાનજસં વિતરતિ પરમાનન્દસાન્દ્રાં ગતિ ચ ।
ઇત્યં નિશ્શેષલભ્યો નિરવધિકકૃલઃ પારિજાતો હરે ત્વં
ક્ષુદ્રં તં શકવાટીદ્રુમમભિલષતિ વ્યર્થમર્થિવ્રજોડયમ્ ॥ ૧-૮ ॥

કારુણ્યાત્કામમન્યં દદતિ ખલુ પરે સ્વાત્મદસ્ત્વં વિશેષા-
દૈશ્વર્યાદીશતેડન્યે જગતિ પરજને સ્વાત્મનોડપીશ્વરસ્ત્વમ્ ।
ત્વચ્યુચ્ચૈરામન્તિ પ્રતિપદમધુરે ચેતનાઃ સ્ફીતભાગ્યાસ્-
ત્વં ચાત્મારામ એવેત્યતુલગુણગણાધાર શૌરે નમસ્તે ॥ ૧-૯ ॥

ઐશ્વર્યં શકુરાદીશ્વરવિનિયમનં વિશ્વતેજોહરાણાં
તેજસ્સંહારિ વીર્યં વિમલમપિ યશો નિસ્પૃહૈશ્ચોપગીતમ્ ।
અડ્ગાસડ્ગા સદા શ્રીરખિલવિદસિ ન ક્વાપિ તે સડ્ગવાર્તા
તદ્દાતાગારવાસિન્ મુરહર ભગવચ્છબ્દમુખ્યાશ્રયોડસિ ॥ ૧-૧૦ ॥

ઇતિ પ્રથમદશકં સમાપ્તમ્ ।

द्वितीयदशकम् (२)

भगवतः स्वरूपमाधुर्यं तथा भक्तिमत्त्वम् ।

2 Form of the Lord And Greatness of Devotion

सूर्यस्पर्धिङ्करीटमूर्ध्वतिलकप्रोद्भासिङ्गालान्तरं
कारुण्यकुलनेत्रमार्द्रलसितोल्वासं सुनासापुटम् ।
गण्डोद्यन्मकराभकुण्डलयुगं कण्ठोज्ज्वलत्कौस्तुभं
त्वद्रूपं वनमाव्युत्तरपटलश्रीवत्सदीप्रं भजे ॥ २-१ ॥

केयूराङ्गदङ्कुण्डुणोत्तममडारत्नाङ्गुलीयाङ्कित-
श्रीमद्भाङ्गुयतुष्कसङ्गतगदाशङ्भारिपङ्केरुडाम् ।
काञ्चित्काञ्चनकाञ्चिलाञ्छितलसत्पीताम्बरालम्बिनी-
मालम्बे विमलाम्बुजधृतिपदां मूर्तिं तवार्तिच्छिदम् ॥ २-२ ॥

यत्रैलोक्यमलीयसोऽपि मडितं सम्मोहनं मोहनात्
कान्तं कान्तिनिधानतोऽपि मधुरं माधुर्यधुर्यादपि ।
सौन्दर्योत्तरतोऽपि सुन्दरतरं त्वद्रूपमाश्चर्यतोऽ-
प्याश्चर्यं भुवने न कस्य कुतुङ्कं पुष्पाति विष्णो विभो ॥ २-३ ॥

तत्ताडजमधुरात्मकं तव वपुः सम्प्राप्य सम्पन्मयी
सा देवी परमोत्सुका चिरतरं नाऽस्ते स्वभक्तेष्वपि ।
तेनास्था भत कष्टमच्युत विभो त्वद्रूपमानोऽङ्क-
प्रेमश्चैर्यमयादयापलबलाख्यापत्यवार्तोऽभूत् ॥ २-४ ॥

लक्ष्मीस्तावकरामणीयकलुतैवेयं परेष्वस्थिरे-
त्यस्मिन्नन्यदपि प्रमाणमधुना वक्ष्यामि लक्ष्मीपते ।
ये त्वद्धानगुणानुकीर्तनरसासक्ता हि भक्ता जना-
स्तेष्वेषा वसति स्थिरैव दयितप्रस्तावदत्तादरा ॥ २-५ ॥

शेवम्भूतमनोऽज्ञातानवसुधानिष्यन्सन्धोऽहं
त्वद्रूपं परचिद्रसायनमयं येतोऽहं शृण्वताम् ।
सद्यः प्रेरयते मति मद्यते रोमाञ्चयत्यङ्गकं
व्यासिञ्चत्यपि शीतबाष्पविसरैरानन्दमूर्च्छोद्भवैः ॥ २-६ ॥

अेवम्भूततया छि भक्त्यभिहितो योगः स योगद्रयात्
 कर्मज्ञानमयाद्भृशोत्तमतरो योगीश्वरैर्गीयते ।
 सौन्दर्यैकरसात्मके त्वयि भलु प्रेमप्रकर्षात्मिका
 भक्तिर्निश्चममेव विश्वपुरुषैर्लभ्या रभावल्लभ ॥ २-७ ॥

निष्कामं नियतस्वधर्मयरणं यत्कर्मयोगामिधं
 तद्दूरेत्यकृलं यदौपनिषदज्ञानोपलभ्यं पुनः ।
 तत्त्वव्यक्ततया सुदुर्गमतरे चित्तस्य तस्माद्धिभो
 त्वत्प्रेमात्मकभक्तिरेव सततं स्वादीयसी श्रेयसी ॥ २-८ ॥

अत्यायासकराणि कर्मपटलाभ्यायर्थं निर्यन्मलाः
 बोधे भक्तिपथेऽथवाप्युचिततामायान्ति किं तावता ।
 क्लिष्टा तर्कपथे परं तव वपुर्भ्रज्माप्यमन्ये पुन-
 श्चित्तार्द्रत्वमृते विचिन्त्य भलुभिः सिध्यन्ति जन्मान्तरैः ॥ २-९ ॥

त्वद्भक्तिस्तु कथारसामृतजरीनिर्मज्जनेन स्वयं
 सिद्ध्यन्ती विमलप्रबोधपदवीमकलेशतस्तन्वती ।
 सधः सिद्धिकरी जयत्ययि विभो सैवास्तु मे त्वत्पद-
 प्रेमप्रौढिरसार्द्रता द्रुततरं वातालयाधीश्वर ॥ २-१० ॥

०ति द्वितीयदशकं समाप्तम् ।

तृतीयदशकम् (३)

उत्तमभक्तस्य गुणाः ।

3 The Qualities of the Perfect Devotee

पठन्तो नामानि प्रमदभरसिन्धौ निपतिताः
 स्मरन्तो रुपं ते वरद कथयन्तो गुणकथाः ।
 यरन्तो ये भक्तास्त्वयि भलु रमन्ते परममू-
 नलं धन्यान्मन्ये समधिगतसर्वाभिलषितान् ॥ ३-१ ॥

गदङ्किलष्टं कष्टं तव यररासेवारसभरेऽ-
 प्यनासक्तं चित्तं भवति भत विषणो कुरु दयाम् ।
 भवत्यादाभ्मोजस्मरवारसिको नामनिवडा-
 नडं गाथं गाथं कुडयन विवत्स्यामि विजने ॥ ३-२ ॥

धृपा ते जाता येत्त्रिमिव न छि लभ्यं तनुभृतां
 मदीयकलेशौघप्रशमनदशा नाम क्रियती ।
 न के के लोकेऽस्मिन्ननिशमधि शोकाभिरछिता
 भवद्भक्ता मुक्ताः सुभगतिमसक्ता विदधते ॥ ३-३ ॥

मुनिप्रौढा रुढा जगति भलु गूढात्मगतयो
 भवत्यादाभ्मोजस्मरवारविरुजो नारदमुखाः ।
 यरन्तीश स्वैरं सततपरिनिर्भातपरचित्-
 सदानन्दाद्वैतप्रसरपरिमग्नाः किमपरम् ॥ ३-४ ॥

भवद्भक्तिः स्फीता भवतु मम सैव प्रशमये-
 दशेषकलेशौघं न भलु वृष्टि सन्देशकण्डिका ।
 न येद्व्यासस्थोक्तिस्तव य वयनं नैगमवयो
 भवेन्मिथ्या रथ्यापुरुषवयनप्रायमभिलम् ॥ ३-५ ॥

भवद्भक्तिस्तावत्प्रभुभमधुरा त्वद्गुणरसात्
 किमप्यारुढा येदभिलपरितापप्रशमनी ।
 पुनश्चान्ते स्वान्ते विमलपरिबोधोद्यमिल-
 न्मडानन्दाद्वैतं दिशति किमतः प्रार्थ्यमपरम् ॥ ३-६ ॥

विधूय कलेशान्भे कुरु यररायुग्मं धृतरसं
 भवत्क्षेत्रप्राप्तौ करमपि य ते पूजनविधौ ।
 भवन्मूर्त्यालोके नयनमथ ते पादतुलसी-
 परिघ्राणो घ्राणं श्रवणमपि ते यारुचरिते ॥ ३-७ ॥

प्रभृताधिव्याधिप्रसभयलिते मामकवृष्टि
 त्वदीयं तद्रूपं परमसुभयिद्रूपमुदियात् ।
 उदञ्चद्रोमाञ्चो गलितभङ्गुलषाश्रुनिवडो
 यथा विस्मर्यासं दुरुपशमपीडापरिभवान् ॥ ३-८ ॥

मरुद्ग्रेडाधीश त्वयि भलु पराञ्चोऽपि सुभिनो
 भवत्स्नेही सोऽडं सुभलु परितप्ये य किमिदम् ।

अकीर्तिस्ते मा भूद्धरद गदभारं प्रशमयन्
भवद्भक्तोत्तंसं ञटिति कुरु मां कंसदमन ॥ ३-८ ॥

डिमुक्तैर्भूयोभिस्तव छि करुणा यावद्दुष्टिया-
दलं तावद्देव प्रछितविविधार्तप्रलपितः ।
पुरः क्लृप्ते पाटे वरद तव नेष्यामि दिवसान्
यथाशक्ति व्यक्तं नतिनुतिनिषेवा विरथयन् ॥ ३-१० ॥
धति तृतीयदशकं समाप्तम् ।

चतुर्थदशकम् (४)

योगाभ्यासः तथा योगसिद्धिः ।
4 Yoga And Its Attainment

कल्यतां मम कुरुष्व तावतीं कल्यते भवद्गुपासनं यथा ।
स्यष्टमष्टविधयोगयथया पुष्टयाऽऽशु तव तुष्टिमाप्नुयाम् ॥ ४-१ ॥
ब्रह्मथर्थद्रुढतादिभिर्यमैराप्लवादिनियमैश्च पाविताः ।
कुर्महे द्रुढमभी सुभासनं पङ्कजाधमपि वा भवत्पराः ॥ ४-२ ॥
तारमन्तरनुचिन्त्य सन्ततं प्राणवायुमभियम्य निर्मलाः ।
धन्द्रियाणि विषयादथापलृत्याऽऽस्महे भवद्गुपासनोन्मुखाः ॥ ४-३ ॥
अस्कुटे वपुषि ते प्रयत्नतो धारयेम धिषणां मुहुर्मुहुः ।
तेन भक्तिरसमन्तरार्द्रतामुद्भेदम भवद्दुष्टिचिन्तकाः ॥ ४-४ ॥
विस्कुटावयवभेदसुन्दरं त्वद्गुपुस्सुचिरशीलनावशात् ।
अश्रमं मनसि चिन्तयामहे ध्यानयोगनिरतास्त्वदाश्रयाः ॥ ४-५ ॥
ध्यायतां सकलमूर्तिमीदृशीमुन्मिषन्मधुरताडुतात्मनाम् ।
सान्द्रमोदरसङ्गमन्तरं ब्रह्मसङ्गमयि तेऽवभासते ॥ ४-६ ॥
तत्समास्वदनसुपिणीं स्थितिं त्वत्समाधिमयि विम्रनायक ।
आश्रिताः पुनरतः परिच्युतावारभेमहि य धारणादिकम् ॥ ४-७ ॥ (परिच्युतौ आरभेमहि)

धृत्तमभ्यसननिर्भरोल्लसत्त्वत्परात्मसुभक्तव्यितोत्सवाः ।
 मुक्तभक्तकुलमौलितां गताः सञ्चरेम शुक्नारदादिवत् ॥ ४-८ ॥
 त्वत्समाधिविजये तु यः पुनर्मङ्गु भोक्षरसिकः क्रमेण वा ।
 योगवश्यमनिलं षडाश्रयैरुन्नयत्यज सुषुम्नया शनैः ॥ ४-९ ॥
 लिङ्गदोषमपि सन्त्यजन्नथो वीयते त्वयि परे निराग्रहः ।
 अध्वलोककुतुकी तु मूर्धतस्सार्धमेव करणैर्निरीयते ॥ ४-१० ॥
 अग्निवासरवलक्ष्मिपक्षगैरुत्तरायणजुषा य दैवतैः ।
 प्रापितो रविपदं भवत्यरो मोदवान् ध्रुवपदान्तमीयते ॥ ४-११ ॥
 आस्थितोऽथ मडरालये यदा शेषवक्त्रदण्डोष्माणार्धते ।
 धयते भवद्गुणश्रयस्तदा वेधसः पदमतः पुरैव वा ॥ ४-१२ ॥
 तत्र वा तव पटेऽथवा वसन् प्राकृतप्रलय अति मुक्तताम् ।
 स्वेच्छया भलु पुरा विमुच्यते संविभिद्य जगदाण्डमोजसा ॥ ४-१३ ॥
 तस्य य क्षितिपयोमण्डोऽनिलधोमडत्प्रकृतिसमकावृतीः ।
 तत्तदात्मकतया विशन् सुभी याति ते पदमनावृतं विभो ॥ ४-१४ ॥
 अर्चिरादिगतिमीदृशीं व्रजन् विच्युतिं न भजते जगत्पते ।
 सखिद्यात्मक भवद्गुणोदयानुच्यरन्तमनिवेश पाडि माम् ॥ ४-१५ ॥
 धृति यतुर्थदशकं समाप्तं

पञ्चमदशकम् (५)

विराट्-पुरुषोत्पत्तिः ।
 5 Cosmic Evolution

व्यक्ताव्यक्तमिदं न किञ्चिदभवत्प्राक्प्राकृतप्रक्षये
 मायायां गुणसाम्यरुद्धविकृतौ त्वय्यागतायां लयम् ।
 नो मृत्युश्च तदामृतं य समभून्नाहो न रात्रेः स्थिति-
 स्तत्रैकस्त्वमशिष्यथाः किल परानन्दप्रकाशात्मना ॥ ५-१ ॥

कालः कर्मगुणाश्च श्रुवनिवडा विश्वं च कार्यं विभो
 शिल्वीलारतिमेयुषि त्वयि तदा निर्लीनतामाययुः ।
 तेषां नैव वदन्त्यसत्त्वमयि भोः शक्त्यात्मना तिष्ठतां
 नो येत् किं गगनप्रसूनसदृशां भूयो भवेत्सम्भवः ॥ ५-२ ॥

येवं य द्विपरार्धकालविगतावीक्षां सिसृक्षात्मिकां
 बिभ्राणो त्वयि युक्षुभे त्रिभुवनीभावाय माया स्वयम् ।
 मायातः भलु कालशक्तिरभिलाष्टं स्वभावोऽपि य
 प्रादुर्भूय गुणान्विकास्य विदधुस्तस्यास्सलायङ्कियाम् ॥ ५-३ ॥

मायासन्निहितोऽप्रविष्टवपुषा साक्षीति गीतो भवान्
 भेदैस्तां प्रतिभिम्बतो विविशिवान् श्रुवोऽपि नैवापरः ।
 कालादिप्रतिबोधिताऽथ भवता सञ्चोदिता य स्वयं
 माया सा भलु बुद्धितत्त्वमसृजधोऽसौ मडानुच्यते ॥ ५-४ ॥

तत्रासौ त्रिगुणात्मकोऽपि य मडान् सत्त्वप्रधानः स्वयं
 श्रुवेऽस्मिन् भलु निर्विकल्पमडमित्युद्धोषनिष्पादकः ।
 यक्तेऽस्मिन् सविकल्पबोधकमडन्तत्त्वं मडान् भल्वसौ
 सम्पुष्टं त्रिगुणैस्तमोऽतिबहुलं विष्णो भवत्प्रेरणात् ॥ ५-५ ॥

सोऽडं य त्रिगुणकमात्रिविधतामासाद्य वैकारिको
 भूयस्तैजसतामसाविति भवन्नाद्येन सत्त्वात्मना ।
 देवानिन्द्रियमानिनोऽकृत दिशावातार्कपाश्यश्चिनो
 वहीन्द्रायुतमित्रकान् विधुविधिश्रीरुद्रशारीरकान् ॥ ५-६ ॥

भूमन्मानसबुद्ध्युद्धृतिमिलञ्छित्ताप्यवृत्यन्वितं
 तथ्यान्तःकरणं विभो तव भवात्सत्त्वांश एवासृजत् ।
 जातस्तैजसतो दशेन्द्रियगणस्तत्तामसांशात्पुन-
 स्तन्मात्रं नभसो मरुत्पुरपते शब्दोऽजनि त्वद्भवात् ॥ ५-७ ॥

शब्दाद्व्योम ततः ससर्जिथ विभो स्पर्शं ततो मारुतं
 तस्माद्रूपमतो मडोऽथ य रसं तोयं य गन्धं मडीम् ।
 येवं माधव पूर्वपूर्वकलनाद्याद्यधर्मान्वितं
 भूतग्राममिमं त्वमेव भगवन् प्राकाशयस्तामसात् ॥ ५-८ ॥

येते भूतगणास्तथेन्द्रियगणा देवाश्च जाता पृथङ्-
 नो शेकुर्भुवनाण्डनिर्मितिविधौ देवैरभीभिस्तदा ।

त्वं नानाविधसूक्तिभिर्नुतगुणस्तत्त्वान्यमून्याविशं-
श्लेषाशक्तिमुदीर्य तानि घटयन् डैराण्यमण्डं व्यधाः ॥ ५-८ ॥

अण्डं तत्पलु पूर्वसृष्टसलिलेऽतिष्ठत्सडसं समाः
निर्भिन्त्रदृथाश्चतुर्दशजगद्रूपं विराडाह्वयम् ।
साडसैः करपादमूर्धनिवडैर्निश्शेषज्जुवात्मको
निर्भातोऽसि मरुत्पुराधिप स मां त्रायस्व सर्वाभयात् ॥ ५-१० ॥
एति पञ्चमदशकं समाप्तम् ।

षष्ठदशकम् (६)

विराट्-स्वरूपवर्णनम् ।

6 The Cosmos as the Form of the Lord

अेवं चतुर्दशजगन्भयतां गतस्य पातालमीश तव पादतलं वदन्ति ।
पादोर्ध्वदेशमपि देव रसातलं ते गुल्फद्वयं भलु मडालतलमद्भुतात्मन् ॥ ६-१ ॥
जड्घे तलातलमथो सुतलं य जानू किञ्चोरुभागयुगलं वितलातले द्वे ।
क्षोणीतलं जघनमम्बरमङ्ग नाभिर्वक्षश्च शङ्कनिलयस्तव यङ्कपाणे ॥ ६-२ ॥
ग्रीवा मडस्तव मुभं य जनस्तपस्तु भालं शिरस्तव समस्तमयस्य सत्यम् ।
अेवं जगन्भयतनो जगदाश्रितैरथ्यन्यैर्निबद्धवपुषे भगवन्नमस्ते ॥ ६-३ ॥
त्वद्ब्रह्मरन्ध्रपदमीश्वर विश्वकन्धे छन्दांसि डेशव घनास्तव डेशपाशाः ।
उल्लासिथिल्वियुगलं द्रुडिणस्य गेडं पक्ष्माणि रात्रिदिवसौ सविता य नेत्रे ॥ ६-४ ॥
निश्शेषविश्वरयना य कटाक्षमोक्षः डर्णो दिशोऽश्रियुगलं तव नासिके द्वे ।
लोभत्रपे य भगवन्नधरोत्तरोष्ठौ तारागणश्च दशनाः शमनश्च दंष्ट्रा ॥ ६-५ ॥
माया विलासडसितं श्रसितं समीरो जिह्वा जलं वयनमीश शङ्कन्तपङ्क्तिः ।
सिद्धाद्यस्स्वरगणा मुभरन्ध्रमग्निर्देवा भुजाः स्तनयुगं तव धर्मदेवः ॥ ६-६ ॥
पृष्ठे त्वधर्मं षड देव मनस्सुधांशुरव्यक्तमेव लुदयाम्भुजमम्भुजाक्ष ।
कुक्षिस्समुद्रनिवडा वसनं तु सन्ध्ये शैकः प्रजापतिरसौ वृषणौ य मित्रः ॥ ६-७ ॥

श्रीणीस्थलं मृगगाणाः पद्योर्नभास्ते उस्त्युष्ट्रसैन्धवमुष्मा गमनं तु कालः ।
 विप्रादिवर्णभवनं वदनाब्जबाहुयाऽरुयुगमयरणां करुणाभुधे ते ॥ ६-८ ॥
 संसारयङ्गमयि यङ्गधर क्रियास्ते वीर्यं मडासुरगणोऽस्थिकुलानि शैलाः ।
 नाऽयस्सारित्समुदयस्तस्वश्च रोम श्रुयाद्विदं वपुरनिर्वयनीयमीश ॥ ६-९ ॥
 षट्पञ्चगन्धयवपुस्तव कर्मभाजां कर्मावसानसमये स्मरणीयमाहुः ।
 तस्यान्तरात्मवपुषे विमलात्मने ते वातालयधिप नमोऽस्तु निरुन्धि रोगान् ॥ ६-१० ॥
 षति षष्ठदशकं समाप्तम् ॥

सप्तमदशकम् (७)

ब्रह्मणः जन्म, तपः तथा वैकुण्ठदर्शनम् ॥

7 Bahma's Origin, Penance And Vision of Vaikuntha

अेवं देव यत्तुर्दशात्मकजगद्रूपेण जातः पुन-
 स्तस्योर्ध्वं भलु सत्यलोकनिलये जातोऽसि धाता स्वयम् ।
 यं शंसन्ति डिऱयगर्भमभिलत्रैलोक्यज्ज्वात्मकं
 योऽभूत् स्त्रीतरजोविकारविकसन्नासिसृक्षारसः ॥ ७-१ ॥

सोऽयं विश्वविसर्गदत्तलुदयस्सम्पश्यमानस्स्वयं
 ओधं भल्वनवाप्य विश्वविषयं शिन्ताकुलस्तस्थिवान् ।
 तावत्त्वं जगताम्पते तपतपेत्येवं डि वैडायसीं
 वाणीमेनमशिश्नवः श्रुतिसुभां कुर्वस्तपःप्रेरणाम् ॥ ७-२ ॥

कोऽसौ मामवदत्युमानिति जलापूर्णे जगन्भाण्डले
 दिक्षुद्दीक्ष्य किमप्यनीक्षितवता वाङ्मार्थमुत्पश्यता ।
 दिव्यं वर्षसडस्रमात्ततपसा तेन त्वमाराधित-
 स्तस्मै दर्शितवानसि स्वनिलयं वैकुण्ठमेकाद्भुतम् ॥ ७-३ ॥

माया यत्र कदापि नो विकुरुते भाते जगद्भ्यो बडि-
 श्लोककोधविमोडसाध्वसमुष्मा भावास्तु दूरे गताः ।
 सान्द्रानन्दजरी य यत्र परमज्योतिःप्रकाशात्मके

तत्ते धाम विभावितं विजयते वैकुण्ठरूपं विभो ॥ ७-४ ॥

यस्मिन्नाम यतुर्भुजा उरिमण्डिण्यामावदात्त्विधो
नानाभूषणरत्नदीपितदृशो राजद्विमानालयाः ।
भक्तिप्राप्तथाविधोन्नतपदा दीव्यन्ति दिव्या जना-
स्तत्ते धाम निरस्तसर्वशमलं वैकुण्ठरूपं जयेत् ॥ ७-५ ॥

नानादिव्यवधूजनैरभिवृता विद्युल्लतातुल्यया
विश्वोन्मादनडुधगात्रलतया विद्योतिताशान्तरा ।
त्वत्पादाम्भुजसौरभैककुतुकाल्लक्ष्मीः स्वयं लक्ष्यते
यस्मिन् विस्मयनीयदिव्यविभवं तत्ते पदं दृष्टि मे ॥ ७-६ ॥

तत्रैवं प्रतिदर्शिते निजपदे रत्नासनाध्यासितं
भास्वत्कोटिलसत्तिरीटकटकाद्याकल्पदीप्राकृति ।
श्रीवत्साङ्गितमात्तकौस्तुभमण्डिण्याचारुणं कारुणं
विशेषां तव रूपमैक्षत विधिस्तत्ते विभो भातु मे ॥ ७-७ ॥

कालाम्भोदकलायकोमलरुचीयकेण यङ्कं दिशा-
मावृण्वानमुदारमन्दसितस्यन्दप्रसन्नाननम् ।
राजत्कम्भुगदारिपङ्कजधरश्रीमद्भुजामण्डलं
अष्टस्तुष्टिकरं वपुस्तव विभो मद्रोगमुद्रासयेत् ॥ ७-८ ॥

दृष्ट्वा सम्भृतसम्भ्रमः कमलभूस्त्वत्पादपाथोरुले
उषविशवशंवदो निपतितः प्रीत्या कृतार्थीभवन् ।
जानास्येव मनीषितं मम विभो ज्ञानं तदापादय
द्वैताद्वैतभवत्स्वरूपपरमित्यायष्ट तं त्वां भजे ॥ ७-९ ॥

आताम्रे यरणे विनम्रमथ तं उस्तेन उस्ते स्पृशन्
भोधस्ते भविता न सर्गविधिमिर्भन्धोऽपि सञ्जायते ।
धत्याभाष्य गिरं प्रतोष्य नितरां तस्थित्तगूढः स्वयं
सृष्टौ तं समुद्वैरयस्स भगवन्नुल्लासयोल्लाघताम् ॥ ७-१० ॥

धति सममदशकं समाप्तम् ।

अष्टमदशकम् (८)

प्रलयवर्णनम् ।

8 Description of Pralaya

अवे तावत्प्राकृतप्रक्षयान्ते ब्राह्मे कल्पे ख्यादिमे लब्धजन्मा ।
 ब्राह्मा भूयस्त्वत्त एवाप्य वेदान् सृष्टिं यङ्के पूर्वकल्पोपमानाम् ॥ ८-१ ॥
 सोऽयं यत्तुर्युगसहस्रमितान्यडानि तावन्मिताश्च रजनीर्बहुशो निनाय ।
 निद्रात्यसौ त्वयि निवीय समं स्वसृष्टैर्नैमित्तिकप्रलयमाहुरतोऽस्य रात्रिम् ॥ ८-२ ॥
 अस्माद्दृशां पुनरुत्सृज्यतुल्यां सृष्टिं करोत्यनुदिनं स भवत्प्रसादात् ।
 प्राग्ब्राह्मकल्पजनुषां य परायुषां तु सुप्तप्रबोधनसमाऽस्ति तदाऽपि सृष्टिः ॥ ८-३ ॥
 पञ्चाशद्वधमधुना स्ववयोऽर्धरूपमेकं परार्धमतिवृत्य छि वर्ततेऽसौ ।
 तत्रान्तरात्रिजनिताऽथयामि भूमन् पश्चाद्दिनावतरणे य भवद्विलासान् ॥ ८-४ ॥
 दिनावसानेऽथ सरोजयोनिः सुषुप्तिकामस्त्वयि सन्निलित्ये ।
 जगन्ति य त्वज्जठरं समीयुस्तदेदमेकार्णवमास विश्वम् ॥ ८-५ ॥
 तवैव वेषे इण्डिराजि शेषे जलैकशेषे भुवने स्म शेषे ।
 आनन्दसान्द्रानुभवस्वरूपः स्वयोगनिद्रापश्चिमुद्रितात्मा ॥ ८-६ ॥
 कालाप्यशक्तिं प्रलयावसाने प्रबोधयेत्यादिशता किलादौ ।
 त्वया प्रसुप्तं पश्चिमुत्सृज्यते तत्रापिलज्जुवधाम्ना ॥ ८-७ ॥
 यत्तुर्युगाणां य सहस्रमेवं त्वयि प्रसुप्ते पुनरद्वितीये ।
 कालाप्यशक्तिः प्रथमप्रबुद्धा प्राबोधयत्त्वां किल विश्वनाथ ॥ ८-८ ॥
 विबुध्य य त्वं जलगर्भशाधिन् विलोक्य लोकानभिलान्प्रवीनान् ।
 तेष्वेव सूक्ष्मात्मतया निजान्तःस्थितेषु विश्वेषु ददाथ दृष्टिम् ॥ ८-९ ॥
 ततस्त्वदीयादयि नाभिरन्प्रादुष्टञ्चितं किञ्चन दिव्यपद्मम् ।
 निवीननिश्शेषपदार्थमालासङ्क्षेपं मुकुलायमानम् ॥ ८-१० ॥
 तदेतदम्भोरुडकुम्भलं ते कलेवरात्तोयपथे प्ररुढम् ।
 बहिर्निरीतं परितः स्फुरद्भिः स्वधामभिर्ध्वान्तमलं न्यङ्कन्तत् ॥ ८-११ ॥
 सङ्कुलपत्रे नितरां विचित्रे तस्मिन्भवद्दीर्यधृते सरोजे ।

स पद्मजन्मा विधिराविरासीत् स्वयम्भुद्गाभिलवेदराशिः ॥ ८-१२ ॥

अस्मिन्परात्मन् ननु पाद्मकल्पे त्वमित्यमुत्थापितपद्मयोनिः ।

अनन्तभूमा मम रोगराशिं निरुन्धि वातालयवास विष्णो ॥ ८-१३ ॥

इति अष्टमदशकं समाप्तम् ॥

नवमदशकम् (९)

ब्रह्मणः तपः तथा लोकसृष्टिः ।

9 Description of Creation

स्थितः स कमलोद्भवस्तव हि नाभिपङ्केरुडे

कुतः स्वित्तिमम्भुधावुदितमित्यनालोक्यन् ।

तदीक्षणकुतूहलात्प्रतिदिशं विवृत्तानन-

श्चतुर्वदनतामगाद्भिकसदृष्ट्यम्भुजात् ॥ ९-१ ॥

महार्णवविधूर्णितं कमलमेव तत्केवलं

विलोक्य तद्गुपाश्रयं तव तनुं तु नालोक्यन् ।

क ओष कमलोदरे मडति निस्सलायो ङ्युलं

कुतः स्वित्तिमम्भुजं समजनीति यिन्तामगात् ॥ ९-२ ॥

अमुष्य हि सरोरुढः किमपि कारणं सम्भवे-

दिति स्म कृतनिश्चयः स भ्रुवु नालरन्ध्राध्वना ।

स्वयोगभलविद्यया समवद्भवाभ्रौढधीः

त्वदीयमतिमोहनं न तु कलेवरं दृष्टवान् ॥ ९-३ ॥

ततस्सकलनालिकाविवरमार्गगो मार्गयन्

प्रयस्य शतवत्सरं किमपि नैव सन्दृष्टवान् ।

निवृत्य कमलोदरे सुभनिषण्ण ओकाग्रधीः

समाधिभलमादधे भवदनुग्रहैकाग्रधी ॥ ९-४ ॥

शतेन परिवत्सरैर्दृढसमाधिबन्धोत्वसत्-

प्रबोधविशदीकृतः स भ्रुवु पद्मिनीसम्भवः ।

अदृष्ट्यरमद्भुतं तव छि रूपात्मन्तर्दृशा
व्ययष्ट परितुष्टधीर्भुजगभोगभागाश्रयम् ॥ ९-५ ॥

डिरीटमुकुटोल्लसत्कटकडारकेयूरयुङ्-
मणिस्फुरितमेभलं सुपरिवीतपीताम्बरम् ।
कलायकुसुमप्रभं गलतलोल्लसत्कौस्तुभं
वपुस्तदधि भावये कमलजन्मने दर्शितम् ॥ ९-६ ॥

श्रुतिप्रकरदर्शितप्रचुरवैभव श्रीपते
उदरे जय जय प्रभो पदमुपैषि दिष्ट्या दृशोः ।
कुरुष्व धियमाशु मे भुवननिर्मितौ कर्मठा-
मिति द्रुडिषावर्णितस्वगुणबन्धिमा पाडि माम् ॥ ९-७ ॥

लभस्व भुवनत्रयीरयनदक्षतामक्षतां
गृडाशु मदनुग्रहं कुरु तपश्च भूयो विधे ।
भवत्वभिलसाधनी मयि य भक्तिरत्युत्कटे-
त्युदीर्य गिरमादधा मुदितयेतसं वेधसम् ॥ ९-८ ॥

शतं कृततपास्ततः स भवु दिव्यसंवत्सरा-
नवाप्य य तपोबलं मतिबलं य पूर्वाधिकम् ।
उदीक्ष्य डिल कम्पितं पयसि पङ्कजं वायुना
भवद्भलविजृम्भितः पवनपाथसी पीतवान् ॥ ९-९ ॥

तवैव कृपया पुनः सरसिजेन तेनैव सः
प्रकल्य भुवनत्रयीं प्रववृते प्रजानिर्मितौ ।
तथाविधकृपाभरो गुरुमरुत्पुराधीश्वर
त्वमाशु परिपाडि मां गुरुदयोक्षितैरीक्षितैः ॥ ९-१० ॥

धृति नवमदशकं समाप्तम् ॥

दशमदशकम् (१०)

सृष्टिवैविध्यम् ।

10 The Variety of Creation

वैकुण्ठ वर्धितबलोऽथ भवत्प्रसादा-
 धम्भोजयोनिरसृजत्किल श्रुपदेहान् ।
 स्थास्नूनि भूरुडमथानि तथा तिरश्चां
 जातीर्भन्नुष्यनिवहानपि देवभेदान् ॥ १०-१ ॥

मिथ्याग्रहास्मिभतिरागविकोपभीति-
 रज्ञानवृत्तिमिति पञ्चविधां स सृष्ट्वा ।
 उद्दामतामसपदार्थविधानदून-
 स्तेने त्वदीयचरणस्मरणं विशुद्ध्यै ॥ १०-२ ॥

तावत्ससर्ज मनसा सनकं सननं
 भूयस्सनातनमुनिं य सनत्सुमारम् ।
 ते सृष्टिकर्मणि तु तेन नियुज्यमाना-
 स्त्वत्पादभक्तिरसिका जगृहुर्न वाणीम् ॥ १०-३ ॥

तावत्प्रकोपमुदितं प्रतिरुन्धतोऽस्य
 भ्रूमध्यतोऽजनि मृडो भवदेकदेशः ।
 नामानि मे कुरु पदानि य हा विशिञ्चे-
 त्यादौ रुरोद किल तेन स रुद्रनामा ॥ १०-४ ॥

अेकादशाह्वयतया य विभिन्नरूपं
 रुद्रं विधाय दयिता वनिताश्च दत्त्वा ।
 तावन्त्यदत्त य पदानि भवत्प्रशुन्नः
 प्राड प्रजाविरचनाय य सादरे तम् ॥ १०-५ ॥

रुद्राभिसृष्टभयदाकृतिरुद्रसङ्घ-
 सम्पूर्यमाणामुवनत्रयभीतयेताः ।
 मा मा प्रजाः सृज तपश्चर मङ्गलाये-
 त्यायष्ट तं कमलभूर्भवदीरितात्मा ॥ १०-६ ॥

तस्याथ सर्गरसिकस्य मरीचिरत्रि-
 स्तत्राङ्गिराः ऋतुमुनिः पुलहः पुलस्त्यः ।
 अङ्गादजायत भृगुश्च वसिष्ठदक्षौ
 श्रीनारदश्च भगवन् भवद्दुद्धिदासः ॥ १०-७ ॥

धर्मादिकानभिसृजन्नथ कर्दमं य

वाणीं विधाय विधिरङ्गजसङ्कुलोऽभूत् ।
 त्वद्भोधितैः सनकदक्षमुपैस्तनूजै-
 रुद्भोधितश्च विरराम तमो विमुञ्चन् ॥ १०-८ ॥

वेदान्पुराणनिवडानपि सर्वविधाः
 कुर्वन्निजाननगाणाञ्चतुराननोऽसौ ।
 पुत्रेषु तेषु विनिधाय स सर्गवृद्धि-
 मप्राप्नुवंस्तव पदाम्बुजमाश्रितोऽभूत् ॥ १०-९ ॥

जानन्नुपायमथ देहमजो विभज्य
 स्त्रीपुंसभावमभजन्नुतद्रधूल्याम् ।
 ताभ्यां य मानुषकुलानि विवर्धयस्त्वं
 गोविन्द मारुतपुरेश निरुन्धि रोगान् ॥ १०-१० ॥

एति दशमदशकं समाप्तम् ॥

अेकादशदशकम् (११)

सनकादीनां वैकुण्ठदर्शनम् । छिरण्याक्षस्य तथा छिरण्यकशिपोः जननम् ।
 11 - Entry of Sanaka And Others Into Vaikuntha and
 Birth of Hiranyaksha And Hiranyakashipu

कमेण सर्गे परिवर्धमाने कदापि दिव्याः सनकादयस्ते ।
 भवद्विषुलोकाय विकुण्ठलोकं प्रपेदिरे मारुतमन्दिरेश ॥ ११-१ ॥

मनोऽज्ञानैश्चैयसकाननाद्यैरनेकवापीमणिमन्दिरैश्च ।
 अनोपमं तं भवतो निकेतं मुनीश्वराः प्रापुरतीतकक्ष्याः ॥ ११-२ ॥

भवद्विद्वृक्षून्भवन् विविक्षून्द्वाःस्थौ जयस्तान् विजयोऽप्यरुन्धाम् ।
 तेषां य चित्ते पदमाप कोपः सर्वं भवत्प्रेरणयैव भूमन् ॥ ११-३ ॥

वैकुण्ठलोकानुचितप्रयेष्टौ कष्टौ युवां दैत्यगतिं भजेतम् ।
 एति प्रशमौ भवदाश्रयौ तौ छरिस्मृतिर्नोऽस्त्विति नेमतुस्तान् ॥ ११-४ ॥

तदेतदाज्ञाय भवानवामः सडैव लक्ष्या बछिरम्बुजाक्ष ।

भगेश्वरांसापितयारुबाडुरानन्दयस्तानभिराममूर्त्या ॥ ११-५ ॥

प्रसाध गीर्भिः स्तुवतो मुनीन्द्राननन्यनाथावथ पार्श्वदौ तौ
संरम्भयोगेन भवैस्त्रिभिर्भामुपेतमित्यात्तकृपं न्यगादीः ॥ ११-६ ॥

त्वदीयभृत्यावथ काश्यापात्तौ सुरारिवीरावुदितौ दितौ द्वौ ।
सन्ध्यासमुत्पादनकष्टयेष्टौ यमौ य लोकस्य यमाविवान्यौ ॥ ११-७ ॥

छिरण्यपूर्वः कशिपुः किलैकः परो छिरण्यक्ष्ण इति प्रतीतः ।
उभौ भवन्नाथमशेषलोकं रुषा न्यरुन्ध्यां निजवासनान्यौ ॥ ११-८ ॥

तयोर्छिरण्यक्ष्णमडासुरेन्द्रो रणाय धावन्ननवासवैरी ।
भवत्प्रियां क्ष्मां सलिले निमज्ज्य यथार गर्वाद्भिनदन् गदावान् ॥ ११-९ ॥

ततो जलेशात्सदृशं भवन्तं निशम्य बभ्राम गवेषयंस्त्वाम् ।
भक्तैकदृश्यः स कृपानिधे त्वं निरुन्धि रोगान् मरुदालयेश ॥ ११-१० ॥

इति ऐकादशदशकं समाप्तम् ॥

द्वादशदशकम् (१२)

वराडावतारम् ।

12 - The Boar Incarnation

स्वायम्भुवो मनुरथो जनसर्गशीलो दृष्ट्वा महीमसमये सलिले निमग्नान् ।
सष्टारमाप शरणं भवद्दुग्निसेवातुष्टाशयं मुनिजनैः सल सत्यलोके ॥ १२-१ ॥

कष्टं प्रजाः सृजति मय्यवनिर्निमग्नान् स्थानं सरोजभव कल्पय तत्प्रजानाम् ।
इत्येवमेष कथितो मनुना स्वयम्भूरम्भोरुडाक्ष तव पादयुगं व्यञ्जित् ॥ १२-२ ॥

डा डा विभो जलमलं न्यपिबं पुरस्तादद्यापि मज्जति मही किमलं करोमि ।
इत्थं त्वद्दुग्निद्युगलं शरणं यतोऽस्य नासापुटात्समभवः शिशुकोलरूपी ॥ १२-३ ॥

अद्गुष्ठमात्रवपुरुत्पतितः पुरस्ताद्भूयोऽथ कुम्भिसदृशः समजृम्भयास्त्वम् ।
अत्रे तथाविधमुदीक्ष्य भवन्तमुञ्चैर्विस्मेरतां विधिरगात्सल सूनुभिः स्वैः ॥ १२-४ ॥

कोऽसावञ्चिन्त्यमडिमा किटिरुत्थितो मे नासापुटात्किमु भवेदञ्जितस्य माया ।

ઇત્યં વિચિન્તયતિ ધાતરિ શૈલમાત્રઃ સઘો ભવન્કિલ જગજ્જિથ ઘોરઘોરમ્ ॥ ૧૨-૫ ॥
 તં તે નિનાદમુપકર્ણ્ય જનસ્તપઃસ્થાઃ સત્યસ્થિતાશ્ચ મુનયો નુનુવુર્ભવન્તમ્ ।
 તસ્તોત્રહર્ષુલમનાઃ પરિણઘ ભૂયસ્તોયાશયં વિપુલમૂર્તિરવાતરસ્ત્વમ્ ॥ ૧૨-૬ ॥
 ઊર્ધ્વપ્રસારિપરિધૂમ્વિધૂતરોમા પ્રોત્ક્ષિમવાલધિરવાઙ્મુખઘોરઘોણઃ ।
 તૂર્ણપ્રદીર્ણજલદઃ પરિઘૂર્ણદક્ષણા સ્તોતૃન્મુનીન્ શિશિરયન્નવતેરિથ ત્વમ્ ॥ ૧૨-૭ ॥
 અન્તર્જલં તદનુ સઙ્કુલનકચકં ભ્રામ્યત્તિમિઙ્ગિલકુલં કલુષોર્મિમાલમ્ ।
 આવિશ્ય ભીષણરવેણ રસાતલસ્થાનાકમ્પયન્વસુમતીમગવેષયસ્ત્વમ્ ॥ ૧૨-૮ ॥
 દૃષ્ટ્વાડય દૈત્યહતકેન રસાતલાન્તે સંવેશિતાં ઝટિતિ કૂટકિટિર્વિભો ત્વમ્ ।
 આપાતુકાનવિગણય્ય સુરારિખેટાન્ દંટ્રાઙ્કુરેણ વસુધામદધાઃ સલીલમ્ ॥ ૧૨-૯ ॥
 અભ્યુદ્ધરન્નથ ધરાં દશનાગ્રલગ્રમુસ્તાઙ્કુરાઙ્કિત ઇવાધિકપીવરાત્મા ।
 ઉદ્ધૂતઘોરસલિલાજ્જલધેરુદગ્યન્ ક્રીડાવરાહવપુરીશ્વર પાહિ રોગાત્ ॥ ૧૨-૧૦ ॥
 ઇતિ દ્વાદશદશકં સમાપ્તમ્ ॥

ત્રયોદશદશકમ્ (૧૩)

હિરણ્યાક્ષવધમ્ ।

13 - The Slaying of HiranyakSha

હિરણ્યાક્ષં તાવદ્વરદ ભવદન્વેષણપરં
 ચરન્તં સાંવર્તે પયસિ નિજજ્ઙ્ઙધાપરિમિતે ।
 ભવદ્ભક્તો ગત્વા કપટપટુધીર્નારદમુનિઃ
 શનૈરૂયે નન્દન્ દનુજમપિ નિન્દન્સ્તવ ભવમ્ ॥ ૧૩-૧ ॥
 સ માયાવી વિષ્ણુર્હરતિ ભવદીયાં વસુમતીં
 પ્રભો કષ્ટે કષ્ટે કિમિદમિતિ તેનાભિગદિતઃ ।
 નદન્ ક્વાસૌ ક્વાસાવિતિ સ મુનિના દર્શિતપથો
 ભવન્તં સમ્પ્રાપ્ચ્છરણિધરમુદ્યન્તમુદકાત્ ॥ ૧૩-૨ ॥
 અહો આરણ્યોડયં મૃગ ઇતિ હસન્તં બહુતરૈ-

ईरुक्तैर्विध्यन्तं दितिस्तुतमवज्ञाय भगवन् ।
मडीं दृष्ट्वा दंष्ट्राशिरसि यकितां स्वेन मडसा
पयोधावाधाय प्रसभमुद्युङ्क्या मधविधौ ॥ १३-३ ॥

गदापाणौ दैत्ये त्वमपि छि गृहीतोन्नतगदो
नियुद्धेन डीडन्धटघटरवोद्धुष्टवियता ।
रणावोडौत्सुक्याम्बिलति सुरसङ्घे द्रुतममुं
निरुन्ध्याः सन्ध्यातः प्रथममिति धात्रा जगदिषे ॥ १३-४ ॥

गदोन्मर्दं तस्मिंस्तव भलु गदायां दितिभुवो
गदाघाताद्भूमौ ञटिति पतितायामलड ! भोः ! ।
मृदुस्मेरास्यस्त्वं दनुजकुलनिर्मूलनयाणं
मडायकं स्मृत्वा करभुवि धधानो रुरुयिषे ॥ १३-५ ॥

ततः शूलं कालप्रतिमरुषि दैत्ये विसृजति
त्वयि छिन्दत्येनत्डरकलितयङ्कप्रडरणात् ।
समारुष्टो मुष्ट्या स भलु वितुदंस्त्वां समतनोत्
गलन्माये मायास्त्वयि डिल जगन्मोडनकरीः ॥ १३-६ ॥

भवअङ्गज्योतिष्णलवनिपातेन विधुते
ततो मायायके विततधनरोषान्धमनसाम् ।
गरिष्ठाभिर्मुष्टिप्रलृत्तिभिरभिघ्नन्तमसुरं
स्वपादाङ्गुष्ठेन श्रवणपदमूले निरवधीः ॥ १३-७ ॥

मडाकायस्सोडयं तव करसरोजप्रमथितो
गलद्रक्तो वङ्त्रादपतदृषिभिः श्लाघितलतिः ।
तदा त्वामुद्दामप्रमदभरविधौतिवृष्टया
मुनीन्द्रास्सान्द्राभिः स्तुतिभिरनुवन्नध्वरतनुम् ॥ १३-८ ॥

त्वयि अन्धो रोमस्वपि कुशगणश्रक्षुषि धृतं
यतुर्डातारोडङ्घ्रौ सुगपि वदने योदर षडा ।
गडा जिह्वायां ते परपुरुष कर्णो य यमसा
विभो सोमो वीर्यं वरद गलदशेडध्युपसदः ॥ १३-९ ॥

मुनीन्द्रैरित्यादित्तवनमुभरैर्मादित्तमना
मडीयस्या मूर्त्या विमलतरकीर्त्या य विलसन् ।
स्वधिष्यं सम्प्राप्तः सुभरसविडारी मधुरिपो

निरुन्ध्या रोगं मे सकलमपि वातालयपते ॥ १३-१० ॥

छति त्रयोदशदशकं समाप्तम् ॥

चतुर्दशदशकम् (१४)

कपिलावतारम् ।

14 - The Kapila Incarnation

समनुस्मृततावकाङ्घ्रियुग्मः स मनुः पङ्कजसम्भवाङ्गजन्मा ।

निजमन्तरमन्तरायडीनं यरितं ते कथयन्सुभं निनाय ॥ १४-१ ॥

समये भलु तत्र कर्दमाभ्यो द्रुडिणश्छायभवस्तदीयवाया ।

धृतसर्गारसो निसर्गारभ्यं भगवंस्त्वामयुतं समाः सिषेवे ॥ १४-२ ॥

गरुडोपरि कालमेघकन्नं विलसत्केलिसरोजपाणिपद्मम् ।

उसितोऽल्लसिताननं विभो त्वं वपुराविष्कुरुषे स्म कर्दमाय ॥ १४-३ ॥

स्तुवते पुलकावृताय तस्मै मनुपुत्रीं दयितां नवापि पुत्रीः ।

कपिलं यं सुतं स्वमेव पश्चात्स्वगतिं याप्यनुगृह्य निर्गतोऽभूः ॥ १४-४ ॥

स मनुश्शतरुपया मडिष्या गुणवत्या सुतया यं देवडूत्या ।

भवदीरितनारदोपदिष्टस्समगात्कर्दममागतिप्रतीक्षम् ॥ १४-५ ॥

मनुनोपडृतां यं देवडूतिं तरुणीरत्नमवाप्य कर्दमोऽसौ ।

भवदर्थननिर्वृतोऽपि तस्यां दृढशुश्रूषणया दधौ प्रसादम् ॥ १४-६ ॥

स पुनस्त्वद्गुपासनप्रभावाद्दयिताकामकृते कृते विमाने ।

वनिताडुलसङ्कुलो नवात्मा व्यडरदेवपथेषु देवडूत्या ॥ १४-७ ॥

शतवर्षमथ व्यतीत्य सोऽयं नव कन्याः समवाप्य धन्यरुपाः ।

वनयानसमुद्यतोऽपि कान्ताडितकृत्वज्जननोत्सुको न्यवात्सीत् ॥ १४-८ ॥

निजभर्तृगिरा भवन्निषेवा निरतायामथ देव देवडूत्याम् ।

कपिलस्त्वमजायथा जनानां प्रथयिष्यन्परमात्मतत्त्वविद्याम् ॥ १४-९ ॥

वनमेयुषि कर्दमे प्रसन्ने मतसर्वस्वमुपादिशज्जनन्यै ।

कपिलात्मक वायुमन्दिशेश त्वरितं त्वं परिपाळि मां गदौघात् ॥ १४-१० ॥

एति यतुर्दशदशकं समासम् ॥

पञ्चदशदशकम् (१५)

कपिलोपदेशम् ।

15 - The Teachings of Kapila

मतिरिड गुणसक्ता बन्धकृत्तेष्वसक्ता
त्वमृतकृदुपरुन्धे भक्तियोगस्तु सक्तिम् ।
मडदनुगमलभ्या भक्तिरेवात्र साध्या
कपिलतनुरिति त्वं देवदूत्यै न्यगादीः ॥ १५-१ ॥

प्रकृतिमडदडुडाराश्च मात्राश्च भूता-
न्यपि डृदपि दशाक्षी पुरुषः पञ्चविंशः ।
एति विदितविभागो मुख्यतेऽसौ प्रकृत्या
कपिलतनुरिति त्वं देवदूत्यै न्यगादीः ॥ १५-२ ॥

प्रकृतिगतगुणौघैर्नाज्यते पुरुषोऽयं
यदि तु सजति तस्यां तद्गुणास्तं भजेरन् ।
मदनुभजनतत्त्वालोचनैः साध्यपेयात्
कपिलतनुरिति त्वं देवदूत्यै न्यगादीः ॥ १५-३ ॥

विमलमतिरुपात्तैरासनाधैर्मदङ्गं
गरुडसमधिष्ठं द्विव्यभूषायुधाडुम् ।
रुचितुलिततमालं शीलयेतानुवेलं
कपिलतनुरिति त्वं देवदूत्यै न्यगादीः ॥ १५-४ ॥

मम गुणगणलीलाकर्णैः कीर्तनाधैः
मयि सुरसरिदोघप्रप्यथितानुवृत्तिः ।
भवति परमभक्तिः सा ङि मृत्योर्विजेत्री
कपिलतनुरिति त्वं देवदूत्यै न्यगादीः ॥ १५-५ ॥

अलङ्गुलङ्गिसासञ्चितार्थैः कुटुम्बं
प्रतिदिनमनुपुष्पान् स्त्रीजितो बाललाली ।
विशति छि गृहसक्तो यातनां मथ्यभक्तः
कपिलतनुरिति त्वं देवदूत्यै न्यगादीः ॥ १५-६ ॥

युवतिजठरभिन्नो जातबोधोऽप्यकाण्डे
प्रसवगलितबोधः पीडयोऽल्लङ्घ्य बाल्यम् ।
पुनरपि भत मुष्यत्येव तारुण्यकाले
कपिलतनुरिति त्वं देवदूत्यै न्यगादीः ॥ १५-७ ॥

पितृसुरगाणयाञ्च धार्मिको यो गृहस्थः
स य निपतति काले दक्षिणाध्वोपगामी ।
मयि निहितमकामं कर्म तूदक्यथार्थं
कपिलतनुरिति त्वं देवदूत्यै न्यगादीः ॥ १५-८ ॥

एति सुविदितवेद्यां देव उ देवदूतिं
कृतनुतिमनुगृह्य त्वं गतो योगिसङ्घैः ।
विमलमतिरथाऽसौ भक्तियोगेन मुक्ता
त्वमपि जनहितार्थं वर्तसे प्रागुदीच्याम् ॥ १५-९ ॥

परम किमु अलङ्कृत्या त्वत्पदाभोजभक्तिं
सकलभयविनेत्रीं सर्वकामोपनेत्रीम् ।
वदसि भलु दृढं त्वं तद्विधूयामयान्भे
गुरुपवनपुरेश त्वय्युपाधत्स्व भक्तिम् ॥ १५-१० ॥

एति पञ्चदशदशकं समाप्तम् ॥

षोडशदशकम् (१६)

नरनारायणावतारे तथा दक्षयागः ।
16 - Nara Narayana And DakShayaga

दक्षो विरिञ्चतनयोऽथ मनोस्तनूजो लब्ध्वा प्रसूतिमिह षोडश याप कन्याः ।

धर्मं त्रयोदश ददौ पितृषु स्वधां च स्वाडां उविर्भुजि सतीं गिरिशे त्वदंशे ॥ १६-१ ॥

मूर्तिर्लिं धर्मगुडिणी सुषुवे भवन्तं नारायणं नरसम्भं मळितानुभावम् ।

यज्जन्मनि प्रमुदितः कृततूर्यघोषाः पुष्पोत्तरान्प्रववृषुर्नुनुवुः सुरौघाः ॥ १६-२ ॥

द्वैत्यं सडस्रकवयं कवयैः परीतं साडस्रवत्सरतपस्समराभिलव्यैः ।

पर्यायनिर्मिततपस्समरौ भवन्तौ शिशैककडुटममुं न्यडतां सलीलम् ॥ १६-३ ॥

अन्वायरन्नपदिशत्रपि मोक्षधर्मं त्वं भ्रातृमान् बदरिकाश्रममध्यवात्सीः ।

शकोऽथ ते शमतपोबलनिस्सडात्मा द्विव्याङ्गनापरिवृतं प्रजिघाय मासम् ॥ १६-४ ॥

कामो वसन्तमलयानिलबन्धुशाली कान्ताकटाक्षविशिष्यैर्विकसद्विलासैः ।

विध्यन्मुडुर्मुडुरकम्पमुटीक्ष्य च त्वां भीतस्त्वायाथ जगदे मृदुडासभाजा ॥ १६-५ ॥

भीत्यालमङ्गजवसन्तसुराङ्गना वो मन्मानसन्त्विड जुषध्वमिति ध्रुवाणः ।

त्वं विस्मयेन परितः स्तुवतामथैषां प्रादृशयः स्वपरिथारककातराक्षीः ॥ १६-६ ॥

सम्मोडनाय मिलिता मदनाद्यस्ते त्वद्दासिकापरिमलैः डिल मोडमापुः ।

दत्तां त्वया च जगुडुस्रपयैव सर्वस्वर्वासिगर्वशामनीं पुनरुर्वशीं ताम् ॥ १६-७ ॥

दृष्ट्वैर्वशीं तव कथां च निशम्य शकः पर्याङ्गुलोऽजनि भवन्मडिभावमर्शात् ।

अयं प्रशान्तरमणीयतरावतातरात्त्वतोऽधिको वरद कृष्णतनुस्त्वमेव ॥ १६-८ ॥

दक्षस्तु धातुरतिलालनया रजोऽन्यो नात्यादृतस्त्वयि च कष्टमशान्तिरासीत् ।

येन व्यरुन्ध स भवत्तनुमेव शर्वं यज्ञे च वैरपिशुने स्वसुतां व्यमानीत् ॥ १६-९ ॥

कुद्रे शमर्दितमम्भः स तु कृत्तशीर्षो देवप्रसादितडराद्य लब्धज्जिवः ।

त्वत्पूरितकृतुवरः पुनराप शान्तिं स त्वं प्रशान्तिकर पाडि मरुत्पुरेश ॥ १६-१० ॥

धति षोडशदशकं समाप्तम् ॥

समदशदशकम् (१७)

ध्रुवचरितम् ।

17 - The Story of Dhruva

उत्तानपादनृपतेर्मनुनन्दनस्य जाया बभूव सुरुचिर्नितरामभीष्टा ।
 अन्या सुनीतिरिति भर्तुरनादृता सा त्वामेव नित्यमगतिः शरणां गताऽभूत् ॥ १७-१ ॥
 अङ्गे पितुः सुरुचिपुत्रकमुत्तमं तं दृष्ट्वा ध्रुवः किल सुनीतिसुतोऽधिरोक्यन् ।
 आचिक्षिपे किल शिशुः सुतरां सुरुच्या दृस्सन्त्यजा भलु भवद्विभुषैरसूया ॥ १७-२ ॥
 त्वन्मोहिते पितरि पश्यति दारवश्ये दूरे दुरुक्तिनिहतः स गतो निजाम्बाम् ।
 साऽपि स्वकर्मगतिसन्तरणाय पुंसां त्वत्पादमेव शरणां शिशवे शशंस ॥ १७-३ ॥
 आकण्ठ्यं सोऽपि भवदर्थननिश्चितात्मा मानी निरेत्य नगरात्किल पञ्चवर्षः ।
 सन्दृष्टनारदनिवेदितमन्त्रमार्गस्त्वामारराध तपसा मधुकाननान्ते ॥ १७-४ ॥
 ताते विषण्णलृष्टये नगरीं गतेन श्रीनारदेन परिसान्त्वितयित्वृत्तौ ।
 बालस्त्वद्वर्षितमनाः कभवर्षितेन निन्ये कठोरतपसा किल पञ्च मासान् ॥ १७-५ ॥
 तावत्प्राप्तो बलनिरुच्छ्वसिते दिगन्ते देवार्थितस्त्वमुद्यत्करुणार्द्रयेताः ।
 त्वद्रूपचिद्रसनिलीनमतेः पुरस्तादाविर्भूविथ विभो गरुडाधिऋतः ॥ १७-६ ॥
 त्वदर्शनप्रमदभारतरङ्गितं तं दृग्भ्यां निमग्नमिव रुपरसायने ते ।
 तुष्टुषमाणामवगम्य कपोलदेशे संस्पृष्टवानसि दरेण तथाऽऽदरेण ॥ १७-७ ॥
 तावद्विभोधविमलं प्रणुवन्तमेनमाभाषथास्त्वमवगम्य तदीयभावम् ।
 राज्ञ्यं चिरं समनुभूय भजस्व भूयः सर्वोत्तरं ध्रुव पदं विनिवृत्तिडीनम् ॥ १७-८ ॥
 धृत्युचिषि त्वधि गते नृपनन्दनोऽसावानन्दिताभिलज्जनो नगरीमुपेतः ।
 रेमे चिरं भवदनुग्रहपूर्णाङ्गामस्ताते गते य वनमादृतराज्यभारः ॥ १७-९ ॥
 यक्षेण देव निहतो पुनरुत्तमेऽस्मिन् यक्षैः स युद्धनिरतो विरतो मनूक्या ।
 शान्त्या प्रसन्नलृष्टयाद्धनदादुपेतात् त्वद्विभक्तिमेव सुदृढामवृणोन्महात्मा ॥ १७-१० ॥
 अन्ते भवत्पुरुषनीतविमानयातो मात्रा समं ध्रुवपदे मुदितोऽयमारते ।
 अयं स्वभृत्यजन्पालनलो लधीस्त्वं वातालयधिप निरुन्धि ममामयौघान् ॥ १७-११ ॥
 एति समदशदशकं समाप्तम् ॥

अष्टादशशकम् (१८)

पृथुरितम् ।

18 - The Story of Prithu

ज्ञातस्य ध्रुवकुल अथेव तुङ्गकीर्तिरङ्गस्थ व्यजनि सुतः स वेननामा ।
 तद्दोषव्यथितमतिः स राजवर्यस्त्वत्पाद्रे निहितमना वनं गतोऽभूत् ॥ १८-१ ॥
 पापोऽपि क्षितितलपालनाय वेनः पौराद्यैरुपनिहितः कठोरवीर्यः ।
 सर्वेभ्यो निजभलमेव सम्प्रशंसन् भूयङ्के तव यजनाभ्ययं न्यरौत्सीत् ॥ १८-२ ॥
 सम्प्राप्ते छितकथनाय तापसौधे मत्तोऽन्यो भुवनपतिर्न कश्चनेति ।
 त्वन्निन्दावयनपरो मुनीश्वरैस्तैः शापाग्नौ शलभदशामनायि वेनः ॥ १८-३ ॥
 तन्नाशात्प्रलज्जनीरुडैर्मुनीन्द्रैस्तन्मात्रा यिरपरिरक्षिते तदङ्गे ।
 त्यक्त्याधे परिमथितादथोरुदण्डाद्दोर्दण्डे परिमथिते त्वमाविरासीः ॥ १८-४ ॥
 विप्रायतः पृथुरिति तापसोपदिष्टैः सूताद्यैः परिणुतभाविविभूरिवीर्यः ।
 वेनार्था कबलितसम्पदं धरित्रीमाकान्तां निजधनुषा समामकार्षीः ॥ १८-५ ॥
 भूयस्तां निजकुलमुष्यवत्सयुक्तैर्देवाद्यैः समुयितयारुभाजनेषु ।
 अन्नादीन्वभिलषितानि यानि तानि स्वस्थन्द्ं सुरभितनूमदूढुत्स्त्वम् ॥ १८-६ ॥
 आत्मानं यजति मपैस्त्वयि त्रिधामन्नारब्धे शततमवाजिभेधयागे ।
 स्पर्धातुः शतमभ्य अत्ये न्नीयवेषो हृत्वाऽश्वं तव तनयात् पराजितोऽभूत् ॥ १८-७ ॥
 देवेन्द्रं मुहुर्इति वाजिनं उरन्तं वह्नौ तं मुनिवरमण्डले जुडूषी ।
 रुन्धाने कमलभवे कतोः समामौ साक्षात्त्वं मधुरिपुमैक्षयाः स्वयं स्वम् ॥ १८-८ ॥
 तद्वत् वरमुपलभ्य भक्तिमेकां गङ्गान्ते विहितपदः कदापि देव ।
 सत्रस्थं मुनिनिवडं छितानि शंसन्नैक्षिष्ठाः सनकमुभान् मुनीन् पुरस्तात् ॥ १८-९ ॥
 विज्ञानं सनकमुज्जोदितं ध्यानः स्वात्मानं स्वयमगमो वनान्तसेवी ।
 तत्तादृक्पृथुवपुरीश सत्वरं मे रोगौघं प्रशमय वातगोडवासिन् ॥ १८-१० ॥
 एति अष्टादशशकं समामम् ॥

ऐकोनविंशदशकम् (१९)

प्रयेतृणां यरितम् ।
19 -The Story of Pracetas

पृथोस्तु नमा पृथुधर्मकर्मठः प्राचीनबर्द्धिर्युवतौ शतद्रुतौ ।
 प्रयेतसो नाम सुयेतसः सुतानञ्जुजनत्पत्करुणाङ्कुरानिव ॥ १९-१ ॥
 पितुः सिंसृक्षानिरतस्य शासनाद्भवत्तपस्याभिरता दशापि ते ।
 पयोनिधिं पश्चिममेत्य तत्तटे सरोवरं सन्दृशुर्मनोहरम् ॥ १९-२ ॥
 तदा भवन्तीर्थमिदं समागतो भवो भवत्सेवकदर्शनाद्दतः ।
 प्रकाशमासाद्य पुरः प्रयेतसामुपादिशद्भवत्तमस्तवस्तवम् ॥ १९-३ ॥
 स्तवं जपन्तस्तममी जलान्तरे भवन्तमासेविषतायुतं समाः ।
 भवत्सुभास्वादरसादमीष्विया-भ्रमूव कालो ध्रुववन्न शीघ्रता ॥ १९-४ ॥
 तपोभिरेषामतिमात्रवर्षिभिः स यज्ञाङ्घ्रिसानिरतोऽपि पावितः ।
 पिताऽपि तेषां गृह्यातनारदप्रदर्शितात्मा भवदात्मतां ययौ ॥ १९-५ ॥
 कृपाभलेनैव पुरः प्रयेतसां प्रकाशमागाः पतगेन्द्रवाहनः ।
 विराजि चक्रादिवरायुधांशुभिर्भुजाभिरष्टाभिरुद्विष्यितद्युतिः ॥ १९-६ ॥
 प्रयेतसां तावदयायतामपि त्वमेव कारुण्यभराद्भरानदाः ।
 भवद्विष्यिन्ताऽपि शिवाय देहिनां भवत्वसौ रुद्रनुतिश्च कामदा ॥ १९-७ ॥
 अवाप्य कान्तां तनयां महीरुहां तथा रमध्वं दशलक्षवत्सरीम् ।
 सुतोऽस्तु दक्षो ननु तत्क्षणाख्य मां प्रयास्यथेति न्यगदो मुदैव तान् ॥ १९-८ ॥
 ततश्च ते भूतलरोधिनस्तउन्धुधा दहन्तो द्रुडिणेन वारिताः ।
 दुमैश्च दत्तां तनयामवाप्य तां त्वदुक्तकालं सुम्निनोऽभिरिभरे ॥ १९-९ ॥
 अवाप्य दक्षं य सुतं कृताध्वराः प्रयेतसो नारदलब्धया धिया ।
 अवापुरानन्दपदं तथाविधस्त्वमीश वातालयनाथ पाडिमाम् ॥ १९-१० ॥
 एति ऐकोनविंशदशकं समाप्तम् ॥

विंशदशकम् (२०)

ऋषभयोगीश्वर्यरितम् ।
20 - The Story of Rishabhayogishvara

प्रियप्रतस्य प्रियपुत्रभूतादात्रीप्रराजदुहितो छि नाभिः ।
त्वां दृष्टवानिष्टमिष्टिमध्ये तवैव तुष्टयै कृतयज्ञाकर्मा ॥ २०-१ ॥

अभिष्टुतस्तत्र मुनीश्वरैस्त्वं राज्ञः स्वतुल्यं सुतमर्थ्यमानः ।
स्वयं जनिष्येऽडमिति भ्रुवाणस्तिरोदधा बर्हिषि विश्वमूर्ते ॥ २०-२ ॥

नाभिप्रियायामथ मेरुद्वेयां त्वमंशतोऽभूरृषभाभिधानः ।
अलोकसामान्यगुणप्रभावप्रभावितशेषजनप्रमोदः ॥ २०-३ ॥

त्वयि त्रिलोकीभृति राजयभारं निधाय नाभिः सड मेरुद्वेया ।
तपोवनं प्राप्य भवन्निषेवी गतः डिलानन्तपदं पदं ते ॥ २०-४ ॥

धन्द्रस्त्वदुल्लर्षकृतादमर्षाद्गर्व नास्मिन्नजनाभवर्षे ।
यदा तदा त्वं निजयोगशक्त्या स्ववर्षमेनद्व्यदधाः सुवर्षम् ॥ २०-५ ॥

जितेन्द्रतां कमनीं जयन्तीमथोद्भ्रजन्नात्मरताशयोऽपि ।
अञ्जुजनस्तत्र शतं तनूजानेषां क्षितीशो भरतोऽञ्जन्मा ॥ २०-६ ॥

नवाभवन्योगिवरा नवान्ये त्वपालयन्भारतवर्षभाण्डान् ।
सैका त्वशीतितस्तव शेषपुत्रास्तपोभवाद्भूसुरभूयमीयुः ॥ २०-७ ॥

उक्त्वा सुतेभ्योऽथ मुनीन्द्रमध्ये विरक्तिभक्त्यन्वितमुक्तिमार्गम् ।
स्वयं गतः पारमहंस्यवृत्तिमथा जडोन्मत्तपिशाचयथार्थम् ॥ २०-८ ॥

परात्मभूतोऽपि परोपदेशं कुर्वन्भवान्सर्वनिरस्यमानः ।
विकारहीनो विचयार कृत्स्नां महीमहीनात्मरसाभिलीनः ॥ २०-९ ॥

शयुप्रतं गोमृगकाक्यर्यां शिरं यरन्नाथ परं स्वरुपम् ।
दवाडृताङ्गः कुटकायले त्वं तापान्ममापाङ्कुरु वातनाथ ॥ २०-१० ॥

एति विंशदशकं समाप्तम् ॥

એકવિંશદશકમ્ (૨૧)

નવ વર્ષઃ તથા સમદ્વીપાઃ । જમ્બૂદ્વીપાદિષુ ઉપાસનાપદ્ધતિઃ ।

21 - Mode of Worship In Jambudvipa Etc

મધ્યોદ્ભવે ભુવ ઇલાવૃતનામ્નિ વર્ષે ગૌરીપ્રધાનવનિતાજનમાત્રભાજિ ।
 શર્વેણ મન્નનુતિભિઃ સમુપાસ્યમાનં સદ્ધુર્ષણાત્મકમધીશ્વર સંશ્રયે ત્વામ્ ॥ ૨૧-૧ ॥

ભદ્રાશ્વનામક ઇલાવૃતપૂર્વવર્ષે ભદ્રશ્રવોભિરૂષિભિઃ પરિણૂયમાનમ્ ।
 કલ્પાન્તગૂઢનિગમોદ્ધરણપ્રવીણં ધ્યાયામિ દેવ હયશીર્ષતનું ભવન્તમ્ ॥ ૨૧-૨ ॥

ધ્યાયામિ દક્ષિણગતે હરિવર્ષવર્ષે પ્રહ્લાદમુખ્યપુરુષૈઃ પરિષેવ્યમાણમ્ ।
 ઉત્તુડ્ગશાન્તધવલાકૃતિમેકશુદ્ધજ્ઞાનપ્રદં નરહરિં ભગવન્ ભવન્તમ્ ॥ ૨૧-૩ ॥

વર્ષે પ્રતીચિ લલિતાત્મનિ કેતુમાલે લીલાવિશેષલલિતસ્મિતશોભનાડ્ગમ્ ।
 લક્ષ્મ્યા પ્રજાપતિસુતૈશ્ચ નિષેવ્યમાણં તસ્યાઃ પ્રિયાય ધૃતકામતનું ભજે ત્વામ્ ॥ ૨૧-૪ ॥

રમ્યે હ્યુદીચિ ખલુ રમ્યકનામ્નિ વર્ષે તદ્વર્ષનાથમનુવર્યસપર્યમાણમ્ ।
 ભક્તૈકવત્સલમમત્સરહૃત્સુ ભાન્તં મત્સ્યાકૃતિં ભુવનનાથ ભજે ભવન્તમ્ ॥ ૨૧-૫ ॥

વર્ષ ઊરણમયસમાહ્યમૌત્તરાહમાસીનમદ્વિધૃતિકર્મઠકામઠાડ્ગમ્ ।
 સંસેવતે પિતૃગણપ્રવરોડર્યમાયં તં ત્વાં ભજામિ ભગવન્ પરચિન્મયાત્મન્ ॥ ૨૧-૬ ॥

કિં ચોત્તરેષુ કુરુષુ પ્રિયથા ધરણ્યા સંસેવિતો મહિતમન્નનુતિપ્રભેદૈઃ ।
 દંષ્ટ્રાઞ્ચઘ્નનપૃષ્ઠગરિષ્ઠવર્ષ્મા ત્વં પાહિ વિઘ્નનુતયજ્ઞવરાહમૂર્તે ॥ ૨૧-૭ ॥

યામ્યાં દિશં ભજતિ કિમ્પુરુષાખ્યવર્ષે સંસેવિતો હનુમતા દૃઢભક્તિભાજા ।
 સીતાભિરામપરમાદ્ભુતરૂપશાલી રામાત્મકઃ પરિલસન્પરિપાહિ વિષ્ણો ॥ ૨૧-૮ ॥

શ્રીનારદેન સહ ભારતખણ્ડમુખ્યૈસ્ત્વં સાડ્ધ્યયોગનુતિભિઃ સમુપાસ્યમાનઃ ।
 આકલ્પકાલમિહ સાધુજનાભિરક્ષી નારાયણો નરસખઃ પરિપાહિ ભૂમન્ ॥ ૨૧-૯ ॥

પ્લાક્ષેડકરૂપમયિ શાલ્મલ ઇન્દુરૂપં દ્વીપે ભજન્તિ કુશનામનિ વહ્નિરૂપમ્ ।
 ક્રૌઞ્ચેડમ્બુરૂપમથ વાયુમયં ચ શાકે ત્વાં બ્રહ્મરૂપમયિ પુષ્કરનામ્નિ લોકાઃ ॥ ૨૧-૧૦ ॥

સર્વેર્ધુવાદિભિરુડુપ્રકરૈર્ગ્રહૈશ્ચ પુચ્છાદિકેષ્વવયવેષ્વભિકલયમાનૈઃ ।
 ત્વં શિંશુમારવપુષા મહતામુપાસ્યઃ સન્ધ્યાસુ રુન્ધિ નરકં મમ સિન્ધુશાયિન્ ॥ ૨૧-૧૧ ॥

પાતાલમૂલભુવિ શેષતનું ભવન્તં લોલૈકકુણ્ડલવિરાજિસહસ્રશીર્ષમ્ ।

नीलाम्बरं धृतललं लुजगाङ्गनाभिर्जुष्टं लजे हर गदा-गुरुगोडनाथ ॥ २१-१२ ॥
 षति ओकविंशदशकं समाप्तम् ॥

द्वाविंशतिदशकम् (२२)

अजामिलोपाख्यानम् ।
 22 - The Story of Ajamila

अजामिलो नाम मडीसुरः पुरा यरन्विभो धर्मपथान् गृडाश्रमी ।
 गुरोर्गिरा काननमेत्य दृष्टवान्सुधृष्टशीलां कुलटां मदाकुलाम् ॥ २२-१ ॥
 स्वतः प्रशान्तोऽपि तदाहृताशयः स्वधर्ममुत्सृज्य तथा समारमन् ।
 अधर्मकारी दशमी भवन्पुनर्दधौ भवन्नामयुते सुते रतिम् ॥ २२-२ ॥
 स मृत्युकाले यमराजकिङ्करान् भयङ्करांस्त्रीनभिलक्षयन्भिया ।
 पुरा मनाऽत्त्वस्मृतिवासनाबलाज्जुडाय नारायणनामकं सुतम् ॥ २२-३ ॥
 दुराशयस्यापि तदा त्वनिर्गतत्वदीयनामाक्षरमात्रवैभवात् ।
 पुरोऽभिपेतुर्भवदीयपार्श्वद्वान्तुर्भुजा पीतपटा मनोरमाः ॥ २२-४ ॥
 अमुं य सम्प्राश्य विकर्षतो भटान् विमुञ्च्यतेत्यारुरुधुर्बलादमी ।
 निवारितास्ते य भवज्जनैस्तदा तदीयपापं निभिलं न्यवेदयन् ॥ २२-५ ॥
 भवन्तु पापानि कथं तु निष्कृते कृतेऽपि भो दण्डनमस्ति पण्डिताः ।
 न निष्कृतिः किं विदिता भवाद्दृशामिति प्रभो त्वत्पुरुषा बभाषिरे ॥ २२-६ ॥
 श्रुतिस्मृतिभ्यां विडिता प्रतादयः पुनन्ति पापं न लुनन्ति वासनाम् ।
 अनन्तसेवा तु निःकृन्तति द्वयीमिति प्रभो त्वत्पुरुषा बभाषिरे ॥ २२-७ ॥
 अनेन भो जन्मसदस्रकोटिभिः कृतेषु पापेष्वपि निष्कृतिः कृता ।
 यदग्रदीन्नाम भयाकुलो हरेरिति प्रभो त्वत्पुरुषा बभाषिरे ॥ २२-८ ॥
 नृणामबुद्ध्यापि मुकुन्दकीर्तनं दलत्यघौघान्महिमास्य तादृशः ।
 यथाग्निरेधांसि यथौषधं गदानिति प्रभो त्वत्पुरुषा बभाषिरे ॥ २२-९ ॥
 षतीशितैर्याम्यभटैरपासृते भवद्भटानां य गाणे तिशोडिते ।

भवत्स्मृतिं कञ्चन कालमाचरन्भवत्पदं प्रापि भवद्भटैरसौ ॥ २२-१० ॥

स्वकिङ्करावेदनशङ्कितो यमस्त्वदङ्घ्रिभक्तोषु न गम्यतामिति ।

स्वकीयभृत्यानशिक्षिद्गुणैः स देव वातालयनाथ पाङ्क्ति माम् ॥ २२-११ ॥

एति द्वाविंशदशकं समाप्तं

त्रयोविंशतिदशकम् (२३)

दक्षयशितं तथा चित्रकेतूप्यानम् ।

23 - The Stories of DakSha, Chitraketu, Etc

प्रायेतसस्तु भगवन्नपरोऽङ्घ्रि दक्षस्त्वत्सेवनं व्यधित सर्गविवृद्धिकामः ।

आविर्बभूविथ तदा लसदष्टभाडुस्तस्मै वरं ददित्य तां य वधूमसिङ्गीम् ॥ २३-१ ॥

तस्यात्मजास्त्वयुतमीश पुनः सडस्रं श्रीनारदस्य वयसा तव मार्गमापुः ।

नैकत्रवासमृषये स मुमोय शापं भक्तोत्तमस्त्वृषिरनुग्रहमेव मेने ॥ २३-२ ॥

षष्ट्या ततो दृडितृभिः सृजतः कुलौघान् दौडित्रसूनुरथ तस्य स विश्वरूपः ।

त्वत्स्तोत्रवर्मितमजापयदिन्द्रमाजौ देव त्वदीयमडिमा षलु सर्वज्ञैः ॥ २३-३ ॥

प्राङ्शूरसेनविषये डिल चित्रकेतुः पुत्राग्रही नृपतिरङ्गिरसः प्रभावात् ।

लब्ध्वैकपुत्रमथ तत्र उते सपत्नीसङ्घैरमुष्यदवशस्तव माययासौ ॥ २३-४ ॥

तं नारदस्तु सभमङ्गिरसा दयालुः सम्प्राप्य तावदुपदर्श्य सुतस्य ज्वमम् ।

कस्यास्मि पुत्र एति तस्य गिरा विमोडं त्यङ्क्त्वा त्वदर्थनविधौ नृपतिं न्ययुङ्क्त ॥ २३-५ ॥

स्तोत्रं य मन्त्रमपि नारदतोऽथ लब्ध्वा तोषाय शेषवपुषो ननु ते तपस्यन् ।

विधाधराधिपतितां स डि सभरात्रे लब्ध्वाप्यकुण्डमतिरन्वभजद्भवन्तम् ॥ २३-६ ॥

तस्मै मृणालधवलेन सडस्रशीर्षां रूपेण भङ्गनुतिसिद्धगणवृतेन ।

प्रादुर्भवन्नचिरतो नुतिभिः प्रसन्नो दत्त्वाऽऽत्मतत्त्वमनुगृह्य तिरोदधाथ ॥ २३-७ ॥

त्वद्भक्तमौलिरथ सोऽपि य लक्षलक्षं वर्षाणि डर्षुलमना भुवनेषु डामम् ।

सङ्गापयन्गुणगणं तव सुन्दरीभिः सङ्गातिरेकरडितो ललितं यथार ॥ २३-८ ॥

अत्यन्तसङ्गाविलयाय भवत्प्राणो नूनं स रूप्यगिरिमाप्य मडत्समाजे ।

निशङ्कमङ्कुतवल्बमङ्गजरिं तं शङ्करं परिहसन्नुभयाभिषेपे ॥ २३-८ ॥

निस्सम्भ्रमस्त्वयमयाचितशापमोक्षो वृत्रासुरत्वमुपगम्य सुरेन्द्रयोधी ।
भक्त्याऽऽत्मतत्त्वकथनैस्समरे विचित्रं शत्रोरपि भ्रममपास्य गतः पदं ते ॥ २३-१० ॥

त्वत्सेवनेन दितिरिन्द्रवधोद्यताऽपि तान्प्रत्युतेन्द्रसुलुढो मरुतोऽभिलेभे ।
दुष्टाशयेऽपि शुभदैव भवन्निषेवा तत्तादृशस्त्वमव मां पवनालयेश ॥ २३-११ ॥

धृति त्रयोविंशदशकं समाप्तम् ॥

यत्तुर्विंशदशकम् (२४)

प्रह्लादचरितम् ।

24 - The Story of Prahlada

छिरण्याक्षे पोत्रिप्रवरवपुषा देव भवता
उते शोकक्रोधगलपितघृतिरेतस्य सलजः ।
छिरण्यप्रारम्भः कशिपुरभरारातिसदसि
प्रतिज्ञामातेने तव किल वधार्थं मुरशिपो ॥ २४-१ ॥ (मधुशिपो)

विधातारं धोरे स भ्रु तपसित्वा नश्चिरतः
पुरः साक्षात्सुर्व-सुस्नरमृगाद्यैरनिधनम् ।
वरं लब्ध्वा दृभो जगद्विह भवन्नायकमिदं
परिक्षुन्दन्निन्द्राद्वरत दिवं त्वामगाशयन् ॥ २४-२ ॥

निहन्तुं त्वां भूयस्तव पदमवाप्तस्य य शिपो-
र्भद्विद्वृष्टेरन्तर्दधिध उदये सूक्ष्मवपुषा ।
नदन्नुच्यैस्तत्राप्यभिलभुवनान्ते य मृगयन्
भिया यातं भत्वा स भ्रु जितकाशी निववृते ॥ २४-३ ॥

ततोऽस्य प्रह्लादः समजनि सुतो गर्भवसतौ
मुनेर्वापापाषोरधिगतभवद्भक्तिमहिमा ।
स वै जात्या दैत्यः शिशुरपि समेत्य त्वधि रतिं
गतस्त्वद्भक्तानां वरद परमोदाद्वरताम् ॥ २४-४ ॥

सुरारीणां ङास्यं तव यरणादास्यं निजसुते
 स दृष्ट्वा दृष्टात्मा गुरुभिरशिक्षिश्चिरममुम् ।
 गुरुप्रोक्तं यासाविदमिदमभद्राय दृढमि-
 त्यपाकुर्वन् सर्वं तव यरणाभक्त्यैव ववृधे ॥ २४-५ ॥

अधीतेषु श्रेष्ठं किमिति परिपृष्टेऽथ तनये
 भवद्भक्तिं वर्यामभिगदति पर्याकुलधृतिः ।
 गुरुभ्यो रोषित्वा सङ्गमतिरस्येत्यभिविदन्
 वधोपायानस्मिन् व्यतनुत भवत्पादशरणे ॥ २४-६ ॥

स शूलैराविद्धः सुभङ्गु मथितो दिग्गजगणै-
 र्भङ्गासर्पैर्दृष्टोऽप्यनशनगराङ्गारविधुतः ।
 गिरीन्द्रावक्षिमोऽप्यङ्गु परमात्मत्रयि विभो
 त्वयि न्यस्तात्मत्वात्किमपि न निपीडामभजत ॥ २४-७ ॥

ततः शङ्काविष्टः स पुनरतिदुष्टोऽस्य जनको
 गुडुक्त्वा तद्गुहे ङिल वरुणापाशैस्तमरुणात् ।
 गुरोश्चासान्निध्ये स पुनरनुगान्धैत्यतनयान्
 भवद्भक्तेस्तत्त्वं परममपि विज्ञानमशिषत् ॥ २४-८ ॥

पिता शृण्वन्बालप्रकरमभिलं त्वत्स्तुतिपरं
 रुषान्धः प्राडैनं कुलङ्गतक कस्ते भलमिति ।
 भलं मे वैकुण्ठस्तव य जगतां यापि स भलं
 स अथ त्रैलोक्यं सकलमिति धीरोऽयमगदीत् ॥ २४-९ ॥

अरे क्वासौ क्वासौ सकलजगदात्मा हरिरिति
 प्रभिन्ते स्म स्तम्भं यलितकरवालो दितिस्तुतः ।
 अतः पश्चाद्विषणो न ङि वदितुमीशोऽस्मि सङ्सा
 कृपात्मन् विश्वात्मन् पवनपुरवासिन् मृडय माम् ॥ २४-१० ॥

एति यतुर्विशदशकं समामम् ॥

पञ्चविंशदशकम् (२५)

नरसिंहावतारम् ।

25 - Incarnation As Narasimha

स्तम्भे धट्टयतो छिरण्यकशिपोः कर्णौ समाचूर्णय-
न्नाधूर्णज्जगद्वदकुण्डकुडरो घोरस्तवाभूद्रवः ।
श्रुत्वा यं किल दैत्यराजलुदये पूर्वं कदाप्यश्रुतं
कम्पः कश्चन सम्पपात यलितोऽप्यम्भोजभूर्विष्टरात् ॥ २५-१ ॥

दैत्ये द्विषु विसृष्टयक्षुषि मडासंराम्भिलि स्तम्भतः
सम्भूतं न मृगात्मकं न मनुजाकारं वपुस्ते विभो ।
किं किं भीषणमेतददृभुतमिति व्युद्भान्तयित्तेऽसुरे
विस्फूर्जद्धवलोत्रोमविकसद्भर्मा समाजुम्भथाः ॥ २५-२ ॥

तमस्वर्णसवर्णधूर्णदतिरुक्षाक्षं सटाकेसर-
प्रोत्कम्पप्रनिकुम्भिताम्बरमडो ज्जुयात्तवेदं वपुः ।
व्यात्तव्याममडादरीसाभमुभं भङ्गोत्रवल्गन्मडा-
जिह्वानिर्गमदृश्यमानसुमडादंष्ट्रायुगोडुामरम् ॥ २५-३ ॥

उत्सर्पद्भलिभङ्गभीषणानुं लृस्वस्थवीयस्तर-
ग्रीवं पीवरदोश्शतोद्रतनभङ्गुरांशुदूरोद्भ्रणम् ।
व्योमोल्लङ्घिघनाघनोपमघनप्रध्वाननिर्धावित-
स्यर्धालुप्रकरं नमामि भवतस्तन्नारसिंहं वपुः ॥ २५-४ ॥

नूनं विषणुरयं निहन्त्यमुमिति भ्राम्यद्गदाभीषणं
दैत्येन्द्रं समुपाद्रवन्तमधृथा दौर्भ्यां पृथुभ्याममुम् ।
वीरो निर्गलितोऽथ भङ्गकृलके गृह्णन्विचित्रश्रमान्
व्यावृण्वन्पुनरापपात भुवनग्रासोद्यतं त्वामडो ॥ २५-५ ॥

भ्राम्यन्तं दितिजाधमं पुनरपि प्रोद्भृज्य दौर्भ्यां जवाद्-
द्वारेऽथोरुयुगे निपात्य नभराव्युत्भाय वक्षोभुवि ।
निर्भिन्द्त्रधिगर्भनिर्भरगलद्रक्ताम्बु अद्भोत्सवं
पायं पायमुद्वैरयो बहुजगत्संलारिसिंलारवान् ॥ २५-६ ॥

ત્યક્ત્વા તં હતમાશુ રક્તલહરીસિક્તોત્તમદ્વર્ષાણિ
પ્રત્યુત્પત્ય સમસ્તદૈત્યપટલીં ચાખ્વાધમાને ત્વયિ ।
બ્રામ્યદ્ભૂમિવિકમ્પિતામ્બુધિકુલં વ્યાલોલશૈલોત્કરં
પ્રોત્સર્પત્મચરં ચરાચરમહો દુઃસ્થામવસ્થાં દધૌ ॥ ૨૫-૭ ॥

તાવન્માંસવપાકરાલવપુષ્પં ઘોરાન્નમાલાધરં
ત્વાં મધ્યેસભમિદ્દરોષમુષિતં દુર્વારગુર્વારવમ્ ।
અભ્યેતું ન શશક કોડપિ ભુવને દૂરે સ્થિતા ભીરવઃ
સર્વે શર્વવિરિગ્ચવાસવમુખાઃ પ્રત્યેકમસ્તોષત ॥ ૨૫-૮ ॥

ભૂયોડપ્યક્ષતરોષધામ્નિ ભવતિ બ્રહ્માણ્યા બાલકે
પ્રહ્લાદે પદયોર્નમત્યપભયે કારુણ્યભારાકુલઃ ।
શાન્તસ્ત્વં કરમસ્ય મૂર્ઘિ સમધાઃ સ્તોત્રૈરથોદ્ગાયત-
સ્તસ્થાકામધિયોડપિ તેનિથ વરં લોકાય ચાનુગ્રહમ્ ॥ ૨૫-૯ ॥

એવં નાટિતરૌદ્રચેષ્ટિત વિભો શ્રીતાપનીયાભિધ
શ્રુત્યન્તસ્કુટગીતસર્વમહિમન્નત્યન્તશુદ્ધાકૃતે ।
તત્તાદ્દુઃખિખિલોત્તરં પુનરહો કસ્ત્વાં પરો લઙ્ઘયેત્
પ્રહ્લાદપ્રિય હે મરુત્પુરપતે સર્વાભિયાત્પાહિ મામ્ ॥ ૨૫-૧૦ ॥

ઇતિ પગ્ચવિંશદશકં સમાપ્તમ્ ॥

ષડ્વિંશદશકમ્ (૨૬)

ગજેન્દ્રમોક્ષમ્ ।

26 - The Liberation of Gajendra

ઇન્દ્રદ્યુમ્નઃ પાણ્ડ્યખાણ્ડાધિરાજસ્ત્વદ્ભક્તાત્મા ચન્દનાદ્રૌ કદાચિત્ ।
ત્વત્સેવાયાં મગ્ધીરાલુલોકે નૈવાગસ્ત્યં પ્રાપ્તમાતિથ્યકામમ્ ॥ ૨૬-૧ ॥

કુમ્ભોદ્ભૂતિસ્સમ્ભૂતક્રોધભારઃ સ્તબ્ધાત્મા ત્વં હસ્તિભૂયં ભજેતિ ।
શશ્વાથૈનં પ્રત્યગાત્સોડપિ લેભે હસ્તીન્દ્રત્વં ત્વત્સ્મૃતિવ્યક્તિધન્યમ્ ॥ ૨૬-૨ ॥

દુઃધામ્ભોધેર્મધ્યભાજિ ત્રિકૂટે ક્રીડન્ શૈલે યૂથપોડયં વશાભિઃ ।

सर्वाङ्गन्तूनत्यवर्तिष्ठ शक्त्या त्वद्भक्तानां कुत्र नोत्कर्षलाभः ॥ २६-३ ॥
 स्वेन स्थेम्ना द्विव्यदेशत्वशक्त्या सोऽयं भेदानप्रजानन् कदाचित् ।
 शैलप्रान्ते धर्मतान्तः सरस्यां यूथैः सार्धं त्वत्प्राणोऽभिरेमे ॥ २६-४ ॥
 डूडूस्तावदेवलस्यापि शापदृग्ग्राहीभूतस्तज्जले वर्तमानः ।
 जग्ग्राहेन उस्तिनं पाददेशे शान्त्यर्थं छि श्रान्तिदोऽसि स्वकानाम् ॥ २६-५ ॥
 त्वत्सेवाया वैभवाद्गुर्निरोधं युध्यन्तं तं वत्सराणां सलस्रम् ।
 प्राप्ते काले त्वत्पदैकाग्र्यसिद्ध्यै नकाकान्तं उस्तिवर्थं व्यधास्त्वम् ॥ २६-६ ॥
 आर्तिव्यक्तप्राक्तनज्ञानभक्तिः शुशुभोत्क्षिप्तैः पुण्डरीकैस्समर्थन् ।
 पूर्वाभ्यस्तं निर्विशेषात्मनिष्ठं स्तोत्रश्रेष्ठं सोऽवगादीत्यरात्मन् ॥ २६-७ ॥
 श्रुत्वा स्तोत्रं निर्गुणस्थं समस्तं ब्रह्मेशाद्यैर्नाडमित्यप्रयाते ।
 सर्वात्मा त्वं भूरिकारुण्यवेगात्तार्क्ष्याद्भृष्टः प्रेक्षितोऽभूः पुरस्तात् ॥ २६-८ ॥
 उस्तीन्द्रं तं उस्तपन्नेन धृत्वा यकेण त्वं नक्तवर्थं व्यदारीः ।
 गन्धर्वेऽस्मिन्भुक्तशापे स उस्ती त्वत्सारुध्यं प्राप्य देदीप्यते स्म ॥ २६-९ ॥
 अेतद्भूतं त्वां य मां य प्रगे यो गायेत्सोऽयं भूयसे श्रेयसे स्यात् ।
 इत्युक्तवैनं तेन सार्धं गतस्त्वं विषयं विषणो पाछि वातालयेश ॥ २६-१० ॥
 एति षड्विंशदशकं समाप्तम् ॥

सप्तविंशदशकम् (२७)

क्षीराब्धिमथनं तथा कूर्मावतारम् ।

27 - Churning of the Milk Ocean and Tortoise Incarnation

दुर्वासास्सुरवनिताऽऽसद्विव्यमाल्यं शङ्काय स्वयमुपदाय तत्र भूयः ।
 नागेन्द्रप्रतिमृदिते शशाप शङ्कं डा क्षान्तिस्त्वदितरदेवतांशजानाम् ॥ २७-१ ॥
 शापेन प्रथितजरेऽथ निर्जरेन्द्रे देवेष्वप्यसुरजितेषु निष्प्रभेषु ।
 शर्वाद्याः कमलजमेत्य सर्वदेवा निर्वाणप्रभव समं भवन्तमापुः ॥ २७-२ ॥
 ब्रह्माद्यैः स्तुतमडिमा थिरं तदानीं प्रादुष्यन्वरद पुरः परेण धाम्ना ।

उे देवा दितिजकुलैर्विधाय सन्धिं पीयूषं परिमथतेति पर्यशास्त्वम् ॥ २७-३ ॥
 सन्धानं कृतवति दानवैः सुरौघे मन्थानं नयति मदेन मन्दराद्रिम् ।
 भ्रष्टेऽस्मिन्भेदरमिवोद्भ्रूलम्भगेन्द्रे सद्यस्त्वं विनिष्ठितवान् पयःपयोधौ ॥ २७-४ ॥
 आधाय द्रुतमथ वासुकिं वरत्रां पाथोधौ विनिष्ठितसर्वबीजजाले ।
 प्रारब्धे मथनविधौ सुरासुरैस्तैर्व्याजात्त्वं भुजगमुषेऽकरोः सुरारीन् ॥ २७-५ ॥
 क्षुब्धाद्रौ क्षुम्भितजलोदरे तदानीं द्रुग्धाब्धौ गुरुतरभारतो निमग्नौ ।
 देवेषु व्यथिततमेषु तत्प्रियैषी प्राणैषीः कमठतनुं कठोरपृष्ठाम् ॥ २७-६ ॥
 वजातिस्थिरतरकर्परेण विषणो विस्तारात्परिगतलक्षयोजनेन ।
 अभोधेः कुलरगतो वरुणा त्वं निर्मग्नं क्षितिधरनाथमुन्निनेथ ॥ २७-७ ॥
 उन्मग्नो ञटिति तदा धराधरेन्द्रे निर्मेथुर्दृढमिड सम्मदेन सर्वे ।
 आविश्य द्वितयगाणोऽपि सर्पराजे वैवश्यं परिशमयन्नवीवृधस्तान् ॥ २७-८ ॥
 उद्दामभ्रमणजवोन्नमद्गिरीन्द्रन्यस्तैकस्थिरतरडस्तपङ्कुञ्जं त्वाम् ।
 अब्रान्ते विधिरिशिशादयः प्रमोदाद्दुद्भ्रान्ता नुनुरुपात्तपुष्पवर्षाः ॥ २७-९ ॥
 दैत्यौघे भुजगमुभानिलेन तप्ते तेनैव त्रिदशकुलेऽपि किञ्चिदार्ते ।
 कारुण्यात्तव डिल देव वारिवाडाः प्रावर्षन्नमरगाणान्न दैत्यसङ्घान् ॥ २७-१० ॥
 उद्भ्राम्यद्भ्रुतिमिनक्यकवाले तत्राब्धौ स्थिरमथितेऽपि निर्विकारे ।
 ओकस्त्वं करयुगकृष्टसर्पराजः संराजन् पवनपुरेश पाडि रोगात् ॥ २७-११ ॥
 एति समविशदशकं समामम् ॥

अष्टाविंशदशकम् (२८)

लक्ष्मीस्वयंवरं तथा अमृतोत्पत्तिः ।

28 - Self-Choice Marriage of Lakshmi and Emergence of Nectar.

गरलं तरलानलं पुरस्ताज्जलधेरुद्विजगाल कालकृतम् ।
 अमरस्तुतिवादमोदनिद्रो गिरिशस्तन्निपपौ भवत्प्रियार्थम् ॥ २८-१ ॥
 विमथत्सु सुरासुरेषु जाता सुरभिस्तामृषिषु न्यधास्त्रिधामन् ।

उयरत्नमभूद्येभरत्नं धुतरुश्चाप्सरसः सुरेषु तानि ॥ २८-२ ॥

जगदीश भवत्परा तदानीं कमनीया कमला बभूव देवी ।

अमलामवलोक्य यां विलोलः सकलोऽपि स्मृत्त्याम्बभूव लोकः ॥ २८-३ ॥

त्वयि दत्तुं तदैव देव्यै त्रिदशेन्द्रो मणिपीठिकां व्यतारीत् ।

सकलोपहृताभिषेयनीयैरृषयस्तां श्रुतिगीर्भिरभ्यषिञ्चन् ॥ २८-४ ॥

अभिषेकजलानुपातिमुग्धत्वदपाङ्गैरवभूषिताङ्गवल्लीम् ।

मणिकुण्डलपीतयेलहारप्रमुञ्चैस्ताममराद्योऽन्वभूषन् ॥ २८-५ ॥

वरस्रजमात्तभृङ्गनादां दधती सा कुयकुम्भमन्दयाना ।

पदशिञ्जितमञ्जुनूपुरा त्वां कलितग्रीलविलासमाससाद ॥ २८-६ ॥

गिरिशद्भुडिण्णदिसर्वदेवान् गुणभाजोऽप्यविमुक्तदोषवेशान् ।

अवमृश्य सदैव सर्वरभ्ये निखिता त्वय्यनयापि दिव्यमाला ॥ २८-७ ॥

उरसा तरसा ममानिथैनां भुवनानां जननीमनन्यभावाम् ।

त्वद्गुरोविलसत्तदीक्षार्श्री पस्विष्ट्या पस्विष्ट्यास विश्वम् ॥ २८-८ ॥

अतिमोहनविभ्रमा तदानीं मध्यन्ती भलु वारुणी निरागात् ।

तमसः पदवीमदास्त्वमेनामतिसम्माननया मडासुरेभ्यः ॥ २८-९ ॥

तरुणाम्बुदसुन्दरस्तदा त्वं ननु धन्वन्तरिरुत्थितोऽम्बुराशेः ।

अमृतं कलशे वल्लराभ्यामभिलार्तिं हर मारुतालयेश ॥ २८-१० ॥

एति अष्टाविंशदशकं समाप्तम् ॥

ऐकोनत्रिंशदशकम् (२९)

मोहिन्यवतारं आदि ।

29 - Mohini Incarnation, Etc

उद्गच्छतस्तव करादमृतं हरत्सु दैत्येषु तानशरणाननुनीय देवान् ।

सद्यस्तिरोदधिथ देव भवत्प्रभावाद्बुधस्त्वयूथ्यकलडा दितिजा बभूवुः ॥ २९-१ ॥

श्यामां रुथापि वयसापि तनुं तदानीं प्रामोऽसि तुङ्गकुयमण्डलभङ्गुरां त्वम् ।

પીયુષકુમ્ભકલકલં પરિમુચ્ય સર્વે તૃષ્ણાકુલાઃ પ્રતિયયુસ્ત્વદુરોજકુમ્ભે ॥ ૨૯-૨ ॥

કા ત્વં મુગાક્ષિ વિભજસ્વ સુધામિમામિત્યારૂઢરાગવિવશાનભિયાચતોડમૂન્ ।
વિશ્વસ્યતે મયિ કથં કુલટાસ્મિ દૈત્યા ઇત્યાલપત્રપિ સુવિશ્વસિતાનતાનીઃ ॥ ૨૯-૩ ॥

મોદાત્સુધાકલશમેષુ દદત્સુ સા ત્વં દુશ્ચેષ્ટિતં મમ સહધ્વમિતિ બ્રુવાણા ।
પડ્ક્તિપ્રભેદવિનિવેશિતદેવદૈત્યા લીલાવિલાસગતિભિઃ સમદાઃ સુધાં તામ્ ॥ ૨૯-૪ ॥

અસ્માસ્વિયં પ્રણયિનીત્યસુરેષુ તેષુ જોષં સ્થિતેષ્વથ સમાપ્ય સુધાં સુરેષુ ।
ત્વં ભક્તલોકવશગો નિજરૂપમેત્ય સ્વભાનુમર્ધપરિપીતસુધં વ્યલાવીઃ ॥ ૨૯-૫ ॥

ત્વત્તઃ સુધાહરણયોગ્યફલં પરેષુ દત્વા ગતે ત્વયિ સુરૈઃ ખલુ તે વ્યગૃહ્નન્ ।
ઘોરેડથ મૂર્છતિ રણે બલિદૈત્યમાયાવ્યામોહિતે સુરગણે ત્વમિહાવિરાસીઃ ॥ ૨૯-૬ ॥

ત્વં કાલનેમિમથ માલિમુખાઞ્જઘન્થ શકો જઘાન બલિજમ્ભવલાન્ સપાકાન્ ।
શુષ્કાર્દ્રદુષ્કરવધે નમુચ્યૌ ચ લૂને કૃનેન નારદગિરા ન્યરુણો રણં ત્વમ્ ॥ ૨૯-૭ ॥

યોષાવપુર્દનુજમોહનમાહિતં તે શ્રુત્વા વિલોકનકુતૂહલવાન્મહેશઃ ।
ભૂતૈસ્સમં ગિરિજયા ચ ગતઃ પદં તે સ્તુત્વાબ્રવીદભિમતં ત્વમથો તિરોધાઃ ॥ ૨૯-૮ ॥

આરામસીમનિ ચ કન્દુકઘાતલીલાલોલાયમાનનયનાં કમનીં મનોહ્રામ્ ।
ત્વામેષ વીક્ષ્ય વિગલદ્વસનાં મનોભૂવેગાદનડ્ગારિપુરડ્ગ સમાલિલિડ્ગ ॥ ૨૯-૯ ॥

ભૂયોડપિ વિદ્રુતવતીમુપધાવ્ય દેવો વીર્યપ્રમોક્ષવિકસત્પરમાર્થબોધઃ ।
ત્વન્માનિતસ્તવ મહત્વમુવાચ દેવ્યૈ તત્તાદૃશસ્ત્વમવ વાતનિકેતનાથ ॥ ૨૯-૧૦ ॥

ઇતિ એકોનત્રિંશદશકં સમાપ્તમ્ ॥

ત્રિંશદશકમ્ (૩૦)

વામનાવતારમ્ ।

30 - Vamana Incarnation

શકેણ સંચતિ હતોડપિ બલિર્મહાત્મા શુકેણ જીવિતતનુઃ ક્રતુવર્ષિતોષ્મા ।

વિક્રાન્તિમાન્ ભયનિલીનસુરાં ત્રિલોકીં ચક્રે વશે સ તવ ચક્રમુખાદભીતઃ ॥ ૩૦-૧ ॥

પુત્રાર્તિદર્શનવશાદદિતિર્વિષણ્ણા તં કાશ્યપં નિજપતિં શરણં પ્રપન્ના ।

त्वत्पूजं तद्दुदितं छि पयोप्रताप्यं सा द्वादशाहमयस्त्वयि भक्तिपूर्णा ॥ ३०-२ ॥
 तस्यावधौ त्वयि निलीनमतेरमुष्याः श्यामश्चतुर्भुजवपुः स्वयमाविरासीः ।
 नम्रां य तामिड भवत्तनयो भवेयं गोप्यं मदीक्षणमिति प्रलपन्नयासीः ॥ ३०-३ ॥
 त्वं काश्यपे तपसि सन्निधत्तदानीं प्राप्नोऽसि गर्भमदितेः प्रणुतो विधात्रा ।
 प्रासूत य प्रकटवैष्णवदिव्यरूपं सा द्वादशीश्रवणपुण्यदिने भवन्तम् ॥ ३०-४ ॥
 पुण्यश्रमं तमभिवर्षति पुष्पवर्षैर्लघुले सुरकुले कृततूर्यघोषे ।
 भङ्ग्वाञ्जलिं जय जयेति नुतः पितृभ्यां त्वं तत्क्षणे पटुतमं वटुतुपमाधाः ॥ ३०-५ ॥
 तावत्प्रजापतिमुपैरुपनीय मौञ्जुदण्डाजिनाक्षवलयदितिस्वर्यमानः ।
 देदीप्यमानवपुरीश कृताञ्जिकार्यस्त्वं प्रास्थिथा बलिगृहं प्रकृताश्रमेधम् ॥ ३०-६ ॥
 गात्रेण भाविमहिमोयितगौरवं प्राञ्ज्यावृण्वतेव धरणीं यलयन्नयासीः ।
 छत्रं परोष्मतिरणार्थमिवाधधानो दण्डं य दानवजनेष्विव सन्निधातुम् ॥ ३०-७ ॥
 तां नर्मदोत्तरतटे उयमेधशालामासेदृषि त्वयि रुथा तव रुद्धनेत्रैः ।
 भास्वास्त्रिमेध दहनो नु सनत्सुमारो योगी नु कोऽयमिति शुक्लमुपैः शशङ्के ॥ ३०-८ ॥
 आनीतमाशु भृगुभिर्मंडसाभिभूतैस्त्वां रम्यरूपमसुरः पुलकावृताङ्गः ।
 भक्त्या समेत्य सुकृती परिणिजय पादौ तत्तोयमन्वधृत मूर्धनि तीर्थतीर्थम् ॥ ३०-९ ॥
 प्रह्लादवंशजतया इतुभिर्द्विजेषु विश्वासतो नु तद्विदं दितिजोऽपि लेले ।
 यत्ते पदाम्बु गिरिशस्य शिरोभिलात्यं स त्वं विभो गुरुपुरालय पालयेथाः ॥ ३०-१० ॥
 एति त्रिंशदशकं समाप्तम् ॥

अेकत्रिंशदशकम् (३१)

बलिदर्पणराम् ।

31 - Humbling of Bali

प्रीत्या दैत्यस्तव तनुमलःप्रेक्षाणात्सर्वथाऽपि
 त्वामाराध्यन्नजित रथयन्नञ्जलिं सञ्जगाद ।
 मत्तः किं ते समभिलषितं विप्रसूनो वद त्वं

वित्तं भक्तं भवनमवनीं वापि सर्वं प्रदास्ये ॥ ३१-१ ॥

तामक्षीणां बलिगिरमुपाकार्यं कारुण्यपूर्णां
 ध्यस्योत्सेकं शमयितुमना दैत्यवंशं प्रशंसन् ।
 भूमिं पादत्रयपरिमितां प्रार्थयामासिथ त्वं
 सर्वं देहीति तु निगदिते कस्य ङास्यं न वा स्यात् ॥ ३१-२ ॥

विश्वेशं मां त्रिपदमिडं किं यायसे बालिशस्त्वं
 सर्वां भूमिं वृषु किममुनेत्यालपत्वां स दृष्यन् ।
 यस्माद्दर्पात्त्रिपदपरिपूर्त्यक्षमः क्षेपवादान्
 भन्धं यासावगमदतदूर्ध्वं गान्धोपशान्त्यै ॥ ३१-३ ॥

पादत्रया यदि न मुदितो विष्टपैर्नापि तुष्ये-
 दित्युक्तेऽस्मिन्वरद भवते दातुकाभेऽथ तोयम् ।
 दैत्याचार्यस्तव भलु परीक्षार्थिनः प्रेरणात्तं
 मा मा देयं हरिरयमिति व्यक्तमेवाभभाषे ॥ ३१-४ ॥

यायत्येवं यदि स भगवान्पूर्णाकामोऽस्मि सोऽहं
 दास्याभ्येव स्थिरमिति वदन् काव्यशमोऽपि दैत्यः ।
 विन्ध्यावत्या निजदधितया दत्तपाधाय तुभ्यं
 चित्रं चित्रं सकलमपि स प्रार्थयतोयपूर्वम् ॥ ३१-५ ॥

निससन्देहं दितिकुलपतौ त्वय्यशेषार्पणं तद्-
 व्यातन्वाने मुमुयुरृषयः सामराः पुष्पवर्षम् ।
 दित्यं वृषं तव य तद्विदं पश्यतां विश्वभाजा-
 मुञ्चैरुञ्चैरवृषदवधीकृत्य विश्वाण्डभाण्डम् ॥ ३१-६ ॥

त्वत्यादात्रं निजपदगतं पुण्डरीकोद्भवोऽसौ
 कुण्डीतोयैरसिचदपुनाद्यज्जलं विश्वलोकात् ।
 उर्ध्वोत्कर्षात्सुभ्रु ननृते भेयरैरुत्सवेऽस्मिन्
 भेरीं निघ्नन् भुवनमयरज्जाम्भवान् भक्तिशाली ॥ ३१-७ ॥

तावदैत्यास्त्वनुमतिमृते भर्तुरारब्धयुद्धा
 देवोपेतैर्भवदनुयैः सङ्गता भङ्गमापन् ।
 कालात्मायं वसति पुरतो यद्गशात्प्राञ्जिताः स्मः
 किं वो युद्धैरिति बलिगिरा तेऽथ पातालमापुः ॥ ३१-८ ॥

पाशैर्बद्धं पतगपतिना दैत्यमुख्यैरवादी-
 स्तार्त्तीयिकं दृश मम पदं किं न विश्वेशरोऽसि ।
 पादं मूर्ध्नि प्राणय भगवन्नित्यकम्पं वदन्तं
 प्रह्लादस्तं स्वयमुपगतो मानयन्नस्तवीत्त्वाम् ॥ ३१-८ ॥
 धर्पोच्छ्रित्यै विहितमपिलं दैत्य सिद्धोऽसि पुण्यै-
 लोऽकस्तेऽस्तु त्रिदिवविजयी वासवत्वं य पश्चात् ।
 मत्सायुज्यं भज य पुनरित्यन्वगृह्णा भवितं तं
 विप्रैस्सन्तानितमभवदः पाडि वातालयेश ॥ ३१-१० ॥
 एति ऐकत्रिंशदशकं समाप्तम् ॥

द्वात्रिंशदशकम् (३२)

मत्स्थावतारम् ।
 32 - Matsya Avatar

पुरा ङयत्रीवमडासुरेण षष्ठान्तरान्तोद्येककाण्डकल्पे ।
 निद्रोन्मुभ्रमभ्रममुभाद्धृतेषु वेदेष्वधित्सः किल मत्स्यरूपम् ॥ ३२-१ ॥
 सत्यप्रतस्य द्रमिलाधिभर्तुर्नदीजले तर्पयतस्तदानीम् ।
 करञ्जलौ सञ्जवलिताकृतिस्त्वमदृश्यथाः कश्चन भालमीनः ॥ ३२-२ ॥
 क्षिप्तं जले त्वां यकितं विलोडय निन्येऽम्बुपात्रेण मुनिः स्वगोडम् ।
 स्वल्पैरडोभिः कलशीं य कूपं वापीं सरश्चानशिषे विभो त्वम् ॥ ३२-३ ॥
 योगप्रभावाद्भवदाज्ञायैव नीतस्ततस्त्वं मुनिना पयोधिम् ।
 पृष्टोऽमुना कल्पदृष्टुमेनं समाडमास्वेति वदन्नयासीः ॥ ३२-४ ॥
 प्राप्ते त्वदृक्तेऽडनि वारिधारापरिप्लुते भूमितले मुनीन्द्रः ।
 सप्तर्षिभिः सार्धमपारवारिण्युद्धूर्णमानः शरणां ययौ त्वाम् ॥ ३२-५ ॥
 धरां त्वदादेशकरीमवासां नौरुपिणीमारुरुडुस्तदा ते ।
 तत्कम्पकम्पेषु य तेषु भूयस्त्वमम्बुघेराविरभूर्मंडीयान् ॥ ३२-६ ॥

ऋषाङ्गतिं योजनलक्षदीर्घां दधानमुख्यैस्तरतेजसं त्वाम् ।
 निरीक्ष्य तुष्टा मुनयस्त्वद्गुक्त्या त्वत्तुङ्गशृङ्गे तरणिं बभन्धुः ॥ ३२-७ ॥
 आकृष्टनौको मुनिमण्डलाय प्रदर्शयन्विश्वजगद्धिभागान् ।
 संस्तूयमानो नृवरेण तेन ज्ञानं परं योपदिशन्नयारीः ॥ ३२-८ ॥
 कल्पावधौ सप्तमुनीन्पुरोवत्प्रस्थाप्य सत्यप्रतभूमिपं तम् ।
 वैवस्वताप्यं मनुमादधानः क्रोधाद्भयग्रीवमभिद्रुतोऽभूः ॥ ३२-९ ॥
 स्वत्तुङ्गशृङ्गक्षतवक्षसं तं निपात्य दैत्यं निगमान्गृहीत्वा ।
 विरिञ्चये प्रीतद्धृष्टे दधानः प्रभञ्जनागारपते प्रपायाः ॥ ३२-१० ॥
 एति द्वात्रिंशदशकं समाप्तम् ॥

त्रयस्त्रिंशदशकम् (३३)

अम्बरीषचरितम् ।

33 - The Story of Ambarisha

वैवस्वताप्यमनुपुत्रनभागजातनाभागनामकनरेन्द्रसुतोऽम्बरीषः ।
 सप्तार्णवावृतमडीदधितोऽपि रेमे त्वत्सङ्गिषु त्वयि य मग्नमनास्सदैव ॥ ३३-१ ॥
 त्वत्प्रीतये सकलमेव वितन्वतोऽस्य भक्त्यैव देव नयिरादभृथाः प्रसादम् ।
 येनास्य याचनमृतेऽप्यभिरक्षाणार्थं यकं भवान्प्रविततार सडस्रधारम् ॥ ३३-२ ॥
 स द्वादशीप्रतमथो भवदर्शनार्थं वर्षं दधौ मधुवने यमुनोपकण्ठे ।
 पत्न्या समं सुमनसा मडतीं वितन्वन् पूजां द्विजेषु विसृजन्पशुषष्टिकोटिम् ॥ ३३-३ ॥
 तत्राथ पारण्डिने भवदर्शनान्ते दूर्वाससाऽस्य मुनिना भवनं प्रपेदे ।
 भोक्तुं वृतश्च स नृपेण परार्तिशीलो मन्त्रं जगाम यमुनां नियमान्विधास्यन् ॥ ३३-४ ॥
 राज्ञाय पारण्डुर्तसामिभेदाद्भारैव पारणामकारि भवत्परेण ।
 प्राप्नो मुनिस्तदथ दिव्यदृशा विजानन् क्षिप्यन् कुधोद्धृतजटो विततान कृत्याम् ॥ ३३-५ ॥
 कृत्यां य तामसिधरां भुवनं दडन्तीमग्रेऽभिवीक्ष्य नृपतिर्न पदाञ्चकम्पे ।
 त्वद्भक्तबाधमभिवीक्ष्य सुदर्शनं ते कृत्यानलं शलभयन्मुनिमन्वधावीत् ॥ ३३-६ ॥

धावन्नशेषभुवनेषु भिया स पश्यन् विश्वत्र यङ्मपि ते गतवान्विरिञ्चम् ।

६: कालयङ्कमतिलङ्घयतीत्यापास्तः शर्व ययौ स य भवन्तमवन्दतैव ॥ ३३-७ ॥

भूयो भवन्निलयमेत्य मुनिं नमन्तं प्रोये भवानङ्गमृषे ननु भक्तदासः ।

ज्ञानं तपश्च विनयान्वितमेव मान्यं याज्यम्भरीषपदमेव भजेति भूमन् ॥ ३३-८ ॥

तावत्समेत्य मुनिना स गृहीतपादो राजाऽपसृत्य भवदस्त्रमसावनौषीत् ।

यङ्के गते मुनिरदादभिलाशिषोऽस्मै त्वद्भक्तिमागसि कृतेऽपि कृपां य शंसन् ॥ ३३-९ ॥

राजा प्रतीक्ष्य मुनिमेकसमामनाश्वान् सम्भोज्य साधु तमृषिं विसृजन्प्रसन्नम् ।

भुङ्क्त्वा स्वयं त्वयि ततोऽपि दृढं रतोऽभूत् सायुज्यमाप य स मां पवनेश पायाः ॥ ३३-१० ॥

॥ इति त्रयस्त्रिंशदशकं समाप्तम् ॥

यत्तुस्त्रिंशदशकम् (३४)

श्रीरामावतारम्-१

34 - Sri Rama Avatar-1

गीर्वाणैरर्थमानो दशमुभनिधनं कोसलेऽप्यृष्यशृङ्गे

पुत्रीयामिष्टिमिष्ट्वा ददुषि दशरथक्ष्माभृते पायसाग्रम् ।

तद्भुङ्क्त्वा तत्पुरन्धीष्वपि तिसृषु समं जातगर्भासु जातो

रामस्त्वं लक्ष्मणेन स्वयमथ भरतेनापि शत्रुघ्ननाम्ना ॥ ३४-१ ॥

कोदण्डी कौशिकस्य ङ्कतुवरमवितुं लक्ष्मणेनानुयातो

यातोऽभूस्तातवाया मुनिकथितमनुद्धृष्टान्ताध्वजेः ।

नृणां त्राणाय बाणैर्मुनिवचनबलात्ताटकां पाटयित्वा

लब्ध्वास्मादस्त्रजालं मुनिवचनमगमो देव सिद्धाश्रमाप्यम् ॥ ३४-२ ॥

मारीचं द्रावयित्वा मज्जिरसि शरैरन्यरक्षांसि निघ्नन्

कल्यां कुर्वन्नल्ल्यां पथि पदरजसा प्राप्य वैदेङ्गोडम् ।

भिनन्दानश्चान्द्रयूङ्ं धनुरवनिस्तुतामिन्दिरामेव लब्ध्वा

राज्यं प्रातिष्ठथास्त्वं त्रिभिरपि य समं भ्रातृवीरैः सदरैः ॥ ३४-३ ॥

आरुन्धाने रुषान्धे भृगुकुलतिलके सङ्कमथ्य स्वतेजो
याते यातोऽस्ययोध्यां सुभमिह निवसन्तान्तया कान्तमूर्ते ।
शत्रुघ्नेनैकदाथो गतवति भरते मातुलस्याधिवासं
तातारब्धोऽभिषेकस्तव किल विडतः डेकयाधीशपुत्र्या ॥ ३४-४ ॥

तातोक्त्या यातुकामो वनमनुजवधूसंयुतश्चापधारः
पौरानारुध्य मार्गे गुह्रनिलयगतस्त्वं जटायीरधारी ।
नावा सन्तीर्य गङ्गामधिपदवि पुनस्तं भरद्वाजमारा-
त्रत्वा तद्वाक्यतेतोरतिसुभमवसाश्चित्रकूटे गिरीन्द्रे ॥ ३४-५ ॥

श्रुत्वा पुत्रार्तिभिन्नं भलु भरतमुभात्स्वर्गयातं स्वतातं
तमो दत्त्वाम्बु तस्मै निदधिय भरते पादुकां मेदिनीं य ।
अत्रिं नत्वाथ गत्वा वनमतिविपुलां दण्डकं यण्डकायं
उत्वा दैत्यं विराधं सुगतिमकलयश्चारु भोः शारभङ्गीम् ॥ ३४-६ ॥

नत्वाऽगस्त्यं समस्ताशरनिकरसपत्राङ्गतिं तापसेभ्यः
प्रत्यश्रीषीः प्रियैषी तदनु य मुनिना वैष्णवे दिव्ययापि ।
ब्रह्मास्त्रे यापि दत्ते पथि पितृसुदुर्दं वीक्ष्य भूयो जटायुं
मोदाद्गोदातटान्ते परिरमसि पुरा पञ्चवट्यां वधूट्या ॥ ३४-७ ॥

प्राभायाः शूर्पाण्ड्या मदनयलधृतेरर्थनैर्निस्सडात्मा
तां सौमित्रौ विसृज्य प्रबलतमरुषा तेन निर्लूननासाम् ।
दृष्ट्वैनां रुष्टयित्तं भरमभिपतितं दूषणं य त्रिमूर्धं
व्याडिंसीराशरानन्धयुतसमधिकांस्तत्क्षणाद्दक्षतोष्मा ॥ ३४-८ ॥

सोदर्यां प्रोक्तवार्ताविवशदशमुभादिष्टमारीयमाया-
सारङ्गं सारसाक्ष्या स्पृष्टितमनुगतः प्रावधीर्बाणघातम् ।
तन्मायाकन्दनिर्यापितभवदनुजं रावणस्तामलार्षीत्
तेनार्तोऽपि त्वमन्तः किमपि मुदमघास्तद्द्रधोपायायलाभात् ॥ ३४-९ ॥

भूयस्तन्वीं विचिन्वन्नदृत दशमुभस्त्वद्द्रधूं मद्रधेने-
त्युक्त्वा याते जटायौ दिवमथ सुदुर्दः प्रातनोः प्रेतकार्यम् ।
गृह्णानं तं कबन्धं जघनिय शबरीं प्रेक्ष्य पम्पातटे त्वं
सम्प्राप्तो वातसूनुं भृशमुदितमनाः पाडि वातालयेश ॥ ३४-१० ॥

धति यतुस्त्रिंशदशकं समाप्तम् ॥

पञ्चत्रिंशदशकम् (३५)

श्रीरामावतारम्-२

35 - Sri Rama Avatar contd.

नीतस्सुग्रीवमैत्रीं तदनु उनुभता दृन्दुभेः कायमुख्यैः
क्षिप्त्वाङ्गुष्ठेन भूयो लुलविय युगपत्पत्रिणा सप्त सालान् ।
उत्वा सुग्रीवघातोर्धतमतुलबलं वालिनं व्याजवृत्त्या
वषाविलासनैषीर्विरडतरवितस्त्वं मतङ्गाश्रमान्ते ॥ ३५-१ ॥

सुग्रीवेणानुजोक्त्या सभयमभियता व्युडितां वाङ्मिनीं ता-
मृक्षाणां वीक्ष्य दृष्टुं द्रुतमथ दयितामार्गंशायावनम्राम् ।
सन्देशं याङ्गुलीयं पवनसुतकरे प्रादिशो मोदशाली
मार्गं मार्गं ममार्गं कपिभिरपि तदा त्वत्प्रिया सप्रयासैः ॥ ३५-२ ॥

त्वद्गार्ताकर्णानोधदुरुदुरुजवसम्प्रातिसम्प्रातिवाक्य-
प्रोत्तीर्णाङ्गुलीधिस्तर्नगरि जनकं वीक्ष्य दत्त्वाङ्गुलीयम् ।
प्रक्षुधोधानमक्षक्षपणायणरणः सोढबन्धो दशास्थं
दृष्ट्वा प्लुष्ट्वा य लङ्गं जटिति स उनुमान्मौलिरत्नं ददौ ते ॥ ३५-३ ॥

त्वं सुग्रीवाङ्गुगदादिप्रबलकपियमूयकविकान्तभूमि-
यङ्कोडमिडम्य पारेजलधि निशियरेन्द्रानुजश्रीयमाणः ।
तत्प्रोक्तां शत्रुवार्तां रडसि निशमयन्प्रार्थनापार्थ्यरोष-
प्रास्ताग्नेयास्त्रतेजस्त्रसदृदधिगिरा लब्धवान्मध्यमार्गम् ॥ ३५-४ ॥

कीशैराशान्तरोपादृतगिरिनिकरैः सेतुमाधाप्य यातो
यातून्यामर्धं दंष्ट्रान्पशिभरिशिलासालशस्त्रैः स्वसैन्यैः ।
व्याकुर्वन्सानुजस्त्वं समरभुवि परं विक्रमं शङ्केत्रा
वेगात्रागास्त्रबद्धः पतगपतिगरुन्मारुतैर्मौचितोडभूः ॥ ३५-५ ॥

सौमित्रिस्त्वत्र शक्तिप्रदृतिगलदसुर्वातजनीतशैल-

દ્રાણાત્રાણાનુપેતો વ્યકૃણુત કુસૃતિશ્વાધિનં મેઘનાદમ્ ।
માયાક્ષોભેષુ વૈભીષણવચનહૃતસ્તમ્ભનઃ કુમ્ભકર્ણ
સમ્પ્રાપ્તં કમ્પિતોર્વીતલમખિલયમૂભક્ષિણં વ્યક્ષિણોસ્ત્વમ્ ॥ ૩૪-૬ ॥

ગૃહ્નન્ જમ્ભારિસમ્પ્રેષિતરથકવચૌ રાવણેનાભિયુધ્યન્
બ્રહ્માસ્ત્રેણાસ્ય ભિન્નન્ ગલત્તિમબલામગ્નિશુદ્ધાં પ્રગૃહ્નન્ ।
દેવશ્રેણીવરોજ્જીવિતસમરમૃતૈરક્ષતૈરૃક્ષસકૃઘૈ-
ર્લકુભત્રા ચ સાકં નિજનગરમગાઃ સપ્રિયઃ પુષ્પકેણ ॥ ૩૫-૭ ॥

પ્રીતો દિવ્યાભિષેકૈરયુતસમધિકાન્વત્સરાન્પર્યરંસી-
ર્મૈથિલ્યાં પાપવાયા શિવ શિવ કિલ તાં ગર્ભિણીમભ્યહાસીઃ ।
શત્રુઘ્નેનાર્દયિત્વા લવણનિશિચરં પ્રાર્દયઃ શૂદ્રપાશં
તાવદ્વાલ્મીકિગેહે કૃતવસતિરુપાસૂત સીતા સુતૌ તે ॥ ૩૫-૮ ॥

વાલ્મીકેસ્ત્વત્સુતોદ્ગાપિતમધુરકૃતેરાણયા ચણવાટે
સીતાં ત્વચ્યામુકામે ક્ષિતિમવિશદસૌ ત્વં ચ કાલાર્થિતોઽભૂઃ ।
હેતોઃ સૌમિત્રિઘાતી સ્વયમથ સરયૂમગ્નિશ્શેષભૂત્યૈઃ
સાકં નાકં પ્રયાતો નિજપદમગમો દેવ વૈકુણ્ઠમાઘમ્ ॥ ૩૫-૯ ॥

સોઽયં મર્ત્યાવતારસ્તવ ખલુ નિયતં મર્ત્યશિક્ષાર્થમેવં
વિશ્વેષાર્તિર્નિરાગસ્ત્યજનમપિ ભવેત્કામધર્માતિસકૃત્યા ।
નો ચેત્સ્વાત્માનુભૂતેઃ ક્વનુ તવ મનસો વિકિયા ચક્રપાણે
સ ત્વં સત્ત્વૈકમૂર્તે પવનપુરપતે વ્યાધુનુ વ્યાધિતાપાન્ ॥ ૩૫-૧૦ ॥

ઇતિ પચ્ચત્રિંશદશકં સમાપ્તમ્ ॥

ષટ્ત્રિંશદશકમ્ (૩૬)

પરશુરામાવતારમ્ ।
36 - Parasurama Avatar

અત્રેઃ પુત્રતયા પુરા ત્વમનસૂયાયાં હિ દત્તાભિધો
જાતઃ શિષ્યનિબન્ધતન્દ્રિતમનાઃ સ્વસ્થશ્ચરન્કાન્તયા ।

दृष्टो भक्ततमेन डेडयमडीपालेन तस्मै वरा-
नष्टैश्वर्यभुभान्प्रदाय ददित्य स्वेनैव यान्ते वधम् ॥ ३६-१ ॥

सत्यं कर्तुमथार्जुनस्य य वरं तच्छक्तिमात्रानतं
अलभद्वेषि तदाभिलं नृपकुलं उन्तुं य भूमेर्भरम् ।
सञ्जगतो जमदग्निर्भृगुकुले त्वं रेणुकायां डरे
रामो नाम तदात्मजेष्ववरजः पित्रोरथाः सम्मदम् ॥ ३६-२ ॥

लब्ध्याभ्यायगाणश्वतुर्दशवया गन्धर्वराजे मना-
गासक्तां डिल मातरं प्रति पितुः क्रोधाकुलस्याज्ञया ।
ताताज्ञातिगसोदरैः सममिमां छित्वाथ शान्तात्पितु-
स्तेषां ज्वनयोगमापिय वरं माता य तेऽदाद्वरान् ॥ ३६-३ ॥

पित्रा मातृमुद्रे स्तवाडुतवियद्धेनोर्निजादाश्रमात्
प्रस्थायाथ भृगोर्गिरा डिमगिरावाराध्य गौरीपतिम् ।
लब्ध्वा तत्परशुं तदुक्तधनुजश्छेदी मडास्त्रादिकं
प्राप्तो मित्रमथाडुतव्राणमुनिं प्राध्यागमः स्वाश्रमम् ॥ ३६-४ ॥

आभेटोपगतोऽर्जुनः सुरगवीसम्प्राप्तसम्पद्रणै-
स्त्वत्पित्रा परिपूजितः पुरगतो दूर्भन्त्रिवाया पुनः ।
गां डेतुं सयिवं न्ययुडुक्त कुधिया तेनापि रुन्धन्मुनि-
प्राणक्षेपसरोषगोडतयमूयडकेण वत्सो डृतः ॥ ३६-५ ॥

शुक्रोज्ज्विततातवाड्ययलितक्रोधोऽथ सभ्या समं
बिभ्रद्ध्यातमडोदरोपनिडितं यापं कुडारं शरान् ।
आडुढः सडवाडयन्तुकरथं माडिष्मतीमाविशन्
वाग्विर्वत्समदाशुषि क्षितिपतौ सम्प्रास्तुथाः सडगरम् ॥ ३६-६ ॥

पुत्राणामयुतेन सप्तदशभिश्चाक्षौडिणीभिर्मडा-
सेनानीभिरनेकमित्रनिवडैव्याजृम्भितायोधनः ।
सधस्त्वल्डकुडारबाणविदलन्निशशेषसैन्योडरो
भीतिप्रदुतनष्टशिष्टनयस्त्वामापतद्धेडयः ॥ ३६-७ ॥ (आपतत् डेयथः)

लीलावारितनर्मडाजलवलल्लङ्घेशगर्वापड-
श्रीमद्भाडुसडसमुक्तभडुशस्त्रास्त्रं निरुन्धन्नमुम् ।
यडे त्वय्यथ वैष्णवेऽपि विडुले बुध्ध्वा डरिं त्वां मुदा
ध्यायन्तं छितसर्वदोषमवधीः सोऽगात्परं ते पदम् ॥ ३६-८ ॥

भूयोऽमर्षितलेडयात्मजगणैस्ताते उते रेणुका-
माघानां लुदयं निरीक्ष्य बडुशो घोरां प्रतिज्ञां वडन् ।
ध्यानानीतरथायुधस्त्वमकृथा विप्रद्रुङः क्षत्रियान्
दिङ्म्यङ्केषु कुठारयन्विशिभयन् निःक्षान्रियां मेदिनीम् ॥ ३६-८ ॥

तातोश्चोवनङ्गनृपालककुलं त्रिःसप्तकृत्यो जयन्
सन्तर्थाथ समन्तपञ्चकमठारकतल्लुदौघे पितृन् ।
यज्ञे क्षमामपि काश्यपादिषु दिशन् सात्वेन युध्यन् पुनः
कृष्णोऽमुं निडनिष्यतीति शमितो युद्धात् कुमारैर्भवान् ॥ ३६-१० ॥ (कुमारैर्भवान्)

न्यस्यास्त्राणि मलेन्द्रभूभृति तपस्तन्वन्पुनर्मञ्जितां
गोकर्णावधि सागरेण धरणीं दृष्ट्वार्थितस्तापसैः ।
ध्यातेष्व्यासघृतानलास्त्रयकितं सिन्धुं सुवक्षेपणा-
दुत्सार्योद्धृतकेरलो भृगुपते वातेश संरक्ष माम् ॥ ३६-११ ॥

एति षट्त्रिंशदशकं समाप्तम् ।

एति नवमस्कन्धं समाप्तम् ।

दशमस्कन्धम् ।

सप्तत्रिंशदशकम् (३७)

श्रीकृष्णावतारोपकमम् ।

37 - Prelude To the Incarnation As Krishna

सान्द्रानन्दतनो उरे ननु पुरा देवासुरे सङ्गरे
त्वत्कृता अपि कर्मशेषवशतो ये ते न याता गतिम् ।
तेषां भूतलजन्मनां दितिभुवां भारेण दुरार्दिता
भूमिः प्राप विरिञ्चमाश्रितपदं देवैः पुरैवागतैः ॥ ३७-१ ॥

डा डा दुर्जनभूरिभारमथितां पाथोनिधौ पातुका-
मेतां पालय उन्त मे विवशतां सम्पृच्छ देवानिमान् ।

धृत्यादिप्रचुरप्रलापविवशामालोक्य धाता मर्डी
देवानां वदनानि वीक्ष्य परितो दध्यौ भवन्तं उरे ॥ ३७-२ ॥

उद्ये याम्भुजभूरभूनयि सुराः सत्यं धरित्र्या वयो
नन्वस्या भवतां य रक्षार्णविधौ दक्षो ङि लक्ष्मीपतिः ।
सर्वे शर्वपुरस्सरा वयमितो गत्वा पयोवारिधिं
नत्वा तं स्तुमहे जवादिति ययुः साकं तवाकितनम् ॥ ३७-३ ॥

ते मुग्धानिलशाविद्युग्धजलधेस्तीरं गताः सङ्गता
यावत्त्वत्पद्यन्तनैकमनसस्तावत्स पाथोजभूः ।
त्वद्वायं लृद्ये निशाम्य सकलानानन्दयन्नूयिवा-
नाप्यातः परमात्मना स्वयमलं वाक्यं तदाकर्ण्यताम् ॥ ३७-४ ॥

जाने दीनदशामलं द्विविषदां भूमेश्च भीमैर्नृपि-
स्तत्क्षेपाय भवामि यादवकुले सोऽलं समग्रात्मना ।
देवा वृष्णिङ्कुले भवन्तु कलया देवाङ्गनाश्चावन्तौ
मत्सेवार्थमिति त्वदीयवचनं पाथोजभूःशिवान् ॥ ३७-५ ॥

श्रुत्वा कर्णरसायनं तव वचः सर्वेषु निर्वापित-
स्वान्तेष्वीश गतेषु तावकङ्कपापीयूषतृमात्मसु ।
विभ्याते मथुरापुरे किल भवत्सान्निध्यपुण्योत्तरे
धन्यां देवकनन्तनामुद्गलद्राजा स शूरात्मजः ॥ ३७-६ ॥

उद्गाडावसितौ तदीयसलजः कंसोऽथ सम्मानय-
न्नेतौ सूततथा गतः पथि रथे व्योमोत्थया त्वद्विरा ।
अस्यास्त्वामतिदुष्टमष्टमसुतो लन्तेति लन्तेरितः
सन्त्रासात्स तु लन्तुमन्तिकगतां तन्वीं कृपाणीमघात् ॥ ३७-७ ॥

गृह्णानश्चिकुरेषु तां भलमतिः शौरेश्विरे सान्त्वनै-
र्नो मुञ्चन्पुनरात्मजार्पणगिरा प्रीतोऽथ यातो गृहान् ।
आद्यं त्वत्सलजं तथार्पितमपि स्नेहेन नाडन्नसौ
दृष्टानामपि देव पुष्टकरुणा दृष्टा ङि धीरेकदा ॥ ३७-८ ॥

तावत्त्वन्मनसैव नारदमुनिः प्रोये स भोजेश्वरं
यूयं नन्वसुराः सुराश्च यदवो जानासि किं न प्रभो ।
मायावी स हरिर्भवद्भयकृते भावी सुरप्रार्थना-
दित्याकर्ण्य यदूनदूधुनदसौ शौरेश्व सूनूनलन् ॥ ३७-९ ॥

प्राप्ते सममगर्भतामखिपतौ त्वत्प्रेरणान्मायया
नीते माधव रोडिर्णी त्वमपि भोः सञ्चित्सुभैकात्मकः ।
देवक्या जठरं विवेशिथ विभो संस्तूयमानस्सुरैः
स त्वं कृष्ण विधूय रोगपटलीं भक्तिं परां देहि मे ॥ ३७-१० ॥
इति समत्रिंशदशकं समाप्तम् ।

अष्टात्रिंशदशकं (३८)

श्रीकृष्णवतारम् ।

38 - Incarnation of Sri Krishna

आनन्दरूप भगवन्नयि तेऽवतारे
प्राप्ते प्रदीप्तभवद्गुणनिरीयमाणैः ।
कान्तिप्रजैस्त्रिव घनाघनमण्डलैर्घा-
मावृण्वती विरुरुचे डिल वर्षवेला ॥ ३८-१ ॥
आशासु शीतलतरासु पयोदतोयै-
राशासिताभिविवशेषु य सञ्जनेषु ।
नैशाकरोदयविधौ निशि मध्यमायां
क्लेशापडस्त्रिजगतां त्वमिडाऽविरासीः ॥ ३८-२ ॥
बाल्यस्पृशापि वपुषा दधुषा विभूती-
रुधत्तिरीटकटकाङ्गदडारभासा ।
शङ्भारिवास्त्रिजगदापरिभासितेन
मेघासितेन परिलेसिथ सूतिगेडे ॥ ३८-३ ॥
वक्षःस्थलीसुम्निलीनविलासिलक्ष्मी-
मन्दाक्षलक्षितकटाक्षविभोक्षभैटैः ।
तन्मन्दिरस्य ऋलकंसकृतामलक्ष्मी-
मुन्मार्जयन्निव विरेजिथ वासुदेव ॥ ३८-४ ॥

शौरिस्तु धीरमुनिमण्डलयेतसोऽपि
 दूरस्थितं वपुरुदीक्ष्य निजैक्षाणाभ्याम् ।
 आनन्दबाष्पपुलकोद्गमगद्गद्-
 स्तुष्टाव दृष्टिमकरन्दरसं भवन्तम् ॥ ३८-५ ॥

देव प्रसीद परपूरुष तापवल्ली-
 निर्लूनदात्र समनेत्र कलाविलासिन् ।
 भेदानपाङ्कुरु कृपागुरुभिः कटाक्षै-
 रित्यादि तेन मुदितेन यिरं नुतोऽभूः ॥ ३८-६ ॥

मात्रा य नेत्रसलिलास्तृतगात्रवल्त्या
 स्तोत्रैरभिष्टुतगुणः करुणालयस्त्वम् ।
 प्राचीनजन्मयुगलं प्रतिबोध्य ताभ्यां
 मातुर्गिरा दधिय मानुषबालवेषम् ॥ ३८-७ ॥

त्वत्प्रेरिस्ततदनु नन्दतनूजया ते
 व्यत्यासमारययितुं स छि शूरसूनुः ।
 त्वां उस्तयोरधृत यित्तविधार्यमार्यै-
 रम्भोरुडस्थडलडंसडिशोररम्यम् ॥ ३८-८ ॥

जाता तदा पशुपसन्ननि योगनिद्रा
 निद्राविमुद्द्रितमथाकृत पौरलोकम् ।
 त्वत्प्रेरणात्किमिड चित्रमयेतनैर्यद्-
 द्वास्त्रैः स्वयं व्यधटि सङ्घटितैस्सुगाढम् ॥ ३८-९ ॥

शेषेण भूरिङ्गणवारितवारिणाऽथ
 स्वैरं प्रदर्शितपथो मणिदीपितेन ।
 त्वां धारयन् स भलु धन्यतमः प्रतस्थे
 सोऽयं त्वमीश मम नाशय रोगवेगान् ॥ ३८-१० ॥

धृति अष्टान्निशदशकं समाम् ।

એકોનચત્વારિંશદશકમ્ (૩૯)

યોગમાયા પ્રાદુર્ભાવં તથા ગોકુલે કૃષ્ણજન્મોત્સવમ્ ॥

39 - Manifestation of Yogamaya and Celebration of Birth of Shrikrishna at Gokula

ભવન્તમયમુદ્ગ્ધન્ યદુકુલોદ્ગ્ધો નિસ્સરન્
દદર્શ ગગનોચ્ચલજ્જલભરાં કલિન્દાત્મજામ્ ।
અહો સલિલસગ્ચયઃ સ પુનરૈન્દ્રજાલોદિતો
જલૌઘ ઇવ તત્ક્ષણાત્પ્રપદમેયતામાયયૌ ॥ ૩૯-૧ ॥

પ્રસુમ્પશુપાલિકાં નિભૃતમારુદ્ધાલિકા-
મપાવૃતકવાટિકાં પશુપવાટિકામાવિશન્ ।
ભવન્તમયમર્પયન્ પ્રસવતલ્પકે તત્પદા-
દ્ગ્ધન્ કપટકન્યકાં સ્વપુરમાગતો વેગતઃ ॥ ૩૯-૨ ॥

તતસ્ત્વદનુજારવક્ષપિતનિદ્રવેગદ્રવ-
દ્ભટોલ્લરનિવેદિતપ્રસવવાર્તયૈવાર્તિમાન્ ।
વિમુક્તચિકુરોલ્લરસ્ત્વરિતમાપતન્ ભોજરા-
ડુતુષ્ઠ ઇવ દૃષ્ટવાન્ ભગિનિકાકરે કન્યકામ્ ॥ ૩૯-૩ ॥

ધ્રુવં કપટશાલિનો મધુહરસ્ય માયા ભવે-
દસાવિતિ કિશોરિકાં ભગિનિકાકરાલિડ્ગિતામ્ ।
દ્વિપો નલિનિકાન્તરાદિવ મૃણાલિકામાક્ષિપ-
ન્નયં ત્વદનુજામજામુપલપટ્ટકે પિષ્ટવાન્ ॥ ૩૯-૪ ॥

તતો ભવદ્દુપાસકો ઝટિતિ મૃત્યુપાશાદિવ
પ્રમુચ્ય તરસૈવ સા સમધિરૂઢરૂપાન્તરા ।
અઘસ્તલમજગમુષી વિકસદષ્ટબાહુસ્કુરન્-
મહાયુધમહો ગતા કિલ વિહાયસા દિદ્યુતે ॥ ૩૯-૫ ॥

નૃશંસતર કંસ તે કિમુ મયા વિનિષ્પિષ્ટયા
બભૂવ ભવદન્તકઃ ક્વચન ચિન્ત્યતાં તે હિતમ્ ।
ઇતિ ત્વદનુજા વિભો ખલમુદીર્ય તં જગમુષી
મરુદ્ગણપણાયિતા ભુવિ ચ મન્દિરાણ્યેયુષી ॥ ૩૯-૬ ॥

प्रगे पुनरगात्मजावयनमीरिता भूभुजा
 प्रलम्बबकपूतनाप्रमुभदानवा मानिनः ।
 भवन्निधनकाम्यया जगति बल्लमुर्निर्भयाः
 कुमारकविमारकाः किमिव दृष्टरं निष्कृपैः ॥ ३९-७ ॥

ततः पशुपमन्दिरे त्वयि मुकुन्द नन्दप्रिया-
 प्रसूतिशयनेशये रुदति किञ्चिद्व्यत्यये ।
 विबुध्य वनिताजनैस्तनयसम्भवे धोषिते
 मुदा किमु वदाम्यहो सकलमाकुलं गोकुलम् ॥ ३९-८ ॥

अहो भलु यशोदया नवकलाययेतोडरं
 भवन्तमलमन्तिके प्रथममापिबन्त्या दृशा ।
 पुनः स्तनभरं निजं सपदि पाययन्त्या मुदा
 मनोडरतनुस्पृशा जगति पुण्यवन्तो जिताः ॥ ३९-९ ॥

भवद्दुशलकाम्यया स भलु नन्दगोपस्तदा
 प्रमोदभरसङ्कुलो द्विजकुलाय किं नाददात् ।
 तथैव पशुपालकाः किमु न मङ्गलं तेनिरे
 जगन्नितयमङ्गल त्वमिड पाडि मामामयात् ॥ ३९-१० ॥

एति ऐकोनयत्वारिंशदशकं समाप्तम् ।

यत्वारिंशदशकम् (४०)

पूतनामोक्षम् ।

40 - Salvation of Putana

तदनु नन्दमनन्दशुभास्पदं नृपपुरीं करदानकृते गतम् ।
 समवलोक्य जगाद भवत्पिता विदितकंससहायजनोधमः ॥ ४०-१ ॥

अयि सपे तव बालकजन्म मां सुभयतेऽद्य निजात्मजजन्मवत् ।
 एति भवत्पितृतां व्रजनायके समधिरोप्य शशंस तमादरात् ॥ ४०-२ ॥

छल य सन्त्यनिमित्तशतानि ते कटकसीम्नि ततो लघु गम्यताम् ।
 छति य तद्भयसा प्रजनायको भवदपायभिया द्रुतमाययौ ॥ ४०-३ ॥
 अवसरे भलु तत्र य कायन प्रजपटे मधुराकृतिरङ्गना ।
 तरलषट्पदलालितकुन्तला कपटपोतक ते निकटं गता ॥ ४०-४ ॥
 सपदि सा हृतबालकयेतना निशियरान्वयजा डिल पूतना ।
 प्रजवधूष्विड केयमिति क्षाणं विमृशतीषु भवन्तमुपादटे ॥ ४०-५ ॥
 ललितभावविलासदृतात्मभिर्युवतिभिः प्रतिरोद्धुमपारिता ।
 स्तनमसौ भवनान्तनिषेदुषी प्रददुषी भवते कपटात्मने ॥ ४०-६ ॥
 समधिरुड्य तदङ्गमशङ्कितस्त्वमथ बालकलोपनरोषितः ।
 मलद्विपन्नकलं कुयमण्डलं प्रतियुयूषिथ दूर्विषदूषितम् ॥ ४०-७ ॥
 असुभिरेव समं धयति त्वयि स्तनमसौ स्तनितोपमनिस्वना ।
 निरपतद्भयदायि निजं वपुः प्रतिगता प्रविसार्यं भुजावुभौ ॥ ४०-८ ॥
 भयदघोषावाभीषावाविग्रहश्रवणार्दशनमोहितवल्लवे ।
 प्रजपटे तदुरःस्थलप्लेनं ननु भवन्तमगृह्णत गोपिकाः ॥ ४०-९ ॥
 भुवनमङ्गलनामभिरेव ते युवतिभिर्भङ्गुधा कृतरक्षाणः ।
 त्वमयि वातनिकेतननाथ मामगद्यन् कुरु तावकसेवकम् ॥ ४०-१० ॥
 छति यत्वारिंशदशकं समाप्तम् ।

अेक्यत्वारिंशदशकम् (४१)

पूतनादहनं तथा कृषणालाणनाह्लादम् ।

41 - Cremation of Putana and Joy of Caressing Krishna

प्रजेश्वरः शौरिवयो निशाम्य समप्रजन्नध्वनि भीतयेताः ।
 निष्पिष्टनिशेषतरुं निरीक्ष्य कञ्चित्पदार्थं शरणं गतस्त्वाम् ॥ ४१-१ ॥
 निशाम्य गोपीवचनाद्दुन्दं सर्वेऽपि गोपा भयविस्मयान्धाः ।
 त्वत्पातितं घोरपिशाचदेहं देलुर्विदूरेऽथ कुठारकृत्तम् ॥ ४१-२ ॥

त्वत्पीतपूतस्तनतच्छरीरात्समुच्यलन्नुच्यतरो ङि धूमः ।
 शङ्कामघादागरवः किमेष किं चान्दनो गौल्गुलवोऽथवेति ॥ ४१-३ ॥
 मद्दुग्गसद्गस्य क्लं न दूरे क्षणेन तावद्भवतामपि स्यात् ।
 धृत्युल्लपन्वल्लवतल्लजेभ्यस्त्वं पूतनामातनुथास्सुगन्धिम् ॥ ४१-४ ॥
 शित्रं पिशाच्या न उतः कुमारश्चित्रं पुरैवाकथि शौरिणोऽहम् ।
 धति प्रशंसस्त्रिल गोपलोको भवन्मुष्मालोकरसे न्यमाङ्गीत् ॥ ४१-५ ॥
 दिने दिनेऽथ प्रतिवृद्धलक्ष्मीरक्षीणामाद्गल्यशतो व्रजोऽयम् ।
 भवन्निवासाद्यधि वासुदेव प्रमोदसान्द्रः परितो विरेजे ॥ ४१-६ ॥
 गृहेषु ते कोमलरूपलासमिथः कथासङ्कुलिताः कमन्यः ।
 वृत्तेषु कृत्येषु भवन्निरीक्षासमागताः प्रत्यलमत्यनन्दन् ॥ ४१-७ ॥
 अलो कुमारो मयि दत्तदृष्टिः स्मितं कृतं मां प्रति वत्सकेन ।
 ओष्ठ्येङ्गि मामित्युपसार्य पाणिं त्वयीश किं किं न कृतं वधूभिः ॥ ४१-८ ॥
 भवद्गुपुःस्पर्शनकौतुकेन कराढरं गोपवधूजनेन ।
 नीतस्त्वमाताम्रसरोजमालाव्यालम्बिलोलम्भतुलामलासीः ॥ ४१-९ ॥
 निपाययन्ती स्तनमङ्कुगं त्वां विलोकयन्ती वदनं उसन्ती ।
 दशां यशोदा कतमान्न भेजे स तादृशः पाङ्गि उरे गदान्नाम् ॥ ४१-१० ॥
 धति ऐक्यत्वारिंशदशकं समाप्तम् ॥

द्विचत्वारिंशदशकम् (४२)

शकटासुरवधम् ।

42 - Slaying of Shakatasura

कदापि जन्मर्क्षदिने तव प्रभो निमन्त्रितज्ञातिवधूमङ्गीसुरा ।
 मडानसस्त्वां सविधे निधाय सा मडानसाद्यौ ववृते व्रजेश्वरी ॥ ४२-१ ॥
 ततो भवत्प्राणनियुक्तबालकप्रभीतिसङ्कन्दनसङ्कुलारवैः ।

વિમિશ્રમગ્રાવિ ભવત્સમીપતઃ પરિસ્ફુટદ્વારુચટચ્ચટારવઃ ॥ ૪૨-૨ ॥
 તતસ્તદાકાર્ણનસમ્ભ્રમશ્રમપ્રકમ્પિવક્ષોજભરા વ્રજાડગનાઃ ।
 ભવન્તમન્તર્દદૃશુઃ સમન્તતો વિનિષ્પતદ્વારુણદારુમધ્યગમ્ ॥ ૪૨-૩ ॥
 શિશોરહો કિં કિમભૂદિતિ દ્રુતં પ્રધાવ્ય નન્દઃ પશુપાશ્ચ ભૂસુરાઃ ।
 ભવન્તમાલોક્ય યશોદયા ધૃતં સમાશ્ચસન્નશ્રુજલાદ્ર્વલોચનાઃ ॥ ૪૨-૪ ॥
 કરકો નુ કૌતસ્કુત એષ વિસ્મયો વિશદ્ધુટં ચચ્છકટં વિપાટિતમ્ ।
 ન કારણં કિંચ્ચિદિહિતે તે સ્થિતાઃ સ્વનાસિકાદત્તકરાસ્ત્વદીક્ષકાઃ ॥ ૪૨-૫ ॥
 કુમારકચ્ચાસ્ય પયોધરાર્ષિનઃ પ્રરોદને લોલપદામ્બુજાહતમ્ ।
 મયા મયા દૃષ્ટમનો વિપર્યગાદિતીશ તે પાલકબાલકા જગુઃ ॥ ૪૨-૬ ॥
 ભિયા તદા કિંચ્ચિદજનતામિદં કુમારકાણામતિદુર્ઘટં વયઃ ।
 ભવત્પ્રભાવાવિદુરૈરિતીરિતં મનાગિવાશડ્કચત દૃષ્ટપૂતનૈઃ ॥ ૪૨-૭ ॥
 પ્રવાલતામ્ન કિમિદં પદં ક્ષતં સરોજરમ્બૌ નુ કરૌ વિરોજિતૌ ।
 ઇતિ પ્રસર્પત્કરુણાતરડગિતાસ્ત્વદડગમાપસ્પૃશુરડગનાજનાઃ ॥ ૪૨-૮ ॥
 અયે સુતં દેહિ જગત્પતેઃ કૃપાતરડગપાતાત્પરિપાતમધ મે ।
 ઇતિ સ્મ સડગૃહ્ય પિતા ત્વદડગકં મુહુર્મુહુઃ શ્ચિષ્યતિ જાતકણ્ઠકઃ ॥ ૪૨-૯ ॥
 અનોનિલીનઃ કિલ હન્તુમાગતઃ સુરારિરેવં ભવતા વિહિંસિતઃ ।
 રજોડપિ નો દૃષ્ટમમુષ્ય તત્કથં સ શુદ્ધસત્વે ત્વયિ લીનવાન્મુવમ્ ॥ ૪૨-૧૦ ॥
 પ્રપૂજિતૈસ્તત્ર તતો દ્વિજાતિભિર્વિશેષતો લમ્બિતમડગલાશિષઃ ।
 વ્રજં નિજૈર્બાલ્યરસૈર્વિમોહ્યન્મરુત્પુરાધીશ રુજાં જહીહિ મે ॥ ૪૨-૧૧ ॥
 ઇતિ દ્વિચત્વારિંશદશકં સમામમ્ ।

ત્રિચત્વારિંશદશકમ્ (૪૩)

તૃણાવર્તવધમ્ ।

43 - The Slaying of Trinavarta

त्वामेकदा गुरुमरुत्पुरनाथ वोढुं
गाढाधिरुढगरिमाणमपारयन्ती ।
माता निधाय शयने किमिदं अतेति
ध्यायन्त्ययेष्टत गृहेषु निविष्टशङ्का ॥ ४३-१ ॥

तावद्विदूरमुपकर्णितधोरघोष-
व्याजृम्भिपांसुपटलीपरिपूरिताशः ।
वात्यावपुः स डिल दैत्यवरस्तृणाव-
र्ताप्यो जडार जनमानसडारिणं त्वाम् ॥ ४३-२ ॥

उद्दामपांसुतिमिराडतदृष्टिपाते
द्रष्टुं किमप्यकुशले पशुपाललोके ।
डा बालकस्य किमिति त्वदुपान्तमासा
माता भवन्तमवलोक्य भृशं रुरोद ॥ ४३-३ ॥

तावत्स दानववरोऽपि य दीनमूर्ति-
र्भावत्सभारपरिधारणालूनवेगः ।
सङ्क्षोभमाप तदनु क्षतपांसुघोषे
घोषे व्यतायत भवज्जननीनिनादः ॥ ४३-४ ॥

रोदोपकर्णानवशाद्गुपगम्य गेढं
ऊन्त्सु नन्दमुभगोपकुलेषु दीनः ।
त्वां दानवस्त्वभिलमुज्जितकरं मुमुक्षु-
स्त्वथ्यप्रमुञ्चति पपात वियत्प्रदेशात् ॥ ४३-५ ॥

रोदाकुलास्तदनु गोपगणा बलिष्ठ-
पाषाणपृष्ठभुवि देडमतिस्थविष्ठम् ।
प्रैक्षन्त उन्त निपतन्तममुष्य वक्ष-
स्यक्षीणामेव य भवन्तमलं उसन्तम् ॥ ४३-६ ॥

ग्रावप्रपातपरिपिष्टगरिष्ठदेड-
भ्रष्टासुदुष्टदनुजोपरि घृष्टडासम् ।
आघ्नानमम्बुजकरेण भवन्तमेत्य
गोपा दधुर्गिरिवरादिव नीलरत्नम् ॥ ४३-७ ॥

अेकैकमाशु परिगृह्य निकामनन्द-

नन्दादिगोपपरिरब्धवियुम्बिताङ्गम् ।
आद्यातुङ्कामपरिशङ्कितगोपनारी-
हस्ताम्बुजप्रपतितं प्रणुमो भवन्तम् ॥ ४३-८ ॥

भूयोऽपि किन्तु कृष्णुमः प्रणतार्तिहारी
गोविन्द एव परिपालयतात्सुतं नः ।
धत्यादि मातरपितृप्रभुभैस्तदानीं
सम्प्रार्थितस्त्वदवनाय विभो त्वमेव ॥ ४३-९ ॥

वातात्मकं दनुजमेवमधि प्रधूवन्
वातोद्भवान्मम गदास्त्रिमु नो धुनोषि ।
किं वा करोमि पुरनध्यनिवालयेष
निशेषरोगशमनं मुदुरर्थये त्वाम् ॥ ४३-१० ॥

धति त्रियत्वारिंशदशकं समामम् ।

यत्तुश्चत्वारिंशदशकम् (४४)

नामकरणसंस्कारादि ।
44 - Naming Ceremony Etc

गूढं वसुधैवगिरा कर्तुं ते निष्क्रियस्य संस्कारान् ।
द्वृद्धतलोरातत्वो गर्गमुनिस्त्वद्गुलं विभो गतवान् ॥ ४४-१ ॥

नन्दोऽथ नन्दितात्मा वृन्दिष्टं मानयन्नमुं यमिनाम् ।
मन्दस्मितार्द्रमूत्रे त्वत्संस्कारान् विधातुमुत्सुकधीः ॥ ४४-२ ॥

यदुपंशार्यार्यत्वात्सुनिभृतमिदमार्यं कार्यमिति कथयन् ।
गर्गो निर्गतापुलकश्चक्रे तव साग्रजस्य नामानि ॥ ४४-३ ॥

कथमस्य नाम कुर्वे सडस्रनाम्नो ष्यनन्तनाम्नो वा ।
धति नूनं गर्गमुनिश्चक्रे तव नाम नाम रडसि विभो ॥ ४४-४ ॥

कृषिधातुलकाराभ्यां सत्तानन्दात्मतां डिलाभिलपत् ।

जगदघकषित्वं वा कथयद्दृषिः कृष्णनाम ते व्यतनोत् ॥ ४४-५ ॥

अन्यांश्च नामभेदान् व्याकुर्वन्नगजे य रामादीन् ।

अतिमानुषानुभावं न्यगदत्वामप्रकाशयन्पित्रे ॥ ४४-६ ॥

स्निह्यति यस्तव पुत्रे मुह्यति स न मायिकैः पुनश्शोकैः ।

द्रुह्यति यस्स तु नश्येदित्यवदत्ते मलत्वमृषिवर्यः ॥ ४४-७ ॥

जेष्यति बहुतरदैत्यान् नेष्यति निजबन्धुलोकममलपदम् ।

श्रोष्यति सुविमलकीर्तीरस्येति भवद्विभूतिमृषिर्भवे ॥ ४४-८ ॥

अमुनैव सर्वदुर्गं तरितास्थ कृतास्थमत्र तिष्ठध्वम् ।

हरिरेवेत्यनभिलपन्नित्यादि त्वामवर्णयत्स मुनिः ॥ ४४-९ ॥

गर्गेऽथ निर्गतेऽस्मिन् नन्दितनन्दादिनन्धमानस्त्वम् ।

मद्गदमुद्गतकरुणो निर्गमय श्रीमरुत्पुराधीश ॥ ४४-१० ॥

एति यतुश्चत्वारिंशदशकं समाप्तम् ।

पञ्चयत्वारिंशदशकम् (४५)

श्रीकृष्णस्य बाललीलाः ।

45 - Krishna's Childhood Pranks

अथि सभल मुरारे पाणिजानुप्रयारैः

किमपि भवनभागान् भूषयन्तौ भवन्तौ ।

यलितयराणकञ्जौ मञ्जुमञ्जुरशिञ्ज-

श्रवणकुतुकभाजौ येरतुश्चारु वेगात् ॥ ४५-१ ॥

मृदु मृदु विडसन्तावुम्भिषदन्तवन्तौ

वदनपतितकेशौ दृश्यपादाब्जदृशौ ।

भुजगलितकरान्तव्यालगतङ्कुण्डौ

मतिमलरतमुख्यैः पश्यतां विश्वनृणाम् ॥ ४५-२ ॥

अनुसरति जनौघे कौतुकव्याकुलाक्षे

किमपि कृतनिनादं व्याडसन्तौ द्रवन्तौ ।
 वलितवदनपद्मं पृष्ठतो दत्तदृष्टी
 किमिव न विदधाथे कौतुकं वासुदेव ॥ ४५-३ ॥

द्रुतगतिषु पतन्तावुत्थितौ विभपद्भौ
 द्विवि मुनिभिरपद्भैः सस्मितं वन्धमानौ ।
 द्रुतमथ जननीभ्यां सानुकम्पं गृहीतौ
 मुद्गुरपि परिरब्धौ द्वाग्युवां युम्भितौ च ॥ ४५-४ ॥

स्नुतकुचभरमङ्गे धारयन्ती भवन्तं
 तरलमति यशोदा स्तन्यदा धन्यधन्या ।
 कपटपशुप मध्ये मुग्धडासाङ्कुरं ते
 दशनमुकुललुधं वीक्ष्य वक्त्रं जलर्ष ॥ ४५-५ ॥

तदनु चरणयारी दारकैः साकमारा-
 न्निलयततिषु ष्पेलन् भालयापत्यशाली ।
 भवनशुकबिडालान् वत्सकांश्चानुधावन्
 कथमपि कृताडासैर्गोपकैर्वारितोऽभूः ॥ ४५-६ ॥

ललधरसङ्घितस्त्वं यत्र यत्रोपयातो
 विवशपतितनेत्रास्तत्र तत्रैव गोप्यः ।
 विगलितगृहकृत्या विस्मृतापत्यभृत्या
 मुरडर मुद्गुरत्यन्ताकुला नित्यमासन् ॥ ४५-७ ॥

प्रतिनवनवनीतं गोपिकादत्तमिच्छन्
 क्लमपद्मपुगायन् कोमलं क्वापि नृत्यन् ।
 सद्यययुवतिलोकैरर्पितं सर्पिरश्रन्
 क्वयन् नवविपकवं दृग्धमप्यापिभस्त्वम् ॥ ४५-८ ॥

मम भलु भालिगेले यायनं जातमास्ता-
 मिड पुनरभलानामग्रतो नैव कुर्वे ।
 षति विहितमतिः किं देव सन्त्यज्य याञ्छां
 दधिघृतमलरस्त्वं चारुणा योरणेन ॥ ४५-९ ॥

तव दधिघृतमोषे घोषयोषाजनाना-
 मभजत लृष्टि रोषो नावकाशं न शोकः ।
 लृद्यमपि मुषित्वा लृषसिन्धौ न्यधास्त्वं

स मम शमय रोगान्वातगोलाधिनाथ ॥ ४५-१० ॥

ॐति पञ्चयत्वारिंशदशकं समाप्तम् ।

षट्त्रयत्वारिंशदशकम् (४६)

विश्वरूपदर्शनम् ।

46 - Revelation of the Cosmic Form

अथि देव पुरा डिल त्वथि स्वयमुत्तानशये स्तनन्धये ।

परिजृम्भणतो व्यपावृते वदने विश्वमयष्ट वल्लवी ॥ ४६-१ ॥

पुनरप्यथ बालकैः समं त्वथि लीलानिरते जगत्पते ।

कुलसञ्चयवञ्चनकृधा तव मृद्भोजनमूयुरर्भकाः ॥ ४६-२ ॥

अथि ते प्रलयावधौ विभो क्षितितोयादिसमस्तभक्षिणः ।

मृदुपाशनतो रञ्जा भवेदिति लीता जननी युकोप सा ॥ ४६-३ ॥

अथि दूर्विनयात्मक त्वया डिमु मृत्सा भत वत्स भक्षिता ।

ॐति मातृगिरं चिरं विभो वितथां त्वं प्रतिजङ्घिषे उसन् ॥ ४६-४ ॥

अथि ते सकलैर्विनिश्चिते विमतिश्चेद्भ्रमं विद्यार्थताम् ।

ॐति मातृविभर्त्सितो मुषं विकसत्प्रनिभं व्यदारथः ॥ ४६-५ ॥

अपि मृल्लवदर्शनोत्सुकां जननीं तां भुङ्क्ते तर्पयन्निव ।

पृथिवीं निभिलां न केवलं भुवनान्यप्यभिला-न्यदीदृशः ॥ ४६-६ ॥

कुडचिद्भ्रममम्बुधिः क्वचित् क्वचिदभ्रं कुडचिद्भ्रसातलम् ।

मनुजा दनुजाः क्वचित्सुरा ददृशे किं न तदा त्वदानने ॥ ४६-७ ॥

कलशाभ्युधिशायिनं पुनः परवैकुण्ठपदाधिवासिनम् ।

स्वपुरश्च निजार्भकात्मकं कतिधा त्वां न ददर्श सा मुषे ॥ ४६-८ ॥

विकसद्भुवने मुषोदरे ननु भूयोऽपि तथाविधाननः ।

अनया स्फुटमीक्षितो भवाननवस्थां जगतां भतातनोत् ॥ ४६-९ ॥

धृततत्त्वधियं तदा क्षाणं जननीं तां प्राणयेन मोडयन् ।

स्तनमम्ब दिशेत्युपासजन् भगवन्नद्भुतबाल पाछि माम् ॥ ४६-१० ॥

छति षट्यत्वारिंशदशकं समाप्तम् ।

सप्तत्यत्वारिंशदशकम् (४७)

उलूभलबन्धनम् ।

47 - Tying Krishna To the Mortar

अेकदा दधिदिमाथकारिणीं मातरं समुपसेदिवान् भवान् ।

स्तन्यलोपुपतया निवारयन्नङ्गुमेत्य पपिवान्ययोधरौ ॥ ४७-१ ॥

अर्धपीतकुचकुडमले त्वयि स्निग्धलासमधुराननाम्भुजे ।

दुग्धमीश दडने परिस्रुतं धर्तुमाशु जननी जगाम ते ॥ ४७-२ ॥

सामिपीतरसाम्ङ्गसङ्गतकोधभारपरिभूतयेतसा ।

मन्यदण्डमुपगृह्य पाटितं लन्त देव दधिभाजनं त्वया ॥ ४७-३ ॥

उच्यलद्ध्वनितमुख्यडैस्तदा सन्निशम्य जननी समादृता ।

त्वद्यशोविसरवद्दर्श सा सद्य अेव दधि विस्तृतं क्षितौ ॥ ४६-४ ॥

वेदमार्गपरिमार्गितं रुषा त्वामवीक्ष्य परिमार्गयन्त्यसौ ।

सन्ददर्श सुकृतिन्युलूभले दीयमाननवनीतमोतवे ॥ ४६-५ ॥

त्वां प्रगृह्य बत भीतिभावनाभासुराननसरोजमाशु सा ।

रोषउषितमुभी सप्पीपुरो बन्धनाय रशनामुपाददे ॥ ४७-६ ॥

बन्धुमिच्छति यमेव सज्जनस्तं भवन्तमधि बन्धुमिच्छति ।

सा नियुज्य रशनागुणान्बडून् द्युङ्गुलोममपिलं डिलैक्षत ॥ ४७-७ ॥

विस्मितोत्स्मितसप्पीजनेक्षितां स्वित्रसन्नवपुषं निरीक्ष्य ताम् ।

नित्यमुक्तवपुरथ्यो छरे बन्धमेव कृपयान्वमन्यथाः ॥ ४७-८ ॥

स्थीयतां चिरमुलूभले भलेत्यागता भवनमेव सा यदा ।

प्रागुलूभलबिलान्तरे तदा सर्पिरर्पितमदन्नवास्थिताः ॥ ४७-९ ॥

यद्यपाशसुगमो भवान्विभो संयतः डिमु सपाशयानया ।

अवेमादि द्विविज्ञैरभिष्टुतो वातनाथ परिपाळि मां गदात् ॥ ४७-१० ॥

एति समयत्वारिंशदशकं समाप्तम् ।

अष्टयत्वारिंशदशकम् (४८)

नलकूबर-मणिग्रीवयोः शापमोक्षम् ।

48 - Redemption of Nalakubara And Manigriava

मुदा सुरौघैस्त्वमुदारसम्मदैरुदीर्य दामोदर एत्यभिष्टुतः ।

मृदूदरः स्वैरमुलूषले लग्नदूरतो द्वौ ककुभावुदैक्षथाः ॥ ४८-१ ॥

कुबेरसूनूर्नलकूबराभिधः परो मणिग्रीव एति प्रथां गतः ।

मडेशसेवाधिगतश्रियोन्मदौ चिरं किल त्वद्विमुष्पावभेलताम् ॥ ४८-२ ॥

सुरापगायां किल तौ मदीकटौ सुरापगायद्भुयौवतावृताः ।

विवाससौ केविपरो स नारदो भवत्पदैकप्रवणो निरैक्षत ॥ ४८-३ ॥

भिया प्रियालोकमुपात्तवाससं पुरो निरीक्ष्यापि मदान्धयेतसौ ।

धमौ भवद्भक्त्युपशान्तिसिद्ध्ये मुनिर्जगौ शान्तिमृते कुतस्सुभम् ॥ ४८-४ ॥

युवामवामौ ककुभात्मतां चिरं हरिं निरीक्ष्याथ पदं स्वमाप्नुतम् ।

धतीरितौ तौ भवदीक्ष्णस्युडां गतौ व्रजान्ते ककुभौ बभूवतुः ॥ ४८-५ ॥

अतन्द्रमिन्द्रद्वयुगं तथाविधं समेयुषा मन्थरगामिना त्वया ।

तिरायितोलूषलरोधनिर्धुतौ चिराय शुणौ परिपातितौ तत्र ॥ ४८-६ ॥

अभाञ्जि शाभिद्धितयं यदा त्वया तदैव तद्गर्भतलान्निरैयुषा ।

मडात्विषा यक्षयुगेन तत्क्षणादभाञ्जि गोविन्द भवानपि स्तवैः ॥ ४८-७ ॥

धडान्यभक्तोऽपि समेयति इमाद्भवन्तमेतौ भलु रुद्रसेवकौ ।

मुनिप्रसादाद्भवदङ्घ्रिमागतौ गतौ वृषानौ भलु भक्तिमुत्तमाम् ॥ ४८-८ ॥

ततस्तत्रदारण्यदारुणारवप्रकम्पिसम्पातिनि गोपमण्डले ।

विलज्जितत्वज्जननीमुपेक्षिणा व्यमोक्षि नन्देन भवान्विमोक्षदः ॥ ४८-९ ॥

मडीरुधोर्मध्यगतो अतार्भको हरेः प्रभावाद्यपरिक्षतोऽधुना ।

एति भ्रुवाणैर्गमितो गृहं भवान्मरुत्पुराधीश्वर पाणि मां गदात् ॥ ४८-१० ॥

एति अष्टयत्वारिंशदशकं समाप्तम् ।

अेकोनपञ्चाशत्तमदशकम् (४८)

वृन्दावनप्रवेशम् ।

49 - Journey To Vrindavana

भवत्प्रभावाविदुरा ङि गोपास्तरुप्रपातादिकमत्र गोष्ठे ।

अलेतुमुत्पातगणं विशङ्क्य प्रयातुमन्यत्र मनो वितेनुः ॥ ४८-१ ॥

तत्रोपनन्दाभिधगोपवर्यो जगौ भवत्प्रेरणायैव नूनम् ।

एतः प्रतीच्यां विपिनं मनोऽं वृन्दावनं नाम विराजतीति ॥ ४८-२ ॥

भृङ्गं तत्पलु नन्दमुभ्या विधाय गौष्ठीनमथ क्षणेन ।

त्वदन्वितत्वज्जननीनिविष्टगरिष्ठयानानुगता विधेयुः ॥ ४८-३ ॥

अनोमनोऽध्वनिधेनुपालीभुरप्रणान्तरतो वधूभिः ।

भवद्विनोदालपिताक्षराणि प्रपीय नाज्ञायत मार्गद्वैर्धर्मम् ॥ ४८-४ ॥

निरीक्ष्य वृन्दावनमीश नन्दत्प्रसूनकुन्दप्रमुषद्रुमौघम् ।

अमोदथाश्शाङ्गलसान्द्रलक्ष्या ङरिन्मणीकुट्टिमपुष्टशोभम् ॥ ४८-५ ॥

नवाकनिर्व्यूढनिवासभेदेष्वशेषगोपेषु सुष्मासितेषु ।

वनश्रियं गोपकिशोरपालीविमिश्रितः पर्यवलोकथास्त्वम् ॥ ४८-६ ॥

अरालमार्गागतनिर्मलापां मरालकुञ्जाकृतनर्मलापाम् ।

निरन्तरस्मेरसरोजवङ्गां कलिन्दकन्यां समलोकयस्त्वम् ॥ ४८-७ ॥

भयूरुकेकाशतलोभनीयं भयूषमालशब्दं मणीनाम् ।

विरिञ्चलोकस्पृशामुच्यशृङ्गैर्गिरिं च गोवर्धनमैक्षयास्त्वम् ॥ ४८-८ ॥

समं ततो गोपकुमारकैस्त्वं समन्ततो यत्र वनान्तमागाः ।

ततस्ततस्तां कृटिलाभपश्यः कलिन्दजा रागवतीमिवैकाम् ॥ ४८-९ ॥

तथाविधेऽस्मिन्विपिने पशव्ये समुत्सुको वत्सगणप्रचारे ।

थर-सराभोऽथ कुमारकैस्त्वं समीरगोडाधिप पाछि रोगात् ॥ ४९-१० ॥

धृति ओकोनपञ्चाशत्तमदशकं समाप्तम् ।

पञ्चाशत्तमदशकम् (५०)

वत्सासुर-बकासुरयोः वधम् ।

50 - Slaying of VatsAsura And BakAsura

तरलमधुकुङ्क्रे वृन्दावनेऽथ मनोडरे
पशुपशिशुभिस्साकं वत्सानुपालनलोषुपः ।
उलधरसम्भो देव श्रीमन् विचैरिथ धारयन्
गवलमुरलीवेत्रं नेत्राभिरामतनुधुतिः ॥ ५०-१ ॥

विडितजगतीरक्षं लक्ष्मीकराम्बुजलालितं
ददति थरराङ्गं वृन्दावने त्वयि पावने ।
किमिव न बभौ सम्पत्सम्पूरितं तरुवल्गरी-
सलिलधरणीगोत्रक्षेत्रादिकं कमलापते ॥ ५०-२ ॥

विलसद्गुलपे कान्तारान्ते समीरराशीतले
विपुलयमुनातीरे गोवर्धनायलमूर्धसु ।
ललितमुरलीनादस्साञ्चारयन्मलु वात्सकं
क्वथन दिवसे दैत्यं वत्साकृतिं त्वमुदृक्षथाः ॥ ५०-३ ॥

रभसविलसत्पुच्छं विख्यायतोऽस्य विलोकयन्
किमपि वलितस्कन्धं रन्ध्रप्रतीक्षमुटीक्षितम् ।
तमथ थररो बिभ्रद्विभ्रामयन्मुदुरुच्यकैः
कुडयन मडावृक्षे थिक्षेपिथ क्षतञ्जवितम् ॥ ५०-४ ॥

निपतति मडादैत्ये जात्या दुरात्मनि तत्क्षणां
निपतनजवक्षुण्णक्षोणीरुडक्षतकानने ।
दिवि परिभिलङ्गदा वृन्दारकाः कुसुमोत्करैः
शिरसि भवतो ङर्षाङ्घ्रिन्ति नाम तदा डरे ॥ ५०-५ ॥

सुरभिलतमा मूर्धन्यूर्ध्वं कुतः कुसुमावली
निपतति तवेत्युक्तो आलैः सडेलमुदरयः ।
जटिति दनुजक्षेपोषोर्ध्वं गतस्तरुमण्डलात्
कुसुमनिकरस्सोऽयं नूनं समेति शनैरिति ॥ ५०-६ ॥

क्वचन दिवसे भूयो भूयस्तरे परुषातपे
तपनतनयापाथः पातुं गता भवदाद्यः ।
थलितगरुतं प्रेक्षामासुर्भकं भलु विस्मृतं
क्षितिधरगरुच्छेदे डैलासशैलमिवापरम् ॥ ५०-७ ॥

पिभति सलिलं गोपप्राते भवन्तमभिद्रुतः
स डिल निगिलन्नग्निप्रभ्यं पुनर्द्रुतमुद्रमन् ।
दलथितुमगात्रोऽट्याः डोट्या तदा तु भवान्विभो
भलजनभिदा युञ्जुञ्जुञ्चू प्रगृह्य ददार तम् ॥ ५०-८ ॥

सपदि सडं सन्द्रष्टुं वा मृतां भलु पूतना-
मनुजमघमथ्यत्रे गत्वा प्रतीक्षितुमेव वा ।
शमननिलयं याते तस्मिन्भडे सुमनोगणे
डिरति सुमनोवृन्दं वृन्दावनाद्रुडमैयथाः ॥ ५०-९ ॥

ललितमुरलीनादं दूरान्निशम्य वधूजनै-
स्त्वरितमुपगम्यारादाडुढमोदमुदीक्षितः ।
जनितजननीनन्दानन्दस्समीरणमन्दि-
प्रथितवसते शौरै दूरीकुरुष्व ममामयान् ॥ ५०-१० ॥

धति पञ्चाशत्तमशकं समाप्तं

अेडपञ्चाशत्तमशकम् (५१)

अघासुरवधम् ।
51 - Slaying of AghAsura

डडायन व्रजशिशुभिः समं भवान् वनाशने विडितमतिः प्रगेतराम् ।

समावृतो बहुतरवत्समण्डलैः सतेमनैर्निरगमदीश जेमनैः ॥ ५१-१ ॥
विनिर्यतस्तव चरणाभ्युज्ज्वलाद्दृष्ट्याद्दृष्ट्यितं त्रिभुवनपावनं रजः ।
महर्षयः पुलकधरैः कलेवरैरुद्धिरे धृतभवदीक्षाणोत्सवाः ॥ ५१-२ ॥
प्रथारयत्यविरलशाद्धले तले पशून्विभो भवति समं कुमारकैः ।
अघासुरो न्यरुणदधाय वर्तनीं भयानकः सपदि शयानकाकृतिः ॥ ५१-३ ॥
महायलप्रतिमतनोर्गुडानिभप्रसारितप्रथितमुभस्य कानने ।
भुषोदरे विडरुणकौतुकाद्गताः कुमारकाः किमपि विदूरगे त्वयि ॥ ५१-४ ॥
प्रमादतः प्रविशति पन्नगोदरे क्वथत्तनौ पशुपकुले सवात्सके ।
विदन्निदं त्वमपि विवेशिथ प्रभो सुलुज्जनं विशरुणमाशु रक्षितुम् ॥ ५१-५ ॥
गलोदरे विपुलितवर्षाणां त्वया मडोरगे लुठति निरुद्धमारुते ।
द्रुतं भवान्विदलितकण्ठमण्डलो विमोचयन्पशुपपशून् विनिर्यथौ ॥ ५१-६ ॥
क्षाणं दिवि त्वदुपगमार्थमास्थितं मडासुरप्रभवमडो मडो मडत् ।
विनिर्गते त्वयि तु निवीनमञ्जसा नभःस्थले ननृतुरथो जगुस्सुराः ॥ ५१-७ ॥
सविस्मयैः कमलभवादिभिः सुरैरनुद्रुतस्तदनु गतः कुमारकैः ।
दिने पुनस्तुरुणदशामुपेयुषि स्वकैर्भवानतनुत भोजनोत्सवम् ॥ ५१-८ ॥
विषाणिकामपि मुरलीं नितम्भके निवेशयन्कवलधरः कराभ्युजे ।
प्रडासयन्कवलवयनैः कुमारकान् भुभोजिथ त्रिदशगणैर्मुदा नुतः ॥ ५१-९ ॥
सुभाशनं त्विड तव गोपमण्डले मभाशनात्प्रियमिव देवमण्डले ।
एति स्तुतस्त्रिदशवरैर्जगत्पते मरुत्पुरीनिलय गदात्प्रपाडि माम् ॥ ५१-१० ॥
एति ऐकपञ्चाशत्तमदशकं समाप्तम् ।

द्विपञ्चाशत्तमदशकम् (५२)

वत्सस्तेयं तथा ब्रह्मगर्वशमनम् ।

52 - The Stealing of the Calves By Brahma And Humbling of Brahma's Pride.

અન્યાવતારનિકરેષ્વનિરીક્ષિતં તે ભૂમાતિરેકમભિવીક્ષ્ય તદાઘમોક્ષે ।
 બ્રહ્મા પરીક્ષિતુમનાઃ સ પરોક્ષભાવં નિન્યેડથ વત્સકગણાન્પ્રવિતત્ય માયામ્ ॥ ૫૨-૧ ॥
 વત્સાનવીક્ષ્ય વિવશે પશુપોહરે તાનાનેતુકામ ઇવ ધાતૃમતાનુવર્તા ।
 ત્વં સામિભુક્તકબલો ગતવાંસ્તદાનીં ભુક્તાંસ્તિરોધિત સરોજભવઃ કુમારાન્ ॥ ૫૨-૨ ॥
 વત્સાથિતસ્તદનુ ગોપગણાયિતસ્ત્વં શિક્યાદિભાણ્ડમુરલીગવલાદિરૂપઃ ।
 પ્રાગ્વદ્ધિહૃત્ય વિપિનેષુ ચિરાય સાયં ત્વં માયયાથ બહુધા વ્રજમાયયાથ ॥ ૫૨-૩ ॥
 ત્વામેવ શિક્યાગવલાદિમયં દધાનો ભૂયસ્ત્વમેવ પશુવત્સકબાલરૂપઃ ।
 ગોરૂપિણીભિરપિ ગોપવધૂમયીભિરાસાદિતોડસિ જનનીભિરતિપ્રહર્ષાત્ ॥ ૫૨-૪ ॥
 જીવં હિ કચ્ચિદભિમાનવશાત્સ્વકીયં મત્વા તનૂજ ઇતિ રાગભરં વહન્ત્યઃ ।
 આત્માનમેવ તુ ભવન્તમવાપ્ય સૂનું પ્રીતિં યયુર્ન કિયતીં વનિતાશ્ચ ગાવઃ ॥ ૫૨-૫ ॥
 એવં પ્રતિક્ષણવિજૃમ્ભિતહર્ષભારનિશ્શેષગોપગણલાલિતભૂરિમૂર્તિમ્ ।
 ત્વામગ્રજોડપિ બુબુધે કિલ વત્સરાન્તે બ્રહ્માત્મનોરપિ મહાન્યુવયોર્વિશેષઃ ॥ ૫૨-૬ ॥
 વર્ષાવધૌ નવપુરાતનવત્સપાલાન્ દૃષ્ટ્વા વિવેકમસૃણે દ્રુહિણે વિમૂઢે ।
 પ્રાદીદૃશઃ પ્રતિનવાન્મકુટાડ્ગદાદિભૂષાંશ્ચતુર્ભુજયુજઃ સજલામ્બુદાભાન્ ॥ ૫૨-૭ ॥
 પ્રત્યેકમેવ કમલાપરિલાલિતાડ્ગાન્ ભોગીન્દ્રભોગશયનાત્રયનાભિરામાન્ ।
 લીલાનિમીલિતદૃશઃ સનકાદિયોગિવ્યાસેવિતાઠ્ઠમલભૂર્ભવતો દદર્શ ॥ ૫૨-૮ ॥
 નારાયણાકૃતિમસડ્ધ્યતમાં નિરીક્ષ્ય સર્વત્ર સેવકમપિ સ્વમવેક્ષ્ય ધાતા ।
 માયાનિમગ્રહૃદયો વિમુમોહ યાવદેકો બભૂવિથ તદા કબલાર્ધપાણિઃ ॥ ૫૨-૯ ॥
 નશ્યન્મદે તદનુ વિશ્વપતિં મુહુસ્ત્વાં નત્વા ય નૂતવતિ ધાતરિ ધામ યાતે ।
 પોતૈઃ સમં પ્રમુદિતૈઃ પ્રવિશન્નિકેતં વાતાલયાધિપ વિભો પરિપાહિ રોગાત્ ॥ ૫૨-૧૦ ॥
 ઇતિ દ્વિપગ્ચાશત્તમદશકં સમામં

ત્રિપગ્ચાશત્તમદશકમ્ (૫૩)

ધેનુકાસુરવધમ્ ।

53 - Slaying of Dhenukasura

अतीत्य् बाह्यं जगतां पते त्वमुपेत्य पौगाण्डवथो मनोऽहम् ।
 उपेक्ष्य वत्सावनमुत्सवेन प्रावर्तथा गोगणपालनायाम् ॥ ५३-१ ॥
 उपकम्भस्थानुगुणैव सेयं मरुत्पुराधीश तव प्रवृत्तिः ।
 गोत्रापस्त्रिणाण्डकृतेऽवतीर्णस्तदेव देवारभथास्तदा यत् ॥ ५३-२ ॥
 कदापि रामेण समं वनान्ते वनश्रियं वीक्ष्य यर-सुभेन ।
 श्रीदामनाम्नः स्वसभस्य वाया मोदादगा धेनुककाननं त्वम् ॥ ५३-३ ॥
 उत्तालतालीनिवले त्वद्गुक्त्या बलेन धूतेऽथ बलेन द्योभ्याम् ।
 मृदुः परश्चाभ्यपतत्युरस्तात् कृलोत्करो धेनुकदानवोऽपि ॥ ५३-४ ॥
 समुद्यतो धैनुकपालनेऽलं वधं कथं धैनुकमद्य कुर्वे ।
 एतीव मत्वा ध्रुवमग्रजेन सुरौघयोद्धारमश्रुघतस्त्वम् ॥ ५३-५ ॥
 तदीयभृत्यानपि जम्बुकत्वेनोपागतानग्रजसंयुतस्त्वम् ।
 जम्बुकलानीव तदा निरास्थस्तालेषु फेल-भगवन् निरास्थः ॥ ५३-६ ॥
 विनिघ्नति त्वय्यथ जम्बुकौघं सनामकत्वाद्भरुणस्तदानीम् ।
 भयाङ्गुलो जम्बुकनामधेयं श्रुतिप्रसिद्धं व्यधितेति मन्ये ॥ ५३-७ ॥
 तवावतारस्य क्लं मुरारे सञ्जातमद्येति सुरैर्नुतस्त्वम् ।
 सत्यं क्लं जातमिडेति डासी बालैः समं तालकृलान्यभुङ्क्थाः ॥ ५३-८ ॥
 मधुद्रवसृन्ति भृङ्गन्ति तानि कृलानि मेदोभरभृन्ति भुङ्क्था ।
 तृमैश्च दृमैर्भवन् कृलौघं वडदृभिरागाः भलु बालकैस्त्वम् ॥ ५३-९ ॥
 उतो उतो धेनुक एत्युपेत्य कृलान्यदृभिर्मधुराणि लोकेः ।
 जयेति श्रुतेति नुतो विभो त्वं मरुत्पुराधीश्वर पाळि रोगात् ॥ ५३-१० ॥
 एति त्रिपञ्चाशत्तमदशकं समाप्तम् ।

यत्तुःपञ्चाशत्तमदशकम् (५४)

कालियस्य कालिन्दीप्राप्तिः तथा विषबाधा

54 - Reason For Kaliya Coming To the Yamuna And Affliction by Poison.

त्वत्सेवोक्तः सौभस्निर्नाम पूर्व कालिन्दीन्तर्द्रादशाब्दं तपस्यन् ।
मीनप्राते स्नेहवान्भोगलोले तार्क्ष्यं साक्षादैक्षताग्रे कदायित् ॥ ५४-१ ॥

त्वद्भाळं तं सक्षुधं तृक्षसूनुं मीनं कञ्चिज्जक्षतं लक्षयन् सः ।
तमश्चित्ते शमवानत्र येत्त्वं जन्तून् भोक्ता जिवितं यापि भोक्ता ॥ ५४-२ ॥

तस्मिन्काले कालियः क्ष्वेलदर्पात्सर्पारतेः कल्पितं भागमश्रन् ।
तेन क्रोधात्त्वत्पदाभ्भोजभाजा पक्षक्षिप्तस्तदुरापं पयोऽगात् ॥ ५४-३ ॥

घोरे तस्मिन्सूरजानीरवासे तीरे वृक्षा विक्षताः क्ष्वेलवेगात् ।
पक्षिप्राताः पेतुरभे पतन्तः कारुण्यार्द्रं त्वन्मनस्तेन जतम् ॥ ५४-४ ॥

काले तस्मिन्नेकदा सीरपाणिं मुक्त्वा याते यामुनं काननान्तम् ।
त्वय्युद्गमग्रीष्मभीष्मोष्मतमा गोगोपाला व्यापिबन् क्ष्वेलतोयम् ॥ ५४-५ ॥

नश्यज्जवान् विव्युतान् क्ष्मातले तान् विश्वान् पश्यन्नय्युत त्वं द्यार्द्रः ।
प्राप्योपान्तं ज्वयामासिथ द्राक्ष् पीयूषाभ्भोवर्षिभिः श्रीकटाक्षैः ॥ ५४-६ ॥

किं किं जतौ षर्षवर्षातिरेकः सर्वाङ्गेष्वित्युत्थिता गोपसङ्घाः ।
दृष्ट्वाऽग्रे त्वां त्वत्कृतं तद्विदन्तस्त्वामालिङ्गन् दृष्टनानाप्रभावाः ॥ ५४-७ ॥

गावश्चैवं लब्धज्जवाः क्षणेन स्फीतानन्दास्त्वां य दृष्ट्वा पुरस्तात् ।
द्रागवद्गुः सर्वतो षर्षबाष्पं व्याभुञ्चन्त्यो मन्दमुद्यन्निनादाः ॥ ५४-८ ॥

रोमाञ्चोऽयं सर्वतो नः शरीरे भूयस्यन्तः काशिदानन्दमूर्छा ।
आश्चर्योऽयं क्ष्वेलवेगो मुकुन्देत्युक्तो गोपैर्नन्दितो वन्दितोऽभूः ॥ ५४-९ ॥

अयं भक्तान्मुक्तज्जवानपि त्वं मुग्धापाङ्कुरस्तरोगांस्तनोषि ।
तादृग्भूतस्फीतकारुण्यभूमा रोगात्याया वायुगोडाधिनाथ ॥ ५४-१० ॥

धृति यतुःपञ्चाशत्तमदशकं समामम् ।

पञ्चपञ्चाशत्तमदशकम् (५५)

कालियनर्तनम् ।

55 - Krishna's Dance On Kaliya

अथ वारिणि घोरतरं कृशिनं प्रतिवारयितुं कृतधीर्भगवन् ।
द्रुतमारिथ तीरगनीपतरुं विषमारुतशोषितपर्णययम् ॥ ५५-१ ॥

अधिरुड्य पदाम्भुरुडेण य तं नवपल्लवतुल्यमोक्षरुथा ।
द्रुदवारिणि दूरतरं न्यपतः परिघूर्णितघोरतरङ्गागणो ॥ ५५-२ ॥

भुवनत्रयभारभृतो भवतो गुरुभारविकम्पिविजृम्भिजला ।
परिमज्जयति स्म धनुःशतकं तटिनी ञटिति स्फुटघोषवती ॥ ५५-३ ॥

अथ द्विक्षु विद्विक्षु परिक्षुभितभ्रमितोदरवारिनिनादभरैः ।
उदकाद्दुदगाद्दुरगाधिपतिस्त्वदुपान्तमशान्तरुषान्धमनाः ॥ ५५-४ ॥

कृशाशूङ्गसलस्रविनिस्सूमरज्वलदग्निशोत्रविषाम्भुधरम् ।
पुरतः कृशिनं समलोकयथा बडुशूङ्गाणामञ्जनशैलमिव ॥ ५५-५ ॥

ज्वलदक्षिपरिक्षरदुत्रविषम्रसन्नोष्मभरः स मडाभुजगः ।
परिदंश्य भवन्तमनन्तभलं समवेष्टयदस्फुटयेष्टमडो ॥ ५५-६ ॥

अविलोक्य भवन्तमथाकुलिते तटगामिनि बालकधेनुगणो ।
प्रजगोडतलेऽप्यनिमित्तशतं समुदीक्ष्य गता यमुनां पशुपाः ॥ ५५-७ ॥

अभिलेषु विभो भवदीयदशामवलोक्य जिडासुषु श्रुवभरम् ।
कृशिभन्धनमाशु विमुच्य जवाद्दुदगम्यत ङासजुषा भवता ॥ ५५-८ ॥

अधिरुड्य ततः कृशिराजकृष्णान्नृते भवता मृदुपादरुथा ।
कलशिञ्चितनूपुरमञ्चुमिलत्करकङ्कणसङ्कुलसङ्कवणितम् ॥ ५५-९ ॥

जडृषुः पशुपास्तुतुषुर्भुनयो ववृषुः कुसुमानि सुरेन्द्रगणाः ।
त्वयि नृत्यति मारुतगोडपते परिपाळि स मां त्वमदान्तगदात् ॥ ५५-१० ॥

ॐति पञ्चपञ्चात्तमदशकं समाप्तम् ।

ષટ્પઞ્ચાશત્તમદશકમ્ (૫૬)

કાલિયગર્વશમનં તથા ભગવદનુગ્રહમ્ ।

56 - Humbling of Kalia's Pride And Lord Blessing Kaliya

રુચિરકમ્પિતકુણ્ડલમણ્ડલઃ સુચિરમીશ નનર્તિથ પન્નગે ।

અમરતાડિતદુન્દુભિસુન્દરં વિયતિ ગાયતિ દૈવતયૌવતે ॥ ૫૬-૧ ॥

નમતિ યદ્યદમુષ્ય શિરો હરે પરિવિહાય તદુન્નતમુન્નતમ્ ।

પરિમથન્પદપદ્મુરુહા ચિરં વ્યહરથાઃ કરતાલમનોહરમ્ ॥ ૫૬-૨ ॥

ત્વદવભગ્નવિભુગ્નકૃણાગણે ગલિતશોણિતશોણિતપાથસિ ।

કૃણિપતાવવસીદતિ સન્નતાસ્તદબલાસ્તવ માધવ પાદયોઃ ॥ ૫૬-૩ ॥

અચિ પુરૈવ ચિરાય પરિશ્રુતત્વદનુભાવવિલીનહૃદો હિ તાઃ ।

મુનિભિરધ્યનવાધ્યપથૈઃ સ્તવૈર્નુનુવુરીશ ભવન્તમયન્નિતમ્ ॥ ૫૬-૪ ॥

કૃણિવધૂજનભક્તિવિલોકનપ્રવિકસત્કરુણાકુલચેતસા ।

કૃણિપતિર્ભવતાચ્યુત જીવિતસ્ત્વયિ સમર્પિતમૂર્તિરવાનમત્ ॥ ૫૬-૫ ॥

રમણકં વ્રજ વારિધિમધ્યગં કૃણિરિપુર્ન કરોતિ વિરોધિતામ્ ।

ઇતિ ભવદ્વચનાન્યતિમાનયન્ કૃણિપતિર્નિરગાદુરગૈઃ સમમ્ ॥ ૫૬-૬ ॥

કૃણિવધૂજનદત્તમણિવ્રજજ્વલિતહારદુકૂલવિભૂષિતઃ ।

તટગતૈઃ પ્રમદાશ્રુવિમિશ્રિતૈઃ સમગથાઃ સ્વજનૈર્દિવસાવધૌ ॥ ૫૬-૭ ॥

નિશિ પુનસ્તમસા વ્રજમન્દિરં વ્રજિતુમક્ષમ એવ જનોત્કરે ।

સ્વપતિ તત્ર ભવચ્ચરણાશ્રયે દવકૃશાનુરુન્ધ સમન્તતઃ ॥ ૫૬-૮ ॥

પ્રભુધિતાનથ પાલય પાલયેત્યુદયદાર્તરવાન્ પશુપાલકાન્ ।

અવિતુમાશુ પપાથ મહાનલં કિમિહ ચિત્રમયં ખલુ તે મુખમ્ ॥ ૫૬-૯ ॥

શિખિન વર્ણત એવ હિ પીતતા પરિલસત્યુધના ક્રિયયાઽધ્યસૌ ।

ઇતિ નુતઃ પશુપૈર્મુદિતૈર્વિભો હર હરે દુરિતૈઃ સહ મે ગદાન્ ॥ ૫૬-૧૦ ॥

ઇતિ ષટ્પઞ્ચાશત્તમદશકં સમાપ્તં

सप्तपञ्चाशत्तमदशकम् (५७)

प्रलम्बासुरवधम् ।

57 - Slaying of Pralambasura

रामसाधः क्वापि दिने कामद भगवन् गतो भवान्विपिनम् ।
 सूनूभिरपि गोपानां घेनुभिरभिसंवृतो लसद्वेषः ॥ ५७-१ ॥
 सन्दर्शयन्बलाय स्वैरं वृन्दायनश्रियं विमलाम् ।
 काण्डीरैः सड् बालैर्भाण्डीरकमागमो वटं क्रीडन् ॥ ५७-२ ॥
 तावत्तावकनिधनस्युडयालुर्गोपमूर्तिरदयालुः ।
 दैत्यः प्रलम्बनामा प्रलम्बबाहुं भवन्तमापेदे ॥ ५७-३ ॥
 जानन्नथविजानन्निव तेन समं निबद्धसौडार्दः ।
 वटनिकटे पटुपशुपव्याबद्धं द्रुद्धयुद्धमारब्धाः ॥ ५७-४ ॥
 गोपान्विभजय तन्वन्सङ्घं बलभद्रकं भवत्कमपि ।
 त्वद्बलभीरुं दैत्यं त्वद्बलगतमन्वमन्यथा भगवन् ॥ ५७-५ ॥
 कल्पितविजैतृवडने समरे परयूथगं स्वदयिततरम् ।
 श्रीदामानमधत्थाः पराजितो भक्तदासतां प्रथयन् ॥ ५७-६ ॥
 अेवं बहुषु विभूमन् बालेषु वडत्सु वाड्यमानेषु ।
 रामविजितः प्रलम्बो जडार तं दूरतो भवद्भीत्या ॥ ५७-७ ॥
 त्वद्दूरं गमयन्तं तं दृष्ट्वा उलिनि विडितगरिमभरे ।
 दैत्यः स्वरुपमागाद्यद्रूपात्स छि बलोऽपि चकितोऽभूत् ॥ ५७-८ ॥
 उच्यतया दैत्यतनोस्त्वन्मुभ्रमालोक्य दूरतो रामः ।
 विगतभयो दृढमुष्ट्या भृशदुष्टे सपदि पिष्टवानेनम् ॥ ५७-९ ॥
 उत्वा दानववीरं प्राप्तं बलमालिलिङ्गिथ प्रेम्णा ।
 तावन्मिलतोर्युवयोः शिरसि कृता पुष्पवृष्टिरमरगाणैः ॥ ५७-१० ॥
 आलम्बो भुवनानां प्रालम्बं निधनमेवमारथयन् ।
 कालं विहाय सद्यो लोलम्बरुथे डरे डर क्लेशान् ॥ ५७-११ ॥
 एति सप्तपञ्चाशत्तमदशकं समाप्तं

अष्टपञ्चाशत्तमःशकम् (५८)

दावाग्निं संरक्षां तथा ऋतुवर्णनम् ।

58 - Rescue From Forest Fire and Description of Seasons

त्वयि विडरएलोले बालजालैः प्रलम्ब-
प्रमथनसविलम्बे धेनवः स्वैरयाराः ।
तृणकुतुकनिविष्टा दूरदूरं यरन्त्यः
किमपि विपिनमैषीकाप्यमीषाम्बभूवुः ॥ ५८-१ ॥

अनधिगतनिदाघकौर्यवृन्दावनान्तात्
बहिरिदमुपयाताः काननं धेनवस्ताः ।
तव विरडविषाएणां उष्मलत्रीष्मताप-
प्रसरविसरदम्भस्याङ्गुलाः स्तम्भमापुः ॥ ५८-२ ॥

तदनु सड सडाथैर्दूरमन्विष्य शौरे
गलितसरणिमुञ्जारण्यसञ्जातभेदम् ।
पशुकुलमभिवीक्ष्य क्षिप्रमानेतुमारात्
त्वयि गतवति डी डी सर्वतोऽग्निर्जृम्भे ॥ ५८-३ ॥

सकलडरिति दीप्ते धोरभाङ्गारभीमे
शिभिनि विडतमार्गा अर्धदग्धा एवार्ताः ।
अडड भुवनभन्धो पाडि पाडीति सर्वे
शरणमुपगतास्त्वां तापडर्तारमेकम् ॥ ५८-४ ॥

अलमलमतिभीत्य सर्वतो मीलध्वं
भृशमिति तव वाथा मीलिताक्षेषु तेषु ।
क्वनु दवदडनोऽसौ कुत्र मुञ्जाटवी सा
सपटि ववृतिरे ते उन्त भएडीरदेशे ॥ ५८-५ ॥

जय जय तव माया डेयमीशेति तेषां

नुतिभिरुदितडासो भङ्गनानाविलासः ।
पुनरपि विपिनान्ते प्रायरः पाटलादि-
प्रसवनिकरमात्रग्राह्यधर्मानुभावे ॥ ५८-६ ॥

त्वयि विमुष्पविमोश्चैस्तापभारं वडन्तं
तव भजनवदन्तः पङ्गुमुख्योषयन्तम् ।
तव भुजवद्दुग्ध्यद्भूरितेजःप्रवालं
तपसमथमनैषीर्यामुनेषु स्थलेषु ॥ ५८-७ ॥

तदनु जलदृशालैस्त्वद्भुस्तुत्यभाभि-
र्विकसदमलविद्युत्पीतवासोविलासैः ।
सकलभुवनभाजां वर्षदां वर्षवेलां
क्षितिधरकुडरेषु स्वैरवासी व्यनैषीः ॥ ५८-८ ॥

कुडरतलनिविष्टं त्वां गरिष्ठं गिरीन्द्रः
शिभिःकुलनवकेकाङ्काङ्गुभिः स्तोत्रकारी ।
स्फुटकुटजकदम्बस्तोमपुष्पाञ्जलिं च
प्रविद्यधदनुभेजे देव गोवर्धनोऽसौ ॥ ५८-९ ॥

अथ शरदमुपेतां तां भवद्भक्तयेतो-
विमलसलिलपूरां मानयन्काननेषु ।
तृणममलवनान्ते यारु सञ्चारयन् गाः
पवनपुरपते त्वं देहि मे देहसौष्यम् ॥ ५८-१० ॥

धृति अष्टपञ्चाशत्तमदशकं समाप्तम् ।

ओङीनषष्टितमदशकम् (५९)

वैष्णवानवर्णनम् ।

59 - Krishna Playing the Flute

त्वद्भुवर्णवकलायकोमलं प्रेमदोहनमशेषमोहनम् ।
ब्रह्मतत्त्वपरचिन्मुदात्मकं वीक्ष्य सम्भुमुदुरन्वर्त्तं स्त्रियः ॥ ५९-१ ॥

मन्मथोन्मथितमानसाः क्मात्त्वद्विलोकनरतास्ततस्ततः ।
 गोपिकास्तव न सेछिरे छरे काननोपगतिमप्युर्भुजे ॥ ५९-२ ॥
 निर्गते भवति दत्तदृष्टयस्त्वद्गतेन मनसा भृगैक्षणाः ।
 वेणुनादमुपकार्यं दूरतस्त्वद्विलासकथयाभिरेमिरे ॥ ५९-३ ॥
 काननान्तमितवान्भवानपि स्निग्धपादपतले मनोरमे ।
 व्यत्ययाकलितपादमास्थितः प्रत्यपूरयत वेणुनालिकाम् ॥ ५९-४ ॥
 मारबाणधुतभेयरीकुलं निर्विकारपशुपक्षिमाण्डलम् ।
 द्रावणं य दृषदामपि प्रभो तावकं व्यञ्जनि वेणुकूञ्जितम् ॥ ५९-५ ॥
 वेणुरन्ध्रतरवाङ्गुलीदलं तालसञ्चलितपादपल्लवम् ।
 तत्स्थितं तव परोक्षमप्यलो संविचिन्त्य मुमुक्षुर्भ्रंशङ्गनाः ॥ ५९-६ ॥
 निर्विशङ्कभवदङ्गदृशिनीः भेयरीः भ्रगमृगान्यशूनपि ।
 त्वत्पदप्रणयि काननं य ताः धन्यधन्यमिति नन्वमानयन् ॥ ५९-७ ॥
 आपिभेयमधरामृतं कदा वेणुमुक्ततरसशेषमेकदा ।
 दूरतो भत कृतं दुराशयेत्याकुला मुहुर्दिमाः समामुहन् ॥ ५९-८ ॥
 प्रत्यङ् य पुनरित्यमङ्गनाश्चित्तयोनिजनितादनुग्रहात् ।
 अद्भुरागविवशास्त्वयि प्रभो नित्यमापुशिल कृत्यमूढताम् ॥ ५९-९ ॥
 रागस्तावज्जयते छि स्वभावान्भोक्षोपायो यत्नतः स्यान्न वा स्यात् ।
 तासां त्वेकं तद्भयं लब्धमासीद्भाग्यं भाग्यं पाछि मां मारुतेश ॥ ५९-१० ॥
 एति ओकोनषष्टितमदशकं समाप्तम् ।

षष्टितमदशकम् (६०)

गोपीवस्त्रापडरणम् ।

60 - Stealing the Clothes of the Gopikas

मधनातुरयेतसोऽन्वळं भवदङ्घ्रिद्वयदास्यकाभ्यया ।
 यमुनातटसीम्नि सैकतीं तरलाक्ष्यो गिरिञ्जो समार्थिचन् ॥ ६०-१ ॥

तव नामकथारताः समं सुदृशः प्रातरुपागता नदीम् ।
 उपहारशतैरपूजयन् दधितो नन्दसुतो भवेदिति ॥ ६०-२ ॥
 एति मासमुपाडितप्रतास्तरलाक्षीरभिवीक्ष्य ता भवान् ।
 करुणामृदुलो नदीतटं समयासीत्तदनुग्रहच्छया ॥ ६०-३ ॥
 नियमावसितौ निजाम्बरं तटसीमन्धवमुख्य तास्तदा ।
 यमुनाजलभेलनाकुलाः पुरतस्त्वामवलोक्य लज्जिताः ॥ ६०-४ ॥
 त्रपया नमिताननास्वथो वनितास्वम्बरजालमन्तिके ।
 निडितं परिगृह्य भूरुडो विटपं त्वं तरसाधिरुढवान् ॥ ६०-५ ॥
 एत तावद्दुपेत्य नीयतां वसनं वः सुदृशो यथायथम् ।
 एति नर्ममृदुस्मिते त्वयि भ्रुवति व्यामुमुडे वधूजनैः ॥ ६०-६ ॥
 अयि श्रुव चिरं किशोर नस्तव दासीरवशीकरोषि किम् ।
 प्रदिशाम्बरमम्बुजेक्षणेत्युदितस्त्वं स्मितमेव दत्तवान् ॥ ६०-७ ॥
 अधिरुड्य तटं कृताञ्जलीः परिशुद्धाः स्वगतीर्निरीक्ष्य ताः ।
 वसनान्यभिलास्यनुग्रहं पुनरेवं गिरमप्यदा मुदा ॥ ६०-८ ॥
 विदितं ननु वो मनीषितं वदितारस्त्वित्युद्युत्तरम् ।
 यमुनापुविने सयन्द्रिकाः क्षणदा एत्यभलास्त्वमूयिवान् ॥ ६०-९ ॥
 उपकर्ण्य भवन्मुपय्युतं मधुनिष्यन्ति वयो मृगीदृशः ।
 प्रणयादयि वीक्ष्य वीक्ष्य ते वदनाब्जं शनकैर्गुहं गताः ॥ ६०-१० ॥
 एति नन्वनुगृह्य वल्लवीर्विपिनान्तेषु पुरेव सञ्चरन् ।
 करुणाशिशिरो हरे हरे त्वरया मे सकलामयावलिम् ॥ ६०-११ ॥
 एति षष्टितमदशकं समाप्तं

अेकषष्टितमदशकम् (६१)

विप्रपत्न्यनुग्रहम् ।

61 - Blessing the Wives of the Performers of Vedic Sacrifices

ततश्च वृन्दावनतोऽतिदूरतो वनं गतस्त्वं भलु गोपगोकुलैः ।
 उदन्तरे भक्ततरद्विजाङ्गनाकदम्बकानुग्रहणान्नाग्रं वडन् ॥ ६१-१ ॥
 ततो निरीक्ष्याशरणो वनान्तरे किशोरलोकं क्षुधितं तृषाकुलम् ।
 अदूरतो यज्ञापरां द्विजाभ्रति व्यसर्जयो दीदिवियायनाय तान् ॥ ६१-२ ॥
 गतेष्वथो तेष्वभिधाय तेऽभिधां कुमारकेष्वोदनयाचिषु प्रभो ।
 श्रुतिस्थिरा अप्यभिनिच्युरश्रुतिं न किञ्चिद्व्युक्तं महीसुरोत्तमाः ॥ ६१-३ ॥
 अनादरात्प्रियथो हि बालकाः समाच्युक्तमिदं हि यज्वसु ।
 शिरादभक्ताः भलु ते महीसुराः कथं हि भक्तं त्वयि तैः समर्थते ॥ ६१-४ ॥
 निवेद्यध्वं गृह्णीषीजनाय मां दिशेयुरन्नं करुणाकुला धमाः ।
 एति स्मितार्द्रं भवतेरिता गतास्ते दारका दारजनं यथाचिरे ॥ ६१-५ ॥
 गृहीतनाम्नि त्वयि सम्भ्रमाकुलाश्चतुर्विधं भोजयरसं प्रगृह्य ताः ।
 शिरं धृतत्वत्प्रविलोकनाग्रहाः स्वकैर्निरुद्धा अपि तूर्णमाययुः ॥ ६१-६ ॥
 विलोलपिञ्जं चिकुरे कपोलयोः समुल्लसत्सुखमार्द्रमीक्षिते ।
 निधाय आहुं सुहृदंससीमनि स्थितं भवन्तं समलोकयन्त ताः ॥ ६१-७ ॥
 तदा य काचित्त्वदुपागमोद्यता गृहीतलस्ता दयितेन यज्वना ।
 तद्वै सञ्चिन्त्य भवन्तमञ्जसा विवेश डैवल्यमहो कृतिन्त्यसौ ॥ ६१-८ ॥
 आदाय भोजयान्यनुगृह्य ताः पुनस्त्वदङ्गसाङ्गस्पृहयोर्जुञ्जतीर्गृहम् ।
 विलोक्य यज्ञाय विसर्जयन्निमाश्चकथं भर्तृनपि तास्वगर्हणान् ॥ ६१-९ ॥
 निरुप्य द्रोषं निजमङ्गनाजने विलोक्य भक्तिं य पुनर्वियाशिभिः ।
 प्रभुद्धतवैस्त्वमभिष्टुतो द्विजैर्मरुत्पुत्राधीश निरुन्धि मे गदान् ॥ ६१-१० ॥
 एति ओकषष्टितमदशकं सामामम् ।

द्विषष्टितमदशकम् (६२)

छन्दयज्ञनिरोधनं तथा गोवर्धनयागम् ।

62 - Blocking of the Sacrifice To Indra And Performance of Sacrifice to Govardhana

कदाचिद्रोपालान् विहितमभसम्भारविभवान्
निरीक्ष्य त्वं शौरे मधवमदमुध्वंसितुमनाः ।
विजानन्नयेतान् विनयमृदु नन्दादिपशुपा-
नपृच्छः को वायं जनक भवतामुधम इति ॥ ६२-१ ॥

बभ्राषे नन्दस्त्वां सुत ननु विधेयो मधवतो
मभो वर्षे वर्षे सुभयति स वर्षेण पृथिवीम् ।
नृणां वर्षायत्तं निभिलमुपशुच्यं भडितले
विशेषादस्माकं तृणसलिलश्रुवा छि पशवः ॥ ६२-२ ॥

इति श्रुत्वा वायं पितुरयि भवानाह सरसं
धिगेतत्रो सत्यं मधवजनिता वृष्टिरिति यत् ।
अदृष्टं श्रुवानां सृजति भलु वृष्टिं समुचितां
मडारण्ये वृक्षाः किमिव बलिमिन्द्राय ददते ॥ ६२-३ ॥

इदं तावत्सत्यं यदिल पशवो नः कुलधनं
तदाश्रुव्यायासौ बलिरयलभर्त्रे समुचितः ।
सुरेभ्योऽप्युद्धृष्टा ननु धरणिदेवाः क्षितितले
ततस्तेऽप्याराध्या इति जगद्विद्य त्वं निजजनान् ॥ ६२-४ ॥

भवद्वायं श्रुत्वा बहुमतियुतास्तेऽपि पशुपा
द्विजेन्द्रानर्थन्तो बलिमददुरुच्यैः क्षितिभृते ।
व्यधुः प्रादक्षिण्यं सुभृशमनन्नादरयुता-
स्त्वमादः शैलात्मा बलिभजिलमाभीरपुरतः ॥ ६२-५ ॥

अवोयश्चैवं तास्मिन्निष्ठ वितथं मे निगादितं
गिरीन्द्रो न-वेषु स्वबलिमुपभूङ्क्ते स्ववपुषा ।
अयं गोत्रो गोत्रद्विषि यं कुपिते रक्षितुमलं
समस्तानित्युक्ता जलपुत्रपिला गोकुलशुषः ॥ ६२-६ ॥

परिप्रीता याताः भलु भवदुपेता प्रजशुषो
प्रजं यावत्तावन्निजमभविभङ्गं निशमयन् ।

ભવન્તં જાનત્રાયધિકરજસાડડકાન્તહૃદયો
ન સેહે દેવેન્દ્રસ્ત્વદુપરચિતાત્મોન્નતિરપિ ॥ ૬૨-૭ ॥

મનુષ્યત્વં યાતો મધુભિદપિ દેવેષ્વવિનયં
વિધત્તે ચેન્નચ્ચિન્નદશસદસાં કોડપિ મહિમા ।
તતશ્ચ ધ્વંસિષ્યે પશુપતકસ્ય શ્રિયમિતિ
પ્રવૃત્તસ્ત્વાં જેતું સ કિલ મઘવા દુર્મદનિધિઃ ॥ ૬૨-૮ ॥

ત્વદાવાસં હન્તું પ્રલયજલદાનમ્બરભુવિ
પ્રહિણ્વન્ બિભ્રાણઃ કુલિશમયમલ્લેભગમનઃ ।
પ્રતસ્થેડન્યૈરન્તર્દહનમરુદાઘૈર્વિહસિતો
ભવન્માયા નૈવ ત્રિભુવનપતે મોહયતિ કમ્ ॥ ૬૨-૯ ॥

સુરેન્દ્રઃ કુદ્ધશ્ચેદ્વિજકરુણયા શૈલકૃપયા-
પ્યનાતકુોડસ્માકં નિયત ઇતિ વિશ્વાસ્ય પશુપાન્ ।
અહો ડિં નાયાતો ગિરિભિદિતિ સચ્ચિન્ત્ય નિવસન્
મરુદ્રેહાધીશ પ્રણુદ મુરવૈચિન્ મમ ગદાન્ ॥ ૬૨-૧૦ ॥

ઇતિ દ્વિષષ્ટિતમદશકં સમાપ્તમ્ ।

ત્રિષષ્ટિતમદશકમ્ (૬૩)

ગોવર્ધનોદ્ધારણમ્ ।

63 - Holding Up the Govardhana Mountain

દદૃશિરે કિલ તત્ક્ષણમક્ષતસ્તન્નિતજૃમ્ભિતકમ્પિતદિક્તટાઃ ।
સુષ્પમયા ભવદ્ડગતુલાં ગતા વ્રજપદોપરિ વારિધરાસ્ત્વયા ॥ ૬૩-૧ ॥

વિપુલકરકમિશ્રૈસ્તોયધારાનિપાતૈ-
દિંશિ દિશિ પશુપાનાં મણ્ડલે દણ્ડ્યમાને ।
કુપિતહરિકૃતાન્નઃ પાહિ પાહીતિ તેષાં
વચનમજિત શ્રુણ્વન્મા બિભીતેત્યભાણીઃ ॥ ૬૩-૨ ॥

કુલ ઇહ ખલુ ગોત્રો દૈવતં ગોત્રશત્રો-

विडतिमिड स रुन्ध्याडो नुः वः संशायोऽस्मिन् ।
 षति सडसितवादी देव गोवर्धनाद्रिं
 त्वरितमुदमुल्लो मूलतो बालदोर्ब्याम् ॥ ६३-३ ॥

तदनु गिरिवरस्य प्रोद्धृतस्थास्य तावत्
 सिडतिलमुदुदेशे दूरतो वारितापे ।
 परिकरपरिमिश्रान्धेनुगोपानधस्ता-
 द्दुपनिदधधत्था डस्तपमेन शैलम् ॥ ६३-४ ॥

भवति विधृतशैले बालिकाभिर्वयस्यै-
 रपि विडितविलासं डेलिलापादिलोले ।
 सविधमिलितधेनूरैकडस्तेन डण्डू-
 यति सति पशुपालास्तोषमैषन्त सर्वे ॥ ६३-५ ॥

अतिमडान् गिरिरेष तु वामडे करसरोरुडि तं धरते यिरम् ।
 डिमिदमद्भुतमद्रिबलन्विति त्वदवलोडिभिराडथि गोपडैः ॥ ६३-६ ॥

अडड धार्थ्यममुष्य वटोर्गिरिं व्यथितभाडुरसाववरोपयेत् ।
 षति डरिस्त्वथि बद्धविगर्डणो दिवससमडमुग्रमवर्षयत् ॥ ६३-७ ॥

अथलति त्वथि देव पदात्यदं गलितसर्वजले य धनोडरे ।
 अपडृते मरुता मरुतां पतिस्त्वदभिशडुितधीः समुपाद्रवत् ॥ ६३-८ ॥

शममुपेयुषि वर्षभरे तदा पशुपधेनुकुले य विनिर्गते ।
 भुवि विभो समुपाडितभूधरः प्रमुदितैः पशुपैः परिरेभिषे ॥ ६३-९ ॥

धरणिमेव पुरा धृतवानसि क्षितिधरोद्धरणे तव डः श्रमः ।
 षति नुतस्त्रिदशैः डमलापते गुरुपुरालय पालय मां गदात् ॥ ६३-१० ॥

षति त्रिषष्टितमदशडं समाभम् ।

यतुःषष्टितमदशडम् (६४)

गोविन्दपट्टाभिषेडम् ।
 64 - Crowning As Govinda

आलोक्य शैलोद्धरणादितृपं प्रभावमुख्यैस्तव गोपलोकाः ।
 विश्वेश्वरं त्वामभिमत्य विश्वे नन्दं भवज्जगतकमन्वपुच्छन् ॥ ६४-१ ॥
 गर्गोदितो निर्गदितो निजय वर्गाय तातेन तव प्रभावः ।
 पूर्वाधिक्स्त्वय्यनुराग अेषामैधिष्ठ तावद्भुमानभारः ॥ ६४-२ ॥
 ततोऽवमानोदिततत्त्वबोधः सुराधिराजः सऽदृष्टव्यगव्या ।
 उपेत्य तुष्टाय स नष्टगर्वः स्पृष्ट्वा पदाब्जं मणिमौलिना ते ॥ ६४-३ ॥
 स्नेहस्नुतैस्त्वां सुरभिः पयोभिर्गोविन्दनामाङ्कितमभ्यषिञ्चत् ।
 औरवतोपादृतदिव्यगङ्गापाथोभिस्त्रिन्द्रोऽपि य जतलर्षः ॥ ६४-४ ॥
 जगत्त्रयेशे त्वयि गोकुलेशे तथाऽभिषिञ्जे सति गोपवाटः ।
 नाकेऽपि वैकुण्ठपदेऽप्यलभ्यां श्रियं प्रपेदे भवतः प्रभावात् ॥ ६४-५ ॥
 कदाचिदन्तर्यमुनं प्रभाते स्नायन् पिता वारुणपूरुषेण ।
 नीतस्तमानेतुमगाः पुरीं त्वं तां वारुणीं कारुणमर्त्यरुपः ॥ ६४-६ ॥
 ससम्भ्रमं तेन जलाधिपेन प्रपूजितस्त्वं प्रतिगृह्य तातम् ।
 उपागतस्तत्क्षणात्मात्मगेलं पिताऽवदत्तश्चरितं निजेभ्यः ॥ ६४-७ ॥
 हरिं विनिश्चित्य भवन्तमेतान् भवत्यदालोकनभद्गतृषणान् ।
 निरीक्ष्य विषणो परमं पदं तद्गुरापमन्यैस्त्वमदीदृशस्तान् ॥ ६४-८ ॥
 स्फुरत्परानन्दरसप्रवालप्रपूर्णैर्दिव्यमलापयोधौ ।
 शिरं निमग्नः भ्रुवु गोपसङ्घास्त्वयैव भूमन् पुनश्चतृतास्ते ॥ ६४-९ ॥
 करभदरवदेवं देव कुत्रावतारे
 निजपदमनवाप्यं दर्शितं भक्तिभाजम् ।
 तद्विड पशुपदृपी त्वं वि साक्षात्परात्मा
 पवनपुरनिवासिन् पाळि मामामयेभ्यः ॥ ६४-१० ॥
 एति यतुःषष्टितमदशकं सामभम् ।

पञ्चषष्टितमदशकम् (६५)

गोपिकानां भगवत्सामीप्यप्राप्तिः ।
65 - Gopikas' Coming To Krishna

गोपीजनाय कथितं नियमावसाने
मारोत्सवं त्वमथ साधयितुं प्रवृत्तः ।
सान्द्रेण यान्द्रमडसा शिशिरीकृताशे
प्रापूरयो मुरलिकां यमुनावनान्ते ॥ ६५-१ ॥

सम्मूर्छनाभिरुदितस्वरमण्डलाभिः
सम्मूर्छयन्तमभिलं भुवनान्तरालम् ।
त्वद्गेषुनादमुपकण्ठ्यं विभो तरुण्य-
स्तत्तादृशं कमपि चित्तविमोहमापुः ॥ ६५-२ ॥

ता गेडकृत्यनिरतास्तनयप्रसक्ताः
कान्तोपसेवनपराश्च सरोरुडाक्ष्यः ।
सर्वं विसृज्य मुरलीरवमोहितास्ते
कान्तारदेशमयि कान्ततनो समेताः ॥ ६५-३ ॥

काश्चिन्निजाङ्गपरिभूषणमाधधाना
वेषुप्राणादमुपकण्ठ्यं कृतार्धभूषाः ।
त्वामागता ननु तथैव विभूषिताभ्य-
स्ता श्वेव संरुरुचिरे तव लोचनाय ॥ ६५-४ ॥

डारं नितम्भभूवि कायन धारयन्ती
काञ्चीं च कण्ठभुवि देव समागता त्वाम् ।
डारित्वमात्मजघनस्य मुकुन्द तुभ्यं
व्यक्तं बलाष एव मुग्धमुष्ठी विशेषात् ॥ ६५-५ ॥

काञ्चित्तुये पुनरसञ्जितकञ्चुलीका
व्यामोहतः परवधूमिरलक्ष्यमाणा ।
त्वामाययौ निरुपमप्राणयातिभार-
राज्याभिषेकविधये कलशीधरेव ॥ ६५-६ ॥

काश्चिद्रूढात्किल निरेतुमपारयन्त्य-
स्त्वामेव देव हृदये सुदृढं विभाव्य ।
देलं विधूय परचित्सुषुपत्रुपमेकं
त्वामाविशन्परमिमा ननु धन्यधन्याः ॥ ६५-७ ॥

जरात्मना न परमात्मतया स्मरन्त्यो
नार्यो गताः परमलंसगतिं क्षणेन ।
तत्त्वां प्रकाशपरमात्मतनुं कथञ्चि-
स्थिते वलन्नमृतमश्रममश्रुवीय ॥ ६५-८ ॥

अभ्यागताभिरभितो प्रजसुन्दरीभि-
र्भुगुधस्मितार्द्रवदनः करुणावलोकी ।
निस्सीमकान्तिजलधिस्त्वमवेक्ष्यमाणो
विश्रैकलुध उर मे परमेश रोगान् ॥ ६५-९ ॥

धति पञ्चषष्टितमदशकं समाप्तम् ।

षट्षष्टितमदशकम् (६६)

गोपीजनाह्लादनम् ।

66 - Delighting the Gopikas

उपयातानां सुदृशां कुसुमायुधबाणपातविवशानाम् ।
अभिविवाञ्छितं विधातुं कृतमतिरपि ता जगाथ वाममिव ॥ ६६-१ ॥

गगनगतं मुनिनिवलं श्रावयितुं जगिथ कुलवधूधर्मम् ।
धर्म्यं भलु ते वचनं कर्म तु नो निर्मलस्य विश्वास्थ्यम् ॥ ६६-२ ॥

आकर्ण्य ते प्रतीपां वाणीमेणीदृशः परं दीनाः ।
मा मा करुणासिन्धो परित्यजेत्यतिचिरं विलेपुस्ताः ॥ ६६-३ ॥

तासां रुदितैर्लपितैः करुणाकुलमानसो मुरारे त्वम् ।
ताभिः समं प्रवृत्तो यमुनापुलिनेषु काममभिरन्तुम् ॥ ६६-४ ॥

यन्द्रकरस्थन्लसत्सुन्दरयमुनातटान्तवीथीषु ।
 गोपीजनोत्तरीयैरापादितसंस्तरो न्यषीदस्त्वम् ॥ ६६-५ ॥
 सुमधुरनर्मावपनैः करसङ्ग्राहणैश्च युम्भनोल्लासैः ।
 गाढालिङ्गनसङ्गैस्त्वमङ्गनालोकमाकुलीयकृषे ॥ ६६-६ ॥
 वासोदररादिने यद्वासोदररां प्रतिश्रुतं तासाम् ।
 तदपि विभो रसविवशस्वान्तानां कान्तसुभ्रुवामदधाः ॥ ६६-७ ॥
 कन्दलितघर्मलेशं कुन्दमृदुस्मेरवङ्गपाथोजम् ।
 नन्दसुत त्वां त्रिजगत्सुन्दरमुपगूढ्य नन्दिता बालाः ॥ ६६-८ ॥
 विरडेष्वङ्गारमयः शङ्गारमयश्च सङ्गमेऽपि त्वम् ।
 नितरामङ्गारमयस्तत्र पुनः सङ्गमेऽपि चित्रमिदम् ॥ ६६-९ ॥
 राधातुङ्गपयोधरसाधुपरीरम्भलोलुपात्मानम् ।
 आराधये भवन्तं पवनपुराधीश शमय सकलगदान् ॥ ६६-१० ॥
 एति षट्षष्टितमदशकं समाप्तम् ।

सप्तषष्टितमदशकम् (६७)

श्रीकृष्णतिरोधानं तथा पुनः प्रत्यक्षीभूय गोपिकाः प्रीणनम् ।
 67 - Disappearance of the Lord and Reappearance, Etc

स्फुरत्परानन्दरसात्मकेन त्वया समासादितभोगलीलाः ।
 असीममानन्दभरं प्रपन्ना मलान्तमापुर्मदमम्बुजाक्षयः ॥ ६७-१ ॥
 निलीयतेऽसौ मयि मय्यमायं रमापतिर्विश्रमनोभिरामः ।
 एतिस्म सर्वाः कलिताभिमाना निरीक्ष्य गोविन्द तिरोलितोऽलूः ॥ ६७-२ ॥
 राधाभिधां तावदजातगर्वामतिप्रियां गोपवधूं मुरारे ।
 भवानुपादाय गतो विदूरं तथा सः स्वैरविहारकारी ॥ ६७-३ ॥
 तिरोलितेऽथ त्वयि जाततापाः सभं समेताः कमलायताक्षयः ।
 वने वने त्वां परिमार्गयन्त्यो विषादमापुर्भगवन्नपारम् ॥ ६७-४ ॥

હા ચૂત હા ચમ્પક કર્ણિકાર હા મલ્લિકે માલતિ બાલવલ્લ્યઃ ।
 કિં વીક્ષિતો નો હૃદયૈકચોર ઇત્યાદિ તાસ્ત્વત્રવણા વિલેપુઃ ॥ ૬૭-૫ ॥

નિરીક્ષિતોડયં સખિ પદ્મજાક્ષઃ પુરો મમેત્યાકુલમાલપન્તી ।
 ત્વાં ભાવનાચક્ષુષિ વીક્ષ્ય કાચિત્તાપં સખીનાં દ્વિગુણીચકાર ॥ ૬૭-૬ ॥

ત્વદાત્મિકાસ્તા યમુનાતટાન્તે તવાનુચકુઃ કિલ ચેષ્ટિતાનિ ।
 વિચિત્ય ભૂયોડપિ તથૈવ માનાત્ત્વયા વિયુક્તાં દદૃશુશ્ચ રાધામ્ ॥ ૬૭-૭ ॥

તતઃ સમં તા વિપિને સમન્તાત્તમોવતારાવધિ માર્ગયન્ત્યઃ ।
 પુનર્વિમિશ્રા યમુનાતટાન્તે ભૃશં વિલેપુશ્ચ જગુર્ગુણાંસ્તે ॥ ૬૭-૮ ॥

તથાવ્યથાસકુલમાનસાનાં વ્રજાડ્ગનાનાં કરુણૈકસિન્ધો ।
 જગત્રયીમોહનમોહનાત્મા ત્વં પ્રાદુરાસીરયિ મન્દહાસી ॥ ૬૭-૯ ॥

સન્દિગ્ધસન્દર્શનમાત્મકાન્તં ત્વાં વીક્ષ્ય તન્વ્યસ્સહસા તદાનીમ્ ।
 કિં કિં ન ચકુઃ પ્રમદાતિભારાત્સ ત્વં ગદાત્યાલય મારુતેશ ॥ ૬૭-૧૦ ॥

ઇતિ સમષ્ટિતમદશકં સમામમ્ ।

અષ્ટષ્ટિતમદશકમ્ (૬૮)

ગપિકાનાં આહ્વાદપ્રકટનમ્ ।
 68 - Gopikas In the Lord's Joyous Company

તવ વિલોકનાદ્ગોપિકાજનાઃ પ્રમદસહુલાઃ પદ્મજેક્ષણા ।
 અમૃતધારયા સમ્બલુતા ઇવ સ્તિમિતતાં દધુસ્ત્વત્પુરોગતાઃ ॥ ૬૮-૧ ॥

તદનુ કાચન ત્વલ્કરામ્બુજં સપદિ ગૃહ્ણતી નિર્વિશાહ્લિતમ્ ।
 ઘનપયોધરે સંવિધાય સા પુલકસંવૃતા તસ્થુષી ચિરમ્ ॥ ૬૮-૨ ॥

તવ વિભો પુરા કોમલં ભુજં નિજગલાન્તરે પર્યવેષ્ટયત્ ।
 ગલસમુદ્ગતં પ્રાણમારુતં પ્રતિનિરુન્ધતીવાતિહર્ષુલા ॥ ૬૮-૩ ॥

અપગતત્રપા કાપિ કામિની તવ મુખામ્બુજાત્પૂગચર્વિતમ્ ।

प्रतिगृह्य तद्भङ्गपङ्कजे निदधती गता पूर्णकामताम् ॥ ६८-४ ॥
 विकरुणो वने संविहाय मामपगतोऽसि का त्वामिह स्मृशेत् ।
 एति सरोषया तावटेकया सजललोचनं वीक्षितो भवान् ॥ ६८-५ ॥
 एति मुदाकुलैर्वल्लवीजनैः सममुपागतो यामुने तटे ।
 मृदुकुयाम्भरैः कल्पितासने धुसृष्टाभासुरे पर्यशोभयाः ॥ ६८-६ ॥
 कतिविधा कृपा केऽपि सर्वतो धृतदयोदयाः केचिदाश्रिते ।
 कतिचिदीदृशा मादृशेष्वपीत्यभिहितो भवान्वल्लवीजनैः ॥ ६८-७ ॥
 अथि कुमारिका नैव शङ्क्यतां कठिनता मथि प्रेमकातरे ।
 मथि तु येतसो वोऽनुवृत्तये कृतमिदं मयेत्युचिवाभवान् ॥ ६८-८ ॥
 अथि निशम्यतां श्रुववल्लभाः प्रियतमो जनो नेदृशो मम ।
 तद्विद रम्यतां रम्ययामिनीष्वनुपरोधमित्यालपो विभो ॥ ६८-९ ॥
 एति गिराधिकं मोदमेदृरैर्प्रजवधूजनैः साकमारमन् ।
 कलितकौतुको रासभेवने गुरुपुरीपते पाडि मां गदात् ॥ ६८-१० ॥
 एति अष्टषष्टितमदशकं समासम् ।

ऐकोनसप्ततितमदशकम् (६९)

रासकीडा ।

69 - Rasakreeda

केशपाशधृतपिच्छिकावितति सञ्चलन्मकरकुण्डलं
 डारजालवनमालिकाललितमङ्गरागघनसौरभम् ।
 पीतयेलधृतकाञ्चिकाञ्चितमुदञ्चदंशुमणिनूपुरं
 रासकेलिपरिभूषितं तव छि रूपमीश कलयामहे ॥ ६९-१ ॥
 तावदेव कृतमण्डने कलितकञ्चुलीककुचमण्डले
 गण्डलोलमणिङ्कुण्डले युवतिमण्डलेऽथ परिमण्डले ।
 अन्तरा सकलसुन्दरीयुगलमिन्दिरारमण सञ्चरन्

भञ्जुलां तदनु रासकेलिमयि कञ्जनाभ समुपादधाः ॥ ६८-२ ॥

वासुदेव तव भासमानमिह रासकेलिरससौरभं
दूरतोऽपि भलु नारदागदितमाकलय्य कुतुकाकुलाः ।
वेषभूषणविलासपेशलविलासिनीशतसमावृता
नाकतो युगपदागता वियति वेगतोऽथ सुरमण्डली ॥ ६८-३ ॥

वेणुनादकृततानदानकलगानरागगतिथोजना-
लोभनीयमृदुपादपातकृततालमेलनमनोहरम् ।
पाणिसङ्कवणितकङ्कुणं य मुडुरंसलम्बितकराम्बुजं
श्रीशिबिम्बयलदम्बरं भजत रासकेलिरसऽम्बरम् ॥ ६८-४ ॥

श्रद्धया विरचितानुगानकृततारतारमधुरस्वरे
नर्तनेऽथ ललिताङ्गुलारलुलिताङ्गुलारमण्डिभूषणे ।
सम्मतेन कृतपुष्पवर्षमलमुन्मिषद्विविषदां कुलं
शिमये त्वयि निलीयमानमिव सम्भुमोह सवधूकुलम् ॥ ६८-५ ॥

स्विन्नसन्नतनुवल्लरी तदनु कापि नाम पशुपाङ्गना
कान्तमंसमवलम्बते स्म तव तान्तिभारमुकुलेक्षाणा ।
काञ्चिदायलितकुन्तला नवपटीरसारनवसौरभं
वञ्चनेन तव सञ्चयुम्भ भुजमञ्चितोरुपुलकाङ्कुरम् ॥ ६८-६ ॥

कापि गाण्डभुवि सन्निधाय निजगाण्डमाकुलितकुण्डलं
पुण्यपूरनिधिर-ववाप तव पूगयर्वितरसामृतम् ।
धन्दिशविहृतिमन्दिरें भुवनसुन्दरं छि नटनान्तरे
त्वामवाप्य ध्युरङ्गनाः किमु न सम्मदोन्मददशान्तरम् ॥ ६८-७ ॥

गानमीश विरतं क्रमेण डिल वाधमेलनमुपारतं
भ्रमसम्मदरसाकुलाः सदसि केवलं ननृतुरङ्गनाः ।
नाविदन्नपि य नीविकां किमपि कुन्तलीमपि य कञ्चुलीं
ज्योतिषामपि कदम्बकं द्विवि विलम्बितं किमपरं भ्रुवे ॥ ६८-८ ॥

मोदसीम्नि भुवनं विलाप्य विहृतिं समाप्य य ततो विभो
केलिसम्भृदितनिर्मलाङ्गनवधर्मलेशसुभगात्मनाम् ।
मन्मथासलनयेतसां पशुपथोषितां सुकृतयोदित-
स्तावदाकलितमूर्तिरादधियथ मारवीरपरमोत्सवान् ॥ ६८-९ ॥

केलिभेदपरिवोविताभिरतिवाविताभिरबलावलिभिः
 स्वैरभीश ननु सूरजापयसि चारु नाम विदुति व्यधाः ।
 काननेऽपि य विसारिशीतलकिशोरमारुतमनोदरे
 सूनसौरभमये विलेसिथ विलासिनीशतविमोहनम् ॥ ६८-१० ॥
 कामिनीरिति छि यामिनीषु भलु कामनीयकनिधे भवान्
 पूर्णसम्मदरसार्णवं कमपि योगिगम्यमनुभावयन् ।
 अलभशङ्करमुभानपीड पशुपाङ्गनासु अढुमानयन्
 भक्तलोकगमनीयशुप कमनीय कृष्ण परिपाछि माम् ॥ ६८-११ ॥
 एति ऐकोनसप्ततितमदशकं समाप्तं

सप्ततितमदशकम् (७०)

सुदर्शनशापभोक्षं तथा शङ्खयूड-अरिष्टवधम् ।

70 - Salvation of Sudarsana And Slaying of Shankhachuda And Arishta

एति त्वयि रसाकुलं रमितवल्लभे वल्लवाः
 कदापि पुनरम्बिकाकमितुरम्बिकाकानने ।
 समेत्य भवता समं निशि निषेव्य द्विव्योत्सवं
 सुभं सुषुपुत्रसीद्व्रजपमुग्रनागस्तदा ॥ ७०-१ ॥
 समुन्मुभमथोल्मुकैरभिडतेऽपि तस्मिन्बला-
 दमुच्यति भवत्पदे न्यपति पाछि पाडीति तैः ।
 तदा भलु पदा भवा-समुपगम्य पस्पर्श तं
 अबौ स य निजं तनुं समुपसाध वैधाधरीम् ॥ ७०-२ ॥
 सुदर्शनधर प्रभो ननु सुदर्शनाभ्योऽस्म्यहं
 मुनीन्वचिदपाडसं त एड मां व्यधुर्वाडसम् ।
 भवत्पदसमर्पणादमलतां गतोऽस्मीत्यसौ
 स्तुवन्न्रिजपदं यथौ प्रजपदं य गोपा मुदा ॥ ७०-३ ॥
 कदापि भलु सीरिणा विडरति त्वयि स्त्रीजनै-

જર્હાર ધનદાનુગઃ સ કિલ શઙ્ખચૂડોડભલાઃ ।

અતિદ્રુતમનુદ્રુતસ્તમથ મુક્તનારીજનં

રુરોજિથ શિરોમણિં હલભુતે ચ તસ્યાદદાઃ ॥ ૭૦-૪ ॥

દિનેષુ ચ સુહૃજજનૈઃ સહ વનેષુ લીલાપરં

મનોભવમનોહરં રસિતવેણુનાદામૃતમ્ ।

ભવન્તમમરીદૃશામમૃતપારણાદાયિનં

વિચિન્ત્ય કિંમુ નાલપન્ વિરહતાપિતા ગોપિકાઃ ॥ ૭૦-૫ ॥

ભોજરાજભુતકસ્ત્વથ કશ્ચિત્કષ્ટદુષ્ટપથદૃષ્ટિરરિષ્ટઃ ।

નિષ્ઠુરાકૃતિરપષ્ટુનિનાદસ્તિષ્ઠતે સ્મ ભવતે વૃષરૂપી ॥ ૭૦-૬ ॥

શાકવરોડથ જગતીધૃતિહારી મૂર્તિમેષ બૃહતી પ્રદધાનઃ ।

પડ્ક્તિમાશુ પરિઘૂર્ણ્ય પશૂનાં છન્દસાં નિધિમવાપ ભવન્તમ્ ॥ ૭૦-૭ ॥

તુડ્ગશ્ચુડ્ગમુખમાશ્ચભિચન્તં સડ્ગૃહ્ય્ય રભસાદભિયં તમ્ ।

ભદ્રરૂપમપિ દૈત્યમભદ્રં મર્દયન્નમદયઃ સુરલોકમ્ ॥ ૭૦-૮ ॥

ચિત્રમદ્ય ભગવન્ વૃષઘાતાત્સુસ્થિરાજનિ વૃષસ્થિતિરુર્વામ્ ।

વર્ધતે ચ વૃષયેતસિ ભૂયાન્મોદ ઇત્યભિનુતોડસિ સુરૈસ્ત્વમ્ ॥ ૭૦-૯ ॥

ઔક્ષકાણિ પરિધાવત દૂરં વીક્ષ્યતામયમિહોક્ષવિભેદી ।

ઇત્યમાત્તહસિતૈઃ સહ ગોપૈર્ગેહગસ્ત્વમવ વાતપુરેશ ॥ ૭૦-૧૦ ॥

ઇતિ સમતિતમદશકં સમાપ્તં

એકસમતિતમદશકમ્ (૭૧)

કેશી તથા વ્યોમાસુરવધમ્ ।

71 - Slaying of Kesi And Vyomasura

યત્રેષુ સર્વેષ્વપિ નાવકેશી કેશી સ ભોજેશિતુરિષ્ટબન્ધુઃ ।

ત્વં સિન્ધુજાવાપ્ય ઇતીવ મત્વા સમ્પ્રાપ્તવાન્સિન્ધુજવાજિરૂપઃ ॥ ૭૧-૧ ॥

ગન્ધર્વતામેષ ગતોડપિ રૂક્ષેનાદૈઃ સમુદ્રેજિતસર્વલોકઃ ।

भवद्विभोकावधि गोपवाटीं प्रमर्ध पापः पुनरापतत्वाम् ॥ ७१-२ ॥
 ताक्ष्यार्षिताङ्घ्रेस्तव ताक्ष्यं अेष चिक्षेप वक्षोभुवि नाम पादम् ।
 भृगोः पदाघातकथां निशम्य स्वेनापि शक्यं तद्वितीव मोडात् ॥ ७१-३ ॥
 प्रवञ्चयन्नस्य भुराञ्चलं द्रागमुं य चिक्षेपिथ दूरदूरम् ।
 सम्भूर्छितोऽपि ङ्यतिमूर्छितेन क्रोधोष्मणा भादितुमाद्भुतस्त्वाम् ॥ ७१-४ ॥
 त्वं वाडदण्डे कृतधीश्च बाडादण्डं न्यधास्तस्य मुष्णे तदानीम् ।
 तद्भृष्टिर्भृष्टसन्नो गतासुः समीभवन्नध्ययमैक्यमागात् ॥ ७१-५ ॥
 आलम्भमात्रेण पशोः सुराणां प्रसादके नूत्न एवाश्वमेधे ।
 कृते त्वया ङर्षवशात्सुरेन्द्रास्त्वां तुष्टुवुः केशवनामधेयम् ॥ ७१-६ ॥
 कंसाय ते शौरिसुतत्वमुक्त्वा तं तद्भृष्टोऽङ्गं प्रतिरुध्य वाचा ।
 प्राप्तेन केशिक्षपणावसाने श्रीनारदेन त्वमभिष्टुतोऽभूः ॥ ७१-७ ॥
 कदापि गोपैः सङ्गं काननान्ते निलायनक्रीडनलोलुपं त्वाम् ।
 मयात्मजः प्राप दुरन्तमाथो व्योमाभिधो व्योमचरोपरोधी ॥ ७१-८ ॥
 स योरुपालायितवल्लवेषु योरायितो गोपशिशून्पशून्श्च ।
 गुडासु कृत्वा पिदधे शिलाभिस्त्वया य बुद्ध्या परिमर्दितोऽभूत् ॥ ७१-९ ॥
 अवेविवैश्चाद्भुतकेलिभेदैरानन्दमूर्छामतुलां प्रजस्य ।
 पटे पटे नूतनयन्नसीमां परात्मरूपिन् पवनेशपायाः ॥ ७१-१० ॥
 एति ऐक्यत्वारिशदशकं समाप्तम् ।

द्विसप्ततितमदशकम् (७२)

अकूरगोकुलयात्रा ।

72 - Akrura's Journey To Gokula

कंसोऽथ नारदगिरा प्रजवासिनं त्वा-
 माकर्ण्य दीर्घाङ्घ्रयः स हि गान्दिनेयम् ।
 आढूय कार्मुकमपञ्चलतो भवन्त-

मानेतुमेनमङ्गिनोदङ्गिनाथशायिन् ॥ ७२-१ ॥

अङ्कुर अेष भवदङ्गिपरश्विराय
त्वदर्शनाक्षममनाः क्षितिपालभीत्या ।
तस्याज्ञायैव पुनरीक्षितुमुद्यतस्त्वा-
मानन्दभारमतिभूरितरं बभार ॥ ७२-२ ॥

सोऽयं रथेन सुकृती भवतो निवासं
गच्छन्मनोरथगणारंस्त्वयि धार्यमाणान् ।
आस्वादयन्मुहुःपायभयेन दैवं
सम्प्रार्थयन्पथि न किञ्चिदपि व्यजानात् ॥ ७२-३ ॥

द्रक्ष्यामि वेदशतगीतगतिं पुमांसं
स्प्रक्ष्यामि किंस्विदपिनाम परिष्वजेयम् ।
किं वक्ष्यते स भलु मां क्वनु वीक्षितः स्या-
दित्थं निनाय स भवन्मयमेव मार्गम् ॥ ७२-४ ॥

भूयः क्मादभिविशन्भवदङ्गिपूतं
वृन्दावनं हरविरिञ्चसुराभिवन्धम् ।
आनन्दमग्नं षव लग्नं षव प्रमोडे
किं किं दशान्तरमवाप न पङ्कजाक्ष ॥ ७२-५ ॥

पश्यन्नवन्दत भवद्विहृतिस्थलानि
पांसुष्ववेष्टत भवञ्चरणाङ्गितेषु ।
किं भ्रूमडे बहुजना ङि तदापि जाता
अेवं तु भङ्गितरला विरलाः परात्मन् ॥ ७२-६ ॥

सायं स गोपभवनानि भवञ्चरित्र-
गीतामृतप्रसृतकर्णरसायनानि ।
पश्यन्प्रमोदसरिद्येव किंलोड्यमानो
गच्छन्भवद्वनसन्निधिमन्वयासीत् ॥ ७२-७ ॥

तावददर्श पशुदोडविलोकलोलं
भक्तोत्तमागतिमिव प्रतिपालयन्तम् ।
भूमन् भवन्तमयमग्नवन्तमन्त-
र्भ्रामानुभूतिरसिन्धुमिवोद्भ्रमन्तम् ॥ ७२-८ ॥

सायन्तनाप्लवविशेषविविक्तगात्रौ
 द्वौ पीतनीलरुचिराम्बरलोभनीयौ ।
 नातिप्रपञ्चधृतभूषणारुचयेषौ
 मन्दस्मितार्द्रवदनौ स युवां ददर्श ॥ ७२-८ ॥

दूराद्रथात्समवरुण्य नमन्तमेन-
 मुत्थाप्य भक्तकुलमौलिमथोपगूढन् ।
 उषान्मिताक्षरगिरा कुशलानुयोगी
 पाणिं प्रगृह्य सभलोऽथ गूढं निनेथ ॥ ७२-१० ॥

नन्देन साकममितादरमर्थयित्वा
 तं यादवं तद्दृष्टितां निशमय्य वार्ताम् ।
 गोपेषु भूपतिनिदेशकथां निवेद्य
 नानाकथाभिरिह तेन निशामनैषीः ॥ ७२-११ ॥

यन्द्रागूढे किमुत यन्द्रभगागूढे नु
 राधागूढे नु भवने किमु मैत्रविन्दे ।
 धूर्तो विलम्बत इति प्रमदाभिरुच्यै-
 राशङ्कितो निशि मरुत्पुरनाथ पायाः ॥ ७२-१२ ॥
 इति द्विसप्ततितमदशकं समाप्तम् ।

त्रिसप्ततितमदशकम् (७३)

श्रीकृष्णस्य मथुरायात्रा ।
 73 - The Lord Leaving For Mathura

निशमय्य तवाथ यानवार्तां भृशमाताः पशुपालवालिकास्ताः ।
 किमिदं किमिदं कथञ्चितीमाः समवेताः परिदेविताभ्यकुर्वन् ॥ ७३-१ ॥
 करुणानिधियेषु नन्दसूनुः कथमस्मान्विसृजेदनन्यनाथाः ।
 अत नः किमु दैवमेवमासीदिति तास्त्वद्गतमानसा विलेपुः ॥ ७३-२ ॥
 यरभप्रउरे प्रतिष्ठमानः सः पित्वा निजमित्रमार्डवैश्च ।

परितापभरं नितम्बिनीनां शमयिष्यन् व्यमुच्यस्सभायमेकम् ॥ ७३-३ ॥
 अचिराद्दुपयामि सन्निधिं वो भविता साधु मयैव सङ्गमश्रीः ।
 अमृताम्बुनिधौ निमज्जयिष्ये द्रुतमित्याश्रसिता वधूरकार्षीः ॥ ७३-४ ॥
 सविषादभरं सयाञ्चमुञ्चैरतिदूरं वनिताभिरीक्ष्यमाणः ।
 मृदु तद्विशि पातयन्नपाङ्गान् सभलोऽङ्कुररथेन निर्गतोऽभूः ॥ ७३-५ ॥
 अनसा बहुलेन वल्लवानां मनसा यनुगतोऽथ वल्लभानाम् ।
 वनमार्तमृगं विषण्णवृक्षं समतीतो यमुनातटीमयासीः ॥ ७३-६ ॥
 नियमाय निमज्जय वारिणि त्वामभिवीक्ष्याथ रथेऽपि गान्दिनेयः ।
 विवशोऽजनि किन्विदं विभोस्ते ननु चित्रं त्ववलोकनं समन्तात् ॥ ७३-७ ॥
 पुनरेष निमज्जय पुण्यशाली पुरुषं त्वां परमं भुजङ्गभोगे ।
 अरिक्कम्बुगदाम्बुजैः स्फुरन्तं सुरसिद्धौघपरीतमालुलोके ॥ ७३-८ ॥
 स तदा परमात्मसौम्यसिन्धौ विनिमग्नः प्रणुवन्प्रकारभेदैः ।
 अविलोक्य पुनश्च उर्ध्वसिन्धोरनुवृत्त्या पुलकावृतो यथौ त्वाम् ॥ ७३-९ ॥
 किमु शीतविमा मडान् जले यत्पुलकोऽसाविति थोदितेन तेन ।
 अतिउर्ध्वनिरुत्तरेण सार्धं रथवासी पवनेश पाछि मां त्वम् ॥ ७३-१० ॥
 षति त्रिसप्ततितमदशकं समाप्तम् ।

यतुःसप्ततितमदशकम् (७४)

भगवतः मथुरापुरीप्रवेशम् ।

74 - Entry of the Lord Into Mathura

सम्प्राप्तो मथुरां दिनार्धविगमे तत्रान्तरस्मिन्वस-
 न्नारामे विछिताशनः सप्तिजनैर्यातः पुरीमीक्षितुम् ।
 प्रापो राजपथं चिरश्रुतिधृतव्यालोककौतूहल-
 स्त्रीपुंसोद्योगद्यपुण्यनिगलैराङ्घ्र्यमाणो नु किम् ॥ ७४-१ ॥
 त्वत्यादधुतिवत्सरागसुभगास्त्वन्भूर्तिवद्योषितः

सम्प्राप्ता विलसत्ययोधररुच्यो लोला भवदृष्टिवत् ।
 ङारिण्यस्त्वदुरस्थलीवदयि ते मन्दस्मितप्रौढिव-
 न्नैर्मल्योल्लसिताः क्यौधरुचिवद्राजललापाश्रिताः ॥ ७४-२ ॥

तासामाकलयन्नपाङ्गवलनैर्मोहं प्रलुषाद्भुत-
 व्यालोलेषु जनेषु तत्र रजकं कञ्चित्पटीं प्रार्थयन् ।
 कस्ते दास्यति राजकीयवसनं याहीति तेनोदितः
 सधस्तस्य करेण शीर्षमलृथाः सोऽप्याप पुण्यां गतिम् ॥ ७४-३ ॥

भूयो वायकमेकमायतमतिं तोषेण वेषोचितं
 दाम्नांसं स्वपदं निनेथ सुकृतं को वेद जुवात्मनाम् ।
 मालाभिः स्तभकैः स्तवैरपि पुनर्मालाकृता मानितो
 भक्तिं तेन वृतां दिदेशिथ परां लक्ष्मीं य लक्ष्मीपते ॥ ७४-४ ॥

कुञ्जामञ्जविलोचनां पथि पुनर्दृष्ट्वाङ्गरागे तथा
 दत्ते साधु डिलाङ्गरागमददास्तस्या मलान्तं लृदि ।
 चित्तस्थामृजुतामथ प्रथयितुं गान्नेऽपि तस्याः स्फुटं
 गृह्णन्मञ्जुकरेण तामुदनयस्तावज्जगत्सुन्दरीम् ॥ ७४-५ ॥

तावन्निश्चितवैभवास्तव विभो नात्यन्तपापा जना
 यत्किञ्चिद्ददते स्म शक्त्यनुगुणं ताम्भूलमाल्यादिकम् ।
 गृह्णानः कुसुमादि किञ्चन तदा मार्गं निबद्धाञ्जलि-
 नीतिष्ठे भत ङा यतोऽद्य विपुलामार्तिं प्रजामि प्रभो ॥ ७४-६ ॥

अेष्यामीति विमुक्तयापि भगवन्नालेपदात्र्या तथा
 दूरात्कातरया निरीक्षितगतिस्त्वं प्राविशो गोपुरम् ।
 आघोषानुमितत्वदागममडाडर्षोल्लवद्देवकी-
 वक्षोजप्रगलत्यथोरसमिषात्पत्कीर्तिरन्तर्गता ॥ ७४-७ ॥

आविष्टो नगरीं मडोत्सववतीं कोदण्डशालां प्रजन्
 माधुर्येण नु तेजसा नु पुरुषैर्दूरेण दत्तान्तरः ।
 स्रग्भ्रूषितमर्थितं वरधनुर्मामेति वादात्पुरः
 प्रागृह्णः समरोपयः डिव समाङ्गाक्षीरभाङ्गीरपि ॥ ७४-८ ॥

श्वः कंसक्षपणोत्सवस्य पुरतः प्रारम्भतूर्योपम-
 श्वापध्वंसमडाध्वनिस्तव विभो देवानरोमाञ्चयत् ।
 कंसस्यापि य वेपथुस्तद्दुदितः कोदण्डभाण्डद्वयी-

यद्गोभ्याऽतरक्षिपूरुषरवैरुत्कूलितोऽभूत्त्वया ॥ ७४-८ ॥

शिष्टैर्दृष्टजनैश्च दृष्टमहिमा प्रीत्या य बीत्या ततः

सम्पश्यन्पुरसम्मदं प्रविचरन्सायं गतो वाटिकाम् ।

श्रीदाम्ना सऽ राधिकाविरलञ्जं भेदं वदन्प्रस्वप-

न्नानन्दत्रवतारकार्यघटनाद्वातेश संरक्ष माम् ॥ ७४-१० ॥

एति यतुःसप्ततितमदशकं समाप्तम् ।

पञ्चसप्ततितमदशकम् (७५)

कंसवधम् ।

75 - Slaying of Kamsa

प्रातः सन्त्रस्तभोजक्षितिपतिवयसा प्रस्तुते मल्लतूर्ये
सङ्घे राज्ञां य मञ्चानभिययुषि गते नन्दगोपेऽपि उभयम् ।

कंसे सौधाधिष्ठे त्वमपि सऽजलः सानुगश्चारुवेधो

रङ्गद्वारं गतोऽभूः कुपितकुवलयपीडनागावलीढम् ॥ ७५-१ ॥

पापिष्ठापेडि मार्गाद्द्रुतमिति वयसा निष्ठुरकुङ्कुभुङ्के-

रम्भस्य प्राणोदाधिकजवजुषा उस्तिना गृह्यमाणः ।

केलीमुक्तोऽथ गोपीकुचकलशशिरस्पर्धिनं कुम्भमस्य

व्याडत्यालीयथास्त्वं यरराभुवि पुनर्निर्गतो वल्गुडासी ॥ ७५-२ ॥

उस्तप्राप्योऽप्यगम्यो ञटिति मुनिजनस्येव धावन्गजेन्द्रं

कीडन्नापत्य भूमौ पुनरभिपततस्तस्य दन्तं सञ्जवम् ।

मूलाङ्कुम्बूत्य तन्मूलगमडितमडामौक्तिकान्यात्मभिन्ने

प्रादास्त्वं डारमेभिर्ललितविरचितं राधिकायै दिशेति ॥ ७५-३ ॥

गृह्णानं दन्तमंसे युतमथ उलिना रङ्गमङ्गाविशन्तं

त्वां मङ्गल्याङ्गमङ्गीरभसदृतमनोलोचना वीक्ष्य लोकाः ।

उडो धन्यो नु नन्दो न छि न छि पशुपालाङ्गना नो यशोदा

नो नो धन्येक्षणाः स्मस्त्रिजगति वयमेवेति सर्वे शशंसुः ॥ ७५-४ ॥

पूर्णां ब्रह्मैव साक्षान्निरवधिपरमानन्दसान्द्रप्रकाशं
गोपेषु त्वं व्यलासीर्न भलु बलुजनैस्तावदावेदितोऽभूः ।
दृष्ट्वाथ त्वां तदेदम्प्रथममुपगते पुण्यकाले जनौघाः
पूर्णांनन्दा विपापाः सरसमभिजगुस्त्वत्कृतानि स्मृतानि ॥ ७५-५ ॥

याज्ञुरो मल्लवीरस्तदनु नृपगिरा मुष्टिको मुष्टिशाही
त्वां रामं याभिपेदे ञटञ्जिति मिथो मुष्टिपातातिरुक्षम् ।
उत्पातापातनाकर्षणविधिरणान्यासतां तत्र चित्रं
मृत्योः प्रागेव मल्लप्रभुरगमदयं भूरिशो बन्धमोक्षान् ॥ ७५-६ ॥

डा धिक्कष्टे कुमारौ सुललितवपुषौ मल्लवीरौ कठोरौ
न द्रक्ष्यामो ब्रजामस्त्वरितमिति जने भाषमाणे तदानीम् ।
याज्ञुरं तं करोद्भ्रामणविगलदसुं पोथयामासिथोर्व्यां
पिष्टोऽभून्मुष्टिकोऽपि द्रुतमथ उलिना नष्टशिष्टैर्दधावे ॥ ७५-७ ॥

कंसस्संवार्यं तूर्यं भलमतिरविदन्कार्यभार्यान् पितृस्ता-
नाडन्तुं व्याप्तमूर्तेस्तव य समशिषदूरमुत्सारणाय ।
रुष्टो दृष्टोऽक्तिभिस्त्वं गरुड एव गिरिं मञ्चमञ्चत्रुदञ्चत्
भङ्गव्यावद्गुस्सङ्ग्राहमपि य उठात्प्राग्रहीरौग्रसेनिम् ॥ ७५-८ ॥

सधो निष्पिष्टसन्धिं भुवि नरपतिमापात्य तस्योपश्लिष्टात्
त्वय्यापात्ये तदैव त्वदुपरि पतिता नाडिनां पुष्पवृष्टिः ।
किं किं भ्रूमस्तदानीं सततमपि भिया त्वद्गतात्मा स भेजे
सायुज्यं त्वद्गधोत्था परम परमियं वासना कालनेमेः ॥ ७५-९ ॥

तद्भ्रातृनष्ट पिष्ट्वा द्रुतमथ पितरौ सन्नमन्नगुरोर्सेनं
कृत्वा राजानमुख्यैर्यदुकुलमणिलं मोदयन्कामदानैः ।
भक्तानामुत्तमं थोद्धवममरगुरोराप्तनीतिं सभायं
लब्ध्वा तुष्टो नगर्यां पवनपुरपते रुन्धि मे सर्वरोगान् ॥ ७५-१० ॥

एति पञ्चसप्ततितमदशकं समाप्तम् ।

षट्सप्ततितमदशकम् (७६)

उद्धवदौत्यम् ।

76 - Uddhava Sent As A Messenger To the Gopikas

गत्वा सान्दीपनिमथ यतुष्पष्टिमात्रैरडोभिः
सर्वज्ञस्त्वं सल मुसलिना सर्वविधां गृहीत्वा ।
पुत्रं नष्टे यमनिलयनादाहृतं दक्षिणार्थं
दत्त्वा तस्मै निजपुरमगा नाद्यन्याञ्चञ्चन्यम् ॥ ७६-१ ॥

स्मृत्वा स्मृत्वा पशुपसुदृशः प्रेमभारप्रणुनाः
कारुण्येन त्वमपि विवशः प्रङ्खिणोरुद्धवं तम् ।
किञ्चामुष्मै परमसुदृष्टे भक्तवर्थाय तासां
भक्त्युद्रेकं सकलभुवने दुर्लभं दर्शयिष्यन् ॥ ७६-२ ॥

त्वन्माहात्म्यप्रथिमपिशुनं गोकुलं प्राप्य सायं
त्वद्गार्ताभिर्भुङ्क्षु स रमयामास नन्दं यशोदाम् ।
प्रातर्दृष्ट्वा मणिमयस्थं शङ्किताः पङ्कजाक्षयः
श्रुत्वा प्रामं भवदनुचरं त्यक्तकार्याः समीयुः ॥ ७६-३ ॥

दृष्ट्वा यैनं त्वदुपमलसद्वेषभूषाभिरामं
स्मृत्वा स्मृत्वा तव विलसितान्युच्यकैस्तानि तानि ।
रुद्धालापाः कथमपि पुनर्गद्गदां वाचमूयुः
सौजन्यादीन्निजपरमिदामप्यलं विस्मरन्त्यः ॥ ७६-४ ॥

श्रीमन् किं त्वं पितृजनकृते प्रेषितो निर्दयेन
क्वासौ कान्तो नगरसुदृशां ङा ङरे नाथ पायाः ।
आश्लेषाणाममृतवपुषो ङन्त ते युम्भनाना-
मुन्मादानां कुलकवयसां विस्मरेत्कान्त का वा ॥ ७६-५ ॥

रासकीडालुलितललितं विश्वथत्देशपाशं
मन्दोद्भिन्नश्रमजलकणं लोभनीयं त्वदङ्गम् ।
कारुण्यान्ये सकृदपि समाविङ्गितुं दृश्येति
प्रेमोन्मादाद्भुवनमदन त्वत्प्रियास्त्वां विलेपुः ॥ ७६-६ ॥

अेवं प्राथैर्विवशवचनैराकुला गोपिकास्ताः
त्वत्सन्देशैः प्रकृतिमनयत्सोऽथ विज्ञानगर्भैः ।
भूयस्ताभिर्भुदितमतिभिस्त्वन्मयीभिर्वधूभि-
स्तत्तद्गार्तासरसमनयत्कानिचिद्वासराणि ॥ ७६-७ ॥

त्वत्प्रोद्गानैः सखितमनिशं सर्वतो गेहकृत्यं
त्वद्गार्तेव प्रसरति मिथः सैव योत्स्वापलापाः ।
येष्टाः प्रायस्त्वदनुकृतयस्त्वन्मयं सर्वमेवं
दृष्ट्वा तत्र व्यमुल्लसिकं विस्मयाद्बुद्धवोऽयम् ॥ ७६-८ ॥

राधाया मे प्रियतममिदं मत्प्रियैवं ब्रवीति
त्वं किं मौनं कलयसि सधो मानिनी मत्प्रियेव ।
एत्याद्यैव प्रवदति सधि त्वत्प्रियो निर्जने मा-
मित्यंवादैररमयद्यं त्वत्प्रियामुत्पलाक्षीम् ॥ ७६-९ ॥

अेष्यामि द्वागनुपगमनं केवलं कार्यभाराद्-
विश्वेषेऽपि स्मरणाद्दृढतासम्भवान्मास्तु भेदः ।
ब्रह्मानन्दे मिलति नयिरात्सङ्गमो वा वियोग-
स्तुल्यो वः स्यादिति तव गिरा सोऽकरोन्निर्यथास्ताः ॥ ७६-१० ॥

अेवं भक्तिः सकलभुवने नेक्षिता न श्रुता वा
किं शास्त्रौघैः किमिह तपसा गोपिकाभ्यो नमोऽस्तु ।
एत्यानन्दाकुलमुपगतं गोकुलाद्बुद्धवं तं
दृष्ट्वा लृष्टो गुरुपुरपते पाछि मामामयौघात् ॥ ७६-११ ॥

एति षट्सप्ततितमदशकं समाप्तं

सप्तसप्ततितमदशकम् (७७)

जरान्यादिभिः सह युद्धम् ।

77 - Fight Against Jarasandha And Others

सैरन्यास्तदनु यिरं स्मरातुराया

यातोऽभूः सललितमुद्धवेन सार्धम् ।
 आवासं त्वदुपगमोत्सवं सदैव
 ध्यायन्त्याः प्रतिदिनवाससञ्जिकायाः ॥ ७७-१ ॥

उपगते त्वयि पूर्णामनोरथां
 प्रमदसम्भ्रमकम्प्रयोधराम् ।
 विविधमाननमादधतीं मुदा
 रडसि तां रमयाञ्चकृषे सुभम् ॥ ७७-२ ॥

पृष्टा वरं पुनरसाववृणोद्धराकी
 भूयस्त्वया सुरतमेव निशान्तरेषु ।
 सायुज्यमस्त्विति वदद्भुध एव कामं
 सामीप्यमस्त्वनिशमित्यपि नाभ्रवीत्किम् ॥ ७७-३ ॥

ततो भवान्देव निशासु कासुश्चिन्मृगीदृशं तां निभृतं विनोदयन् ।
 अदादुपश्लोकं धृति श्रुतं सुतं स नारदात्सात्पततन्त्रविद्भ्रमौ ॥ ७७-४ ॥

अङ्कुरमन्दिरमितोऽथ बलोद्धवाभ्या-
 मभ्यर्थितो बहु नुतो मुदितेन तेन ।
 येनं विसृज्य विपिनागतपाण्डवेय-
 वृत्तं विवेदिय तथा धृतराष्ट्रयेष्टाम् ॥ ७७-५ ॥

विघाताज्जामातुः परमसुलुढो भोजनृपते-
 र्जरासन्धे रुन्धत्यनवधिरुषान्धेऽथ मथुराम् ।
 रथाद्यैर्धौर्लब्धैः कतिपयबलस्त्व बलयुत-
 स्त्रयोविंशत्यक्षौडिणि तदुपनीतं समलृथाः ॥ ७७-६ ॥

बद्धं बलाद्यथ बलेन बलोत्तरं त्वं
 भूयो बलोद्यमरसेन मुमोश्चिथैनम् ।
 निशेषेष्टिञ्जयसमाहृतविश्वसैन्यात्
 कोऽन्यस्ततो हि बलपौरुषवांस्तदानीम् ॥ ७७-७ ॥

भग्नस्स लग्नलृद्योऽपि नृपैः प्राणुन्नो
 युद्धं त्वया व्यधित षोडशकृत्व एवम् ।
 अक्षौडिणीः शिव शिवास्य जघन्थ विष्णो
 सम्भूय सैकनवतित्रिशतं तदानीम् ॥ ७७-८ ॥

अष्टादशोऽस्य समरे समुपेयुषि त्वं
 दृष्ट्वा पुरोऽथ यवनं यवनत्रिकोटया ।
 त्वष्टा विधाप्य पुरमाशु पयोधिमध्ये
 तत्राथ योगबलतः स्वजनाननैषीः ॥ ७७-८ ॥

पद्भ्यां त्वं पद्ममाली यदित एव पुरान्निर्गतो धावमानो
 भ्वेच्छेनानुयातो वधसुकृतविडीनेन शैले न्यलैषीः ।
 सुमेनाङ्घ्र्यालतेन द्रुतमथ मुयुकुन्देन भस्मीकृतेऽस्मिन्
 भूपायास्मै गुडान्ते सुललितवपुषा तस्थिषे भक्तिभाजे ॥ ७७-१० ॥

अैक्ष्वाकोऽलं विरक्तोऽस्यभिलनृपसुभे त्वत्प्रसादैककाङ्क्षी
 डा देवेति स्तुवन्तं वरविततिषु तं निस्पृहं वीक्ष्य लृष्यन् ।
 मुक्तेस्तुल्यां य भक्तिं धृतसकलमलं मोक्षमध्याशु दत्त्वा
 कार्यं लिंसाविशुद्ध्यै तप एति य तदा प्रास्थ लोकप्रतीत्यै ॥ ७७-११ ॥

तदनु मथुरां गत्वा लुत्वा यमूं यवनालुतां
 मगधपतिना मार्गे सैन्यैः पुरेव निवारितः ।
 यरमविजयं दर्पायास्मै प्रदाय पलायितो
 जलघिनगरीं यातो वातालयेश्वर पाळि माम् ॥ ७७-१२ ॥

एति समसप्ततितमदशकं समाप्तं

अष्टसप्ततितमदशकम् (७८)

द्वारकावासः तथा रुक्मिणीसन्देशप्राप्तिः ।
 78 - Rukmini Swayamvaram

त्रिदशवर्धकिवर्धितकौशलं त्रिदशदत्तसमस्तविभूतिमत् ।
 जलधिमध्यगतं त्वमभूषयो नवपुरं वपुरञ्चितरोशिषा ॥ ७८-१ ॥

ददुषि रेवतभूभृति रेवतीं ललभृते तनयां विधिशासनात् ।
 मलितमुत्सवघोषमपूपुषः समुदितैर्मुदितैः सल यादवैः ॥ ७८-२ ॥

अथ विदर्भसुतां भलु रुक्मिणीं प्रणयिनीं त्वयि देव सल्लोदरः ।

स्वयमदित्सत येदिमडीभुजे स्वतमसा तमसाधुमुपाश्रयन् ॥ ७८-३ ॥

चिरधृतप्राणया त्वयि बालिका सपदि काङ्क्षितभङ्गसमाकुला ।

तव निवेदयितुं द्विजमादिशस्त्वकदनं कदनङ्गविनिर्मितम् ॥ ७८-४ ॥

द्विजसुतोऽपि य तूर्णमुपाययौ तव पुरं छि दुराशदुरासदम् ।

मुदमवाप य सादरपूजितः स भवता भवतापद्धता स्वयम् ॥ ७८-५ ॥

स य भवन्तमवोच्यत कुण्डिने नृपसुता भलु राजति रुक्मिणी ।

त्वयि समुत्सुक्या निजधीरतारलितया छि तथा प्रलितोऽस्म्यहम् ॥ ७८-६ ॥

तव हृतास्मि पुरैव गुणैरुचं उरति मां डिल येदिनृपोऽधुना ।

अयि कृपालय पालय मामिति प्रजगदे जगदेकपते तथा ॥ ७८-७ ॥

अशरणां यदि मां त्वमुपेक्षसे सपदि जिवितमेव जडाम्यहम् ।

धृति गिरा सुतनोरतनोद्भृशं सुदुदयं हृदयं तव कातरम् ॥ ७८-८ ॥

अकथयस्त्वमथैनमये सपे तदधिका मम मन्मथवेदना ।

नृपसमक्षमुपेत्य उराम्यहं तदयि तां दयितामसितेक्षणां ॥ ७८-९ ॥

प्रमुदितेन य तेन समं तदा रथगतो लघु कुण्डिनमेयिवान् ।

गुरुमरुत्पुरनायक मे भवान्वितनुतां तनुतामभिलापदाम् ॥ ७८-१० ॥

धृति अष्टसप्ततितमदशकं समाप्तम् ।

अेकोनाशीतितम दशकम् (७९)

रुक्मिणीहराणं-विवाहम् ।

79 - Rukmini Haranam and Kalyanam

बलसमेतबलानुगतो भवान् पुरमगाहत भीष्मकमानितः ।

द्विजसुतं त्वदुपागमवादिनं धृतरसा तरसा प्राणनाम सा ॥ ७९-१ ॥

भुवनकान्तमवेक्ष्य भवद्भुपुर्नृपसुतस्य निशाम्य य येष्टितम् ।

विपुलभेदजुषां पुरवासिनां सरुदितैरुदितैरगमन्निशा ॥ ७९-२ ॥

तदनु वन्दितुमिन्दुमुभी शिवां विडितमङ्गलभूषणभासुरा ।

निरगमद्भवदर्पितञ्जिता स्वपुरतः पुरतः सुभटावृता ॥ ७९-३ ॥
 कुलवधूभिरुपेत्य कुमारिका गिरिसुतां परिपूज्य य सादरम् ।
 मुद्गुरथायत तत्पदपङ्कजे निपतिता पतितां तव डेवलम् ॥ ७९-४ ॥
 समवलोककुतुडलसङ्कुले नृपकुले निभृतं त्वयि य स्थिते ।
 नृपसुता निरगाद्गिरिजालयात्सुरुचिरे रुचिरञ्जितदिङ्मुखा ॥ ७९-५ ॥
 भुवनमोहनरूपरुथा तदा विवशिताभिलराजकदम्बया ।
 त्वमपि देव कटाक्षविमोक्षाणैः प्रमदया मद्ययाञ्चकृषे मनाङ् ॥ ७९-६ ॥
 क्व नु गमिष्यसि यन्द्रमुष्मीति तां सरसमेत्य करेण उरन् क्षणात् ।
 समधिरोप्य रथं त्वमपाहृथा भुवि ततो विततो निनदो द्विषाम् ॥ ७९-७ ॥
 क्व नु गतः पशुपाल इति कुधा कृतश्ला यदृमिश्र जिता नृपाः ।
 न तु भवानुदय्यात्यत तैरडो पिशुनकैः शुनकैरिव डेसरी ॥ ७९-८ ॥
 तदनु रुद्धिमागमागतमाडवे वधमुपेक्ष्य निबध्य विरुपयन् ।
 वृत्तमदं परिमुच्य बलोकित्तिभिः पुरमया रमया सड कान्तया ॥ ७९-९ ॥
 नवसमागमलञ्जितमानसां प्राणयकौतुकजृम्भितमन्मथाम् ।
 अरमयः भलु नाथ यथासुभं रडसि तां डसितांशुलसन्मुष्मीम् ॥ ७९-१० ॥
 विविधनर्मभिरेवमडनिशं प्रमदमाकलयन्पुनरेकदा ।
 ऋजुमतेः डिल वडागिरा भवान् वरतनोरतनोदतिलोलताम् ॥ ७९-११ ॥
 तदधिडैरथ लालनकौशलैः प्राणयिनीमधिकं रमयन्निमाम् ।
 अयि मुकुन्द भवख्यरितानि नः प्रगदतां गदतान्तिमपाडुरु ॥ ७९-१२ ॥
 इति ऐकोनाशीतितमदशकं समाप्तं

अशीतितमदशकम् (८०)

स्थमन्तकोपाष्यान्म् ।

80 - Story of the Syamantaka Jewel

सत्राजितस्त्वमथ लुब्धवर्द्धलब्धं
दिव्यं स्थमन्तकमणिं भगवन्नयायीः ।
तत्कारणं बहुविधं मम भाति नूनं
तस्यात्मजां त्वयि रतां छलतो विवोढुम् ॥ ८०-१ ॥

अदत्तं तं तुभ्यं मणिवरमनेनाल्पमनसा
प्रसेनस्तद्भ्राता गलभुवि वलन्प्राप मृगयाम् ।
अलन्नेनं सिंढो मणिमलसि मांसलभवशात्
कपीन्द्रस्तं उत्वा मणिमपि य आलाय ददिवान् ॥ ८०-२ ॥

शशंसुः सत्राजिद्विरमनु जनास्त्वां मणिउरं
जनानां पीयूषं भवति गुणिनां दोषकणिका ।
ततः सर्वज्ञोऽपि स्वजनसहितो मार्गणपरः
प्रसेनं तं दृष्ट्वा हरिमपि गतोऽभूः कपिगुडाम् ॥ ८०-३ ॥

भवन्तमवितर्कयन्नतिवयाः स्वयं जाम्भवान्
मुकुन्दशरणं छि मां क षड रोद्धुमित्यालपन् ।
विभो रघुपते उरे जय जयेत्यलं मुष्टिभि-
श्चिरे तव समर्थनं व्यधित भक्तयूडामणिः ॥ ८०-४ ॥

बुद्ध्वाथ तेन दत्तां नवरमणीं वरमणिं य परिगृह्णन् ।
अनुगृह्णन्नुमागाः सपदि य सत्राजिते मणिं प्रादाः ॥ ८०-५ ॥

तदनु स भलु प्रीडालो लो विलोलविलोयनां
दुहितरमलो धीमान्भामां गिरैव परार्पिताम् ।
अदितमणिना तुभ्यं लभ्यं समेत्य भवानपि
प्रमुदितमनास्तस्यैवादान्मणिं गडनाशयः ॥ ८०-६ ॥

प्रीलाकुलां रमयति त्वयि सत्यभामां
कौन्तेयदाडकथयाथ कुरुन्प्रयाते ।
डा गान्दिनेयकृतवर्मगिरा निपात्य
सत्राजितं शतधनुर्भणिमाजहार ॥ ८०-७ ॥

शोकात्कुुरुनुपगतामवलोक्य कान्तां
उत्वा द्रुतं शतधुनं समलर्षयस्ताम् ।
रत्ने सशङ्कु षव मैथिलगोडमेत्य

रामो गदां समशिक्षित धार्तराष्ट्रम् ॥ ८०-८ ॥

अङ्कुर ओष भगवन् भवद्विच्छयैव
सत्राजितः कुयस्त्रितस्य युयोज्ज्जिंसाम् ।
अङ्कुरतो मणिमनालृतवान्पुनस्त्वं
तस्यैव भूतिमुपधातुमिति भ्रुवन्ति ॥ ८०-९ ॥

भक्तस्त्वयि स्थिरतरः स ङि गान्दिनेय-
स्तस्यैव कापथमतिः कथमीश जाता ।
विज्ञानवान्प्रशमवानलमित्युदीर्णा
गर्वं ध्रुवं शमयितुं भवता कृतैव ॥ ८०-१० ॥

यातं भयेन कृतवर्मयुतं पुनस्त-
माडूय तद्विनिहितं य मणिं प्रकाश्य ।
तत्रैव सुप्रतधरे विनिधाय तुष्यन्
भामाकुयान्तरशयः पवनेश पायाः ॥ ८०-११ ॥

एति अशीतितमदशकं समाप्तम् ।

अेकाशीतितमदशकम् (८१)

नरकासुरवधं तथा सुभद्राडरणम् ।

81 - Slaying of Narakasura And Abduction of Subhadra

स्निग्धां मुग्धां सततमपि तां वालयन् सत्यभामां
यातो भूयः सलु भलु तथा याज्ञसेनीविवाडम् ।
पार्थप्रीत्यै पुनरपि मनागास्थितो ङस्तिपुर्या
शङ्कप्रस्थं पुरमपि विभो संविधायागतोऽभूः ॥ ८१-१ ॥

भद्रां भद्रां भवदवरणं कौरवेणार्थमानां
त्वद्वाया तामलृत कुलनामस्करी शङ्कसूनुः ।
तत्र कुधुं भलमनुनयन् प्रत्यगास्तेन सार्धं
शङ्कप्रस्थं प्रियसभमुटे सत्यभामासडायः ॥ ८१-२ ॥

तत्र ङीऽत्रपि य यमुनाङ्गलदृष्टां गृहीत्वा
तां कालिन्दीं नगरमगमः भाण्डवप्रीणितान्निः ।
भ्रातृत्रस्तां प्राणयविवशां देव पैतृष्वसेयी
राज्ञां मध्ये सपदि जडृषे मित्रविन्दामवन्तीम् ॥ ८१-३ ॥

सत्यां गत्वा पुनरुदवडो नञ्जिन्नन्नां तां
बध्वा सप्तापि य वृषवरा-सप्तमूर्तिर्निमेषात् ।
भद्रां नाम प्रददुत्थ ते देव सन्तर्दनाधा-
स्तत्सोदर्यां वरद भवतः सापि पैतृष्वसेयी ॥ ८१-४ ॥

पार्थाद्वैरयकृतलवनं तोयमात्राभिलक्ष्यं
लक्षं छित्वा शङ्करमवृथा लक्षाणां मद्रङ्गन्याम् ।
अष्टावेवं तव समभवन् वल्लभास्तत्र मध्ये
शुश्रोथ त्वं सुरपतिगिरा भौमदुश्चेष्टितानि ॥ ८१-५ ॥

स्मृतायातं पक्षिप्रवरमधिःरुढस्त्वमगमो
वडन्नङ्गे भामामुपवनमिवारातिभवनम् ।
विभिन्दन् दुर्गाणि त्रुटितपृतनाशो नितरसैः
पुरं तावत्प्राग्जयोतिषमकुत्थाशोणितपुरम् ॥ ८१-६ ॥

मुरस्त्वां पञ्चास्थो जलधिवनमध्यादुदपतत्
स यडे यडेण प्रदलितशिरा मङ्गु भवता ।
यतुर्दन्तैर्दन्तावलपतिभिरिन्धानसमरं
रथाङ्केनस्थित्वा नरकमकरोस्तीर्णरकम् ॥ ८१-७ ॥

स्तुतो भूम्या राज्ञ्यं सपदि भगदत्तेऽस्य तनये
गजञ्चैकं दत्त्वा प्रजिघाथिथ नागान्निजपुरीम् ।
भलेनाभद्धानां स्वगतमनसां षोडश पुनः
सडस्त्राणि स्त्रीणामपि य धनराशिं य विपुलम् ॥ ८१-८ ॥

भौमापाडुतकुण्डलं तददितेर्दातुं प्रयातो द्विवं
शङ्काद्वैर्मदितः समं दयितया धुस्त्रीषु दत्तद्विया ।
दृत्वा कल्पतरुं रुषाभिपतितं जित्वेन्द्रमभ्यागम-
स्तत्तु श्रीमददोष षट्श षति व्याभ्यातुमेवाङ्गुथाः ॥ ८१-९ ॥

कल्पद्रुं सत्यभामाभवनभुवि सृजन्व्यष्टसाडस्रयोषाः
स्वीकृत्य प्रत्यगारं विडितभडुवपुर्लावयन्डेलिभेदैः ।

आश्चर्यान्नारदालोडितविविधगतिस्तत्र तत्रापि गेहे
 भूयः सर्वासु कुर्वन् दश दश तनयान् पाडि वातालयेश ॥ ८१-१० ॥
 षति ओकाशीतितमदशकं समाप्तम् ।

द्व्यशीतितमदशकम् (८२)

बाणसुरयुद्धं तथा नृगशापमोक्षम् ।

82 - Fight With Bana - Deliverence of Nriga

प्रधुम्नो रौक्मिण्यः स भलु तव कला शम्भरेणादृतस्तं
 उत्वा रत्या सडामो निजपुरमडरदुक्मिकन्यां य धन्याम् ।
 तत्पुत्रोऽथानिरुद्धो गुणानिधिरवडद्रोयनां रुक्मिण्यौत्री
 तत्रोद्गडे गतस्त्वं न्यवधि मुसलिना रुक्म्यपि धूतवैरात् ॥ ८२-१ ॥

बाणस्य सा बलिसुतस्य सडस्रबाडो-
 मडिश्चरस्य मडिता दृडिता डिलोषा ।
 त्वत्पौत्रमेनमनिरुद्धमदृष्टपूर्वं
 स्वप्रेडनुभूय भगवन् विरडातुराडभूत् ॥ ८२-२ ॥

योगिन्यतीव कुशला भलु चित्रलेषा
 तस्याः सप्ती विलिप्तती तरुणानशेषान् ।
 तत्रानिरुद्धमुषया विदितं निशाया-
 मानेष्ट योगबलतो भवतो निडेतात् ॥ ८२-३ ॥

कन्यापुरे दयितया सुभमारमन्तं
 यैनं कथञ्चन बभन्धुषि शर्वभन्धौ ।
 श्रीनारदोक्ततदुदन्तदुदन्तरोषै-
 स्त्वं तस्य शोणितपुरं यदुभिर्न्यरुन्धाः ॥ ८२-४ ॥

पुरीपालः शैलप्रियदुडितनाथोऽस्य भगवान्
 समं भूतप्रातैर्यदुडुबलमशङ्कुं निरुरुधे ।
 मडाप्राणो बाणो ञटिति युयुधानेन युयुधे

गुडः प्रद्युम्नेन त्वमपि पुरलन्त्रा जघटिषे ॥ ८२-५ ॥

निरुद्धाशेषास्त्रे मुमुक्षुषि तवास्त्रेण गिरिशे

द्रुता भूता भीताः प्रमथकुलवीराः प्रमथिताः ।

परास्कन्दस्कन्दः कुसुमशरबाणैश्च सखिवः

स कुम्भाण्डो भाण्डं नवमिव बलेनाशु बिभ्रिदे ॥ ८२-६ ॥

यापानां पञ्चशत्या प्रसभमुपगते छिन्नयापेऽथ बाणे

व्यर्थे याते समेतो ज्वरपतिरशनैरज्वरि त्वज्ज्वरेण ।

ज्ञानी स्तुत्वाथ दत्त्वा तव चरितशुभां विज्वरं सज्वरोऽगात्

प्रायोऽन्तर्ज्ञानवन्तोऽपि य बडुतमसा रौद्रयेष्टा डि रौद्राः ॥ ८२-७ ॥

भाणं नानायुधोग्रं पुनरभिपतितं दर्पदोषाद्धितन्वन्

निर्लूनाशेषदोषं सपदि बुबुधुषा शकुरेशोपगीतः ।

तद्गाया शिष्टबाहुद्धितयमुभयतो निर्भयं तत्प्रियं तं

मुक्त्वा तद्दत्तमानो निजपुरमगमः सानिरुद्धः सलोषः ॥ ८२-८ ॥

मुहुस्तावच्छकं वरुणमजयो नन्दुररणे

यमं बालानीतौ दवदलनपानेऽनिलसम्भम् ।

विधिं वत्सस्तेये गिरिशमिड बाणस्य समरे

विभो विश्वोत्कर्षां तदयमवतारो जयति ते ॥ ८२-९ ॥

द्विजुरुषा कृकलासवपुर्धरं नृगनृपं त्रिदिवालयमापयन् ।

निजजने द्विजभक्तिमनुत्तमामुपदिशन् पवनेश्वर पाळि माम् ॥ ८२-१० ॥

धृतिं द्युशीतितमदशकं समाप्तं

अशीतितमदशकम् (८३)

पौण्ड्रकवधं - द्विनदवधम् ।

83 - Slaying of Paundraka and Dvidida

रामेऽथगोकुलगते प्रमदाप्रसक्ते

दूतानुपेतयमुनादमने मदा-धे ।

स्वैरं समारमति सेवकवाद्यमूढो
दूतं न्ययुङ्क्त तव पौण्ड्रकवासुदेवः ॥ ८३-१ ॥

नारायणोऽहमवतीर्णो छडास्मि भूमौ
धत्से किल त्वमपि मामकलक्षणानि ।
उत्सृज्य तानि शरणं प्रज मामिति त्वां
दूतो जगाद्य सङ्कलैर्हसितः सभायाम् ॥ ८३-२ ॥

दूतेऽथ यातवति यादवसैनिकस्त्वं
यातो ददृशेथ वपुः किल पौण्ड्रकीयम् ।
तापेन वक्षसि कृताङ्गमनल्पमूल्य-
श्रीकौस्तुभं मकरकुण्डलपीतयेलम् ॥ ८३-३ ॥

कालायसं निजसुदर्शनमस्यतोऽस्य
कालानलोत्तरकिरेण सुदर्शनेन ।
शीर्षं यकर्तिथ ममर्दिथ यास्य सेनां
तन्मित्रकाशिपशिरोऽपि यकर्थं काश्याम् ॥ ८३-४ ॥

जान्येन बालकगिराऽपि किलाहमेव
श्रीवासुदेव इति रुढमतिश्चिरं सः ।
सायुज्यमेव भवद्वैक्यधिया गतोऽभूत्
को नाम कस्य सुकृतं कथमित्यवेयात् ॥ ८३-५ ॥

काशीश्वरस्य तनयोऽथ सुदक्षिणाभ्यः
शर्वं प्रपूज्य भवते विडिताभियारः ।
कृत्यानलं कमपि आशरणपातिभीतै-
र्भूतैः कथञ्चन वृतैः सममभ्यमुञ्चत् ॥ ८३-६ ॥

तालप्रमाणचरणाम्भिलं दहन्ती
कृत्यां विलोक्य यकितैः कथितोऽपि पौरैः ।
धूतोत्सवे कमपि नो यलितो विभो त्वं
पार्श्वस्थमाशु विससर्जिथ कालयकम् ॥ ८३-७ ॥

अभ्यापतत्यमितधाम्नि भवन्महास्त्रे
हा डेति विद्रुतवती भलु घोरकृत्या ।
रोषात्सुदक्षिणमदक्षिणयेष्टितं तं
पुण्ड्रोष यकमपि काशिपुरामघाक्षीत् ॥ ८३-८ ॥

स भलु विविदो रक्षोघाते कृतोपकृतिः पुरा
तव तु कलया मृत्युं प्राप्तुं तदा भलतां गतः ।
नरकसचिवो देशकलेशं सृजन् नगरान्तिके
अटिति उलिना युध्यन्नद्धा पपात तलाडतः ॥ ८३-८ ॥

साम्भं कौरव्यपुत्रीडरानियमितं सान्त्वनार्थी कुड्वां
यातस्तद्गाड्यरोषोद्धृतकरिनगरो मोययामास रामः ।
ते धात्याः पाण्डवेयैरिति यदुपुतनां नामुचस्त्वं तदानीं
तं त्वां दुर्बोधलीलं पवनपुरपते तापशान्त्यै निषेवे ॥ ८३-१० ॥
धति अशीतितमदशकं समाप्तम् ।

यतुरशीतितमदशकम् (८४)

समन्तपञ्चकतीर्थयात्रा । - अन्धुमित्रादि समागमम् ।

84 - Pilgrimage To Samantapanchaka - Meeting with Relatives and Friends.

क्वचिदथ तपनोपरागकाले पुरि निदधत्तुतवर्मकामसूनू ।
यदुकुलमडिलावृतः सुतीर्थं समुपगतोऽसि समन्तपञ्चकाप्यम् ॥ ८४-१ ॥
अडुतरजनताडिताय तत्र त्वमपि पुनर्विनिमज्जय तीर्थतोयम् ।
द्विजगणपरिमुक्तवित्तराशिः सममिलथाः कुरुपाण्डवादिमित्रैः ॥ ८४-२ ॥
तव भलु दयिताजनैः समेता द्रुपदसुता त्वयि गाढभक्तिभारा ।
तदुदितभवदाडृतिप्रकारैरतिमुमुदे सममन्यभामिनीभिः ॥ ८४-३ ॥
तदनु च भगवन् निरीक्ष्य गोपानतिकुतुकादुपगम्य मानयित्वा ।
शिरतरविरडातुराङ्गरेभाः पशुपवधूः सरसं त्वमन्वयासीः ॥ ८४-४ ॥
सपदि य भवदीक्षाणोत्सवेन प्रमुषितमानडृदां नितम्बिनीनाम् ।
अतिरसापरिमुक्तकञ्चुलीके परिययडृद्यतरे कुये न्यलैषीः ॥ ८४-५ ॥
रिपुजनकलडैः पुनः पुनर्मे समुपगतैरियती विलम्बनाभूत् ।

ॐति कृतपरिरम्भो त्वयि द्रुगतिविवशा भलु राधिका निलिव्ये ॥ ८४-६ ॥

अपगतविरल्यथास्तदा ता रलसि विधाय ददाथ तत्त्वबोधम् ।

परमसुभ्रिदात्मकोऽडमात्मेत्युद्यतु वः स्फुटमेव येतसीति ॥ ८४-७ ॥

सुभ्रसपरिमिश्रितो वियोगः डिमपि पुराभवदुद्धवोपदृशैः ।

समभवदमुतः परं तु तासां परमसुभ्रैक्यमयी भवद्विचिन्ता ॥ ८४-८ ॥

मुनिवरनिवडैस्तवाथ पित्रा दुरितशमाय शुभानि पृच्छ्यमानैः ।

त्वयि सति डिमिदं शुभान्तरैरित्युरुलसितैरपि याजितस्तदासौ ॥ ८४-९ ॥

सुमडति यजने वितायमाने प्रमुदितमित्रजने सडैव गोपाः ।

यदुजनमडितास्त्रिमासमात्रं भवदनुषङ्गरसं पुरेव भेषुः ॥ ८४-१० ॥

व्यपगमसमये समेत्य राधां दृढमुपगूड्य निरीक्ष्य वीतभेदाम् ।

प्रमुदितदृष्टयः पुरं प्रयातः पवनपुरेश्वर पाडि मां गदेल्यः ॥ ११ ॥

ॐति यतुरशीतितमदशकं समासं

पञ्चाशीतितमदशकम् (८५)

जरसन्यवधं - शिशुपालवधम् ।

85 - Slaying of Jarasandha And Shishupala

ततो मगधभूता थिरनिरोधसङ्कलेशितं

शताष्टक्युतायुतद्वितयमीश भूमीभृताम् ।

अनाथशरणाय ते डमपि पूरुषं प्राडिणो-

दथायत स मागधक्षपणमेव डिं भूयसा ॥ ८५-१ ॥

थियासुरभिमागधं तदनु नारदोदीरिता-

द्युधिष्ठिरमण्णोद्यमादुभयकार्यपर्याडुलः ।

विरुद्धजयिनोऽध्वरादुभयसिद्धिरित्युद्धवे

शशंसुषि निजैः समं पुरमियेथ यौधिष्ठिरीम् ॥ ८५-२ ॥

अशेषदथितायुते त्वयि समागते धर्मजो

વિજિત્ય સહજૈર્મહી ભવદપાડ્ગસંવર્ધિતૈઃ ।
શ્રિયં નિરુપમાં વહન્નહહ ભક્તદાસાયિતં
ભવન્તમયિ માગધે પ્રહિતવાન્સભીમાર્જુનમ્ ॥ ૮૫-૩ ॥

ગિરિવ્રજપુરં ગતાસ્તદનુ દેવ યૂયં ત્રયો
યયાય સમરોત્સવં દ્વિજમિષેણ તં માગધમ્ ।
અપૂર્ણાસુકૃતં ત્વમું પવનજેન સડ્ગ્રામયન્
નિરીક્ષ્ય સહ જિષ્ણુના ત્વમપિ રાજયુધ્વા સ્થિતઃ ॥ ૮૫-૪ ॥

અશાન્તસમરોદ્ધતં વિટપપાટનાસંજ્ઞયા
નિપાત્ય જરસસ્સુતં પવનજેન નિષ્પાટિતમ્ ।
વિમુચ્ય નૃપતીન્મુદા સમનુગૃહ્ય ભક્તિં પરાં
દિદેશિથ ગતસ્પૃહાનપિ ચ ધર્મગુપ્તૈ ભુવઃ ॥ ૮૫-૫ ॥

પ્રચક્રુષિ યુધિષ્ઠિરે તદનુ રાજસૂયાધ્વરં
પ્રસન્નભૃતકીભવત્સકલરાજકવ્યાકુલમ્ ।
ત્વમપ્યયિ જગત્પતે દ્વિજપદાવનેજાદિકં
ચકર્થ કિમુ કથ્યતે નૃપવરસ્ય ભાગ્યોત્ત્રતિઃ ॥ ૮૫-૬ ॥

તતસ્સવનકર્મણિ પ્રવરમગ્યપૂજાવિધિં
વિચાર્ય સહદેવવાગનુગતસ્સ ધર્માત્મજઃ ।
વ્યધત્ત ભવતે મુદા સદસિ વિશ્વભૂતાત્મને
તદા સસુરમાનુષં ભુવનમેવ તૃપ્તિં દધૌ ॥ ૮૫-૭ ॥

તતસ્સપદિ ચેદિપો મુનિનૃપેષુ તિષ્ઠત્સ્વહો
સભાજયતિ કો જડઃ પશુપદુર્દુરૂટં વટુમ્ ।
ઇતિ ત્વયિ સ દુર્વચોવિતતિમુદ્રમત્રાસના-
દુદાપતદુદાયુધઃ સમપતન્નમું પાણ્ડવાઃ ॥ ૮૫-૮ ॥

નિવાર્ય નિજપક્ષગાનભિમુખસ્ય વિદ્વેષિણ-
સ્ત્વમેવ જહૃષે શિરો દનુજદારિણા સ્વારિણા ।
જનુસ્ત્રિતયલબ્ધયા સતતચિન્તયા શુદ્ધધી-
સ્ત્વયા સ પરમેકતામધૃત યોગિનાં દુર્લભામ્ ॥ ૮૫-૯ ॥

તતસ્સુમહિતો ત્વયા ક્રતુવરે નિરૂઢે જનો
યયૌ જયતિ ધર્મજો જયતિ કૃષ્ણ ઇત્યાલપન્ ।
ખલઃ સ તુ સુયોધનો ધૃતમનાસ્સપત્નશ્રિયા

मयार्पितसभामुपे स्थलजलभ्रमादभ्रमीत् ॥ ८५-१० ॥

तदा ङसितमुत्थितं द्रुपदन्तनाभीमयो-

रपाङ्गकलया विभो किमपि तावद्गुञ्जृम्भयन् ।

धराभरनिराङ्गतौ सपदि नाम भीजं वपन्

जनार्दन मरुत्पुरीनिलय पाङ्गि मामामयात् ॥ ८५-११ ॥

धृति पञ्चाशीतितयदशकं समाप्तम् ।

षडशीतितमदशकम् (८६)

सात्ववधम् - महाभारतयुद्धम् ।

86 - Slaying of Salva - Battle of Mahabharata

सात्वो भैष्मीविवाडे यदुभलविजितश्चन्द्रयूडाद्विमानं

विन्दन्सौभं स मायी त्वयि वसति कुञ्जस्त्वत्पुरीमभ्यभाङ्गीत् ।

प्रद्युम्नस्तं निरुन्धन्नभिलयदुभटैर्यग्रुडीदुग्रवीर्यं

तस्यामात्यं धुमन्तं व्यजनि य समरस्सप्तविंशत्युत्तः ॥ ८६-१ ॥

तावत्त्वं रामशाली त्वरितमुपगतः ऋषिउतप्रायसैन्यं

सौभेशं तं न्यरुन्धाः स य किल गद्यया शार्ङ्गमभ्रशयत्ते ।

मायातातं व्यङ्गिंसीदपि तव पुरतस्तत्त्वयापि क्षणार्धं

नाज्ञायीत्याङ्गुरेके तद्विदमवमतं व्यास एव न्यषेधीत् ॥ ८६-२ ॥

क्षिप्वा सौभं गदायूर्णितमुदकनिधौ मङ्गु सात्वेऽपि यङ्के-

णोत्कृत्ते दन्तवङ्कत्रः प्रसभमभिपतन्नभ्यमुञ्चद्गदां ते ।

कौमोदक्या ङतोऽसावपि सुकृतनिधिश्चैधवत्प्रापद्वैक्यं

सर्वेषामेष पूर्वं त्वयि धृतमनसां मोक्षणार्थोऽवतारः ॥ ८६-३ ॥

त्वय्यायातेऽथ जाते किल कुरुसदसि धृतके संयतायाः

ङ्कन्त्या याज्ञसेन्याः सकरुणामकृथाश्वेलमालामनन्ताम् ।

अत्रान्तप्राप्तशर्वाशजमुनियकितद्रौपदी चिन्तितोऽथ

प्राप्तशशाङ्कान्नमग्नं मुनिगणमकृथास्तृप्तिमन्तं वनान्ते ॥ ८६-४ ॥

युद्धोद्योगेऽथ मन्त्रे मिलति सति वृतः कृत्वानेन त्वमेकः
 कौरव्ये दत्तसैन्यः करिपुरमगमो दूत्यकृत्पाण्डुवार्थम् ।
 भीष्मद्रोणादिमान्ये तव भलु वयने धिक्कृते कौरवेण
 व्यावृणवचिश्चरुपं मुनिसदसि पुरी क्षोभयित्वाऽऽगतोऽभूः ॥ ८६-५ ॥

जिष्णोस्त्वं कृष्ण सूतः भलु समरमुषे बन्धुघाते दयालुं
 भिन्नं तं वीक्ष्य वीरं किमिदमयि सपे नित्यं अकोऽयमात्मा ।
 को वध्यः कोऽत्र उन्ता तद्विड वधभियं प्रोज्ज्य मय्यर्पितात्मा
 धर्म्यं युद्धं यरेति प्रकृतिमनयथा दर्शयन्विश्चरुपम् ॥ ८६-६ ॥

भक्तोत्तसेऽथ भीष्मे तव धरणिभरक्षेपकृत्यैकसक्ते
 नित्यं नित्यं विभिन्दत्ययुतसमधिकं प्राप्तसादे य पार्थे ।
 निश्शस्त्रत्वप्रतिज्ञां विजडदरिवरं धारयन्कोधशाली-
 वाधावन्म्राञ्जलिं तं नतशिरसमथो वीक्ष्य मोदादपागाः ॥ ८६-७ ॥

युद्धे द्रोणस्य उस्तिस्थिरराणभगदत्तेरितं वैष्णवास्त्रं
 वक्षस्याधत्त यश्चस्थगितरविमडाः प्रार्थयन्सिन्धुराजम् ।
 नागास्त्रे कर्णमुक्ते क्षितिमवनमयन्नेवलं कृत्तमौलिं
 तत्रे तत्रापि पार्थे किमिव न हि भवान् पाण्डवानामकार्षीत् ॥ ८६-८ ॥

युद्धाद्यै तीर्थगामी स भलु उलधरो नैमिशक्षेत्रमृच्छ-
 न्प्रत्युत्थायिसूतक्षयकृद्य सुतं तत्पदे कल्पयित्वा ।
 यज्ञाद्यं भव्वलं पर्वणि परिदलयन् स्नाततीर्थो रणान्ते
 सम्प्राप्तो भीमदुर्योधनरणामशमं वीक्ष्य यातः पुरी ते ॥ ८६-९ ॥

संसुमद्रौपदेयक्षपाण्डतधियं द्रौणिमेत्य त्वदुक्त्या
 तन्मुक्तं ब्राह्ममस्त्रं समलुत विजयो मौलिरत्नं य जड़े ।
 उच्छित्त्यै पाण्डवानां पुनरपि य विशत्युत्तरागर्भमस्त्रे
 रक्षन्ऽगुष्ठमात्रः किल जठरमगाश्चक्रपाणिर्विभो त्वम् ॥ ८६-१० ॥

धर्मोद्यं धर्मसूनोरभिदधदपिलं छन्दमृत्युः स भीष्म-
 स्त्वां पश्यन्भक्तिभूम्नैव हि सपदि यथौ निष्कलब्रह्मभूयम् ।
 संयाज्याथाश्रमेधैस्त्रिभिरतिमडितैर्धर्मजं पूर्णकामं
 सम्प्राप्तो द्वारकां त्वं पवनपुरपते पाडि मां सर्वशोगात् ॥ ८६-११ ॥

एति षडशीतितमदशकं समामम् ।

समाशीतितमदशकम् (८७)

कुशेलोपाख्यानम् ।

87 - Kuchela Episode

कुशेलनामा भवतः सतीर्थ्यतां गतः स सान्दीपनिमन्दिरे द्विजः ।
 त्वद्वेकरागोऽपि धनादिनिःस्पृहो दिनानि निन्धे प्रशमी गृहश्रमी ॥ ८७-१ ॥

समानशीलाऽपि तदीयवल्लभा तथैव नो चित्तजयं समेयुषी ।
 कदाचिद्भूये अत वृत्तिलब्धये रमापतिः किं न सभा निषेव्यते ॥ ८७-२ ॥

धृतीरितोऽयं प्रियया क्षुधार्तया जुगुप्समानोऽपि धने मदावले ।
 तदा त्वदालोकनकौतुकाद्यथौ वलन्वटान्ते पृथुकानुपायनम् ॥ ८७-३ ॥

गतोऽयमाश्चर्यमयीं भवत्पूरीं गृहेषु शैल्याभवनं समेयिवान् ।
 प्रविश्य वैकुण्ठमिवाप निर्वृतिं तवातिसम्भावनया तु किं पुनः ॥ ८७-४ ॥

प्रपूजितं तं प्रियया य वीजितं करे गृहीत्वाऽकथयः पुरा कृतम् ।
 यद्विन्धनार्थं गुरुदारथोदितैरपुर्वर्षं तदमर्षि कानने ॥ ८७-५ ॥

त्रपाजुषोऽस्मात्पृथुकं अलाद्य प्रगृह्य मुष्टौ सकृदाशिते त्वया ।
 कृतं कृतं नन्वियतेति सम्भ्रमाद्रमा डिलोपेत्य करं रुरोध ते ॥ ८७-६ ॥

भक्तेषु भक्तेन स मानितस्त्वया पुरीं वसन्नेकनिशां मलासुभम् ।
 अतापरेर्धुर्द्रविषां विना यथौ विशित्ररूपस्तव भल्वनुग्रहः ॥ ८७-७ ॥

यदि लययाधिष्यमदास्यद्व्युतो वदामि भार्यां किमिति व्रजन्नसौ ।
 त्वद्वृत्तिलीलास्मितमग्राधीः पुनः क्मादपश्यन्मणिदीप्रमालयम् ॥ ८७-८ ॥

किं मार्गविभ्रंशे धृति भ्रमन्क्षणां गृहं प्रविष्टः स ददर्श वल्लभाम् ।
 सप्तीपरीतां मण्डिभूषितां बुभोध य त्वत्करुणां मलाद्भुताम् ॥ ८७-९ ॥

स रत्नशालासु वसन्नपि स्वयं समुन्नमद्भक्तिभरोऽमृतं यथौ ।
 त्वमेवमापूरितभक्तवाञ्छितो मरुत्पुराधीश उरस्व मे गदान् ॥ ८७-१० ॥

धृति षडशीतितमदशकं समाप्तं

समाशीतितमदशकम् (८८)

सन्तानगोपालम् ।

88 - Episode of Santana Gopalam

प्रागेवाचार्यपुत्राद्धृतिनिशमनया स्वीयषट्सूनुवीक्षां
काङ्क्षन्त्या मातुरुक्त्या सुतलभुवि बलिं प्राप्य तेनार्थितस्त्वम् ।
धातुशशापाद्धिरण्यान्वितकशिपुभवा-शौरिजान् कंसभग्रा-
नानीयैनान् प्रदृश्य स्वपदमनयथाः पूर्वपुत्रान्मरीचेः ॥ ८८-१ ॥

श्रुतदेव षति श्रुतं द्विजेन्द्रं बहुलाश्वं नृपतिं च भक्तिपूर्वम् ।
युगपत्त्वमनुग्राहीतुङ्गामो मिथिलां प्रापिथ तापसैः समेतः ॥ ८८-२ ॥

गच्छन्दिमूर्तिरुभयोर्युगपन्निकेत-
मेकेन भूरिविभवैर्विहितोपचारः ।
अन्येन तद्दिनभृतैश्च इलौहनाद्यै-
स्तुल्यं प्रसेदित्य दद्याथ च मुक्तिमाभ्याम् ॥ ८८-३ ॥

भूयोऽथ द्वारवत्यां द्विजतनयमृतिं तत्प्रलापानपि त्वं
को वा दैवं निरुन्ध्यादिति डिल कथयन्विश्ववोढाऽप्यसोढाः ।
जिष्णोर्गर्वं विनेतुं त्वयि मनुजधिया कुण्ठितां यास्य बुद्धिं
तत्त्वाङ्गुढां विधातुं परमतमपदप्रेक्षणनेति मन्ये ॥ ८८-४ ॥

नष्टा अष्टास्य पुत्राः पुनरपि तव तूपेक्षया कष्टवादः
स्पष्टो जातो जनानामथ तदवसरं द्वारकामाप पार्थः ।
मैत्र्या तत्रोषितोऽसौ नवमसुतमृतौ विप्रवर्यप्ररोहं
श्रुत्वा यके प्रतिज्ञामनुपद्धतसुतस्सन्निवेक्ष्ये कृशानुम् ॥ ८८-५ ॥

मानी स त्वामपृष्ट्वा द्विजनिलयगतो बाणजालैर्मंडास्त्रै
रुन्धानः सूतिगुहं पुनरपि सलसा दृष्टनष्टे कुमारे ।
याभ्यामैन्द्रो तथाऽन्यास्सुरवरनगरीर्विधयाऽऽसाध सद्यो

मोघोद्योगः पतिष्यन्हुतभुजि भवता सस्मितं वारितोऽभूत् ॥ ८८-६ ॥

सार्धं तेन प्रतीर्थीं दिशमतिजविना स्थन्दनेनाभियातो
लोकालोकं व्यतीतस्तिमिरभरमथो यङ्घाम्ना निरुन्धन् ।
यङ्कांशुक्लिष्टदृष्टिं स्थितमथ विजयं पश्य पश्येति वारां
पारे त्वं प्राददर्शः किमपि ङि तमसां दूरदूरं पदं ते ॥ ८८-७ ॥

तत्रासीनं भुजङ्गाधिपशयनतले दिव्यभूषायुधाद्यै-
रावीतं पीतथेलं प्रतिनवजलदश्यामलं श्रीमदङ्गम् ।
मूर्तीनामीशितारं परमिड तिसृणामेकमर्थं श्रुतीनां
त्वामेव त्वं परात्मन् प्रियसभसङ्घितो नेमिथ क्षेमरूपम् ॥ ८८-८ ॥

युवां मामेवद्भावधिकविवृतान्तर्हिततया
विभिन्नौ सुन्द्रष्टुं स्वयमलमलार्धं द्विजसुतान् ।
नयेतं द्रागेनानिति भलु वितीर्णान्पुनरमून्
द्विजायादायादाः प्रणुतमडिमा पाण्डुजनुषा ॥ ८८-९ ॥

अेवं नानाविडारैर्जगदभिरमयन्वृष्णिवंशं प्रपुष्ण-
त्रीजनो यज्ञाभेदैरतुलविडृतिभिः प्रीणयन्नेणनेत्राः ।
भूभारक्षेपदम्भात्यदकमलजुषां मोक्षणायावतीर्णः
पूर्णां ब्रह्मैव साक्षाद्यदुषु मनुजताडुषितस्त्वं व्यलासीः ॥ ८८-१० ॥

प्रायेण द्वारवत्यामवृतदधि तदा नारदस्त्वद्रसार्द्र-
स्तस्माल्लेभे कदाचित्मलु सुकृतनिधिस्त्वत्पिता तत्त्वबोधम् ।
भक्तानामग्रयाथी स य भलु मतिमानुद्भवस्त्वत्त अेव
प्राप्तो विज्ञानसारं स ङिल जनङ्घितायाधुनाऽस्ते बधर्याम् ॥ ८८-११ ॥

सोऽयं कृष्णावतारो जयति तव विभो यत्र सौडार्ढभीति-
स्नेहद्वेषानुरागप्रभृतिभिरतुलैरश्रमैर्योगभेदैः ।
आर्तिं तीर्त्वां समस्ताममृतपदमगुस्सर्वतः सर्वलोकाः
स त्वं विश्वार्तिशान्त्यै पवनपुरपते भङ्गित्पूर्त्यै य भूयाः ॥ ८८-१२ ॥

ॐति अष्टाशीतितमदशकं समाप्तम् ।

એકોનનવતિતમદશકમ્ (૮૯)

વૃકાસુરવધં - ભૃગુપરીક્ષણમ્ ।

89 - Slaying of Vrikasura - Test by Bhrgu

રમાજાને જાને યદિહ તવ ભક્તેષુ વિભવો
 ન સઘઃ સમ્પદસ્તદિહ મદકૃત્વાદશમિનામ્ ।
 પ્રશાન્તિં કૃત્વૈવ પ્રદિશસિ તતઃ કામમખિલં
 પ્રશાન્તેષુ ક્ષિપ્રં ન ખલુ ભવદીયે ચ્યુતિકથા ॥ ૮૯-૧ ॥

સઘઃપ્રસાદરુષિતાન્વિધિશકુરાદીન્
 કેચિદ્ભિભો નિજગુણાનુગુણં ભજન્તઃ ।
 ભ્રષ્ટા ભવન્તિ ભત કષ્ટમદીર્ઘદૃષ્ટયા
 સ્પષ્ટં વૃકાસર ઉદાહરણં કિલાસ્મિન્ ॥ ૮૯-૨ ॥

શકુનિજઃ સ તુ નારદમેકદા ત્વરિતતોષમપૃચ્છદધીશ્ચરમ્ ।
 સ ચ દિદેશ ગિરીશમુપાસિતું ન તુ ભવન્તમબન્ધુમસાધુષુ ॥ ૮૯-૩ ॥

તપસ્તસ્વા ઘોરં સ ખલુ કુપિતઃ સત્તમદિને
 શિરશ્ચિત્વા સઘઃ પુરહરમુપસ્થાપ્ય પુરતઃ ।
 અતિક્ષુદ્રં રૌદ્રં શિરસિ કરદાનેન નિધનં
 જગન્નાથાદ્રપ્ને ભવતિ વિમુખાનાં ક્વ શુભધીઃ ॥ ૮૯-૪ ॥

મોક્તારં બન્ધમુક્તો હરિણપતિરિવ પ્રાદ્રવત્સોડથ રુદ્રં
 દૈત્યાદ્ભીત્યા સ્મ દેવો દિશિ દિશિ વલતે પૃષ્ઠતો દત્તદૃષ્ટિઃ ।
 તૂષ્ણીકે સર્વલોકે તવ પદમધિરોક્ષ્યન્તમુદ્ગીક્ષ્ય શર્વ
 દૂરાદેવાગ્રતસ્ત્વં પટુવટુવપુષા તસ્થિષે દાનવાય ॥ ૮૯-૫ ॥

ભદ્રં તે શાકુનેય ભ્રમસિ કિમધુના ત્વં પિશાયસ્ય વાયા
 સન્દેહશ્ચેન્મદુક્તૌ તવ કિમુ ન કરોષ્યઙ્ગુલીમઙ્ગ મૌલૌ ।
 ઇત્યં ત્વદ્વાક્યમૂઢઃ શિરસિ કૃતકરઃ સોડપતચ્છિન્નપાતં
 ભ્રંશો હ્યેવં પરોપાસિતુરપિ ચ ગતિઃ શૂલિનોડપિ ત્યમેવ ॥ ૮૯-૬ ॥

ભૃગુ કિલ સરસ્વતીનિકટવાસિનસ્તાપસા-
 સ્ત્રિમુર્તિષુ સમાદિશન્નધિકસત્વતાં વેદિતુમ્ ।

अयं पुनरनादराद्दुदितरुद्धरोषे विधौ
उरेऽपि यं जिहिसिषौ गिरिजया धृते त्वामगात् ॥ ८६-७ ॥

सुभं रमाङ्गुलुवि पङ्कजलोचनं त्वां
विप्रे विनिघ्नति पटेन मुदोत्थितस्त्वम् ।
सर्वं क्षमस्व मुनिवर्यं भवेत्सदा मे
त्वत्पाद्यिहमिह भूषणामित्यवादीः ॥ ८६-८ ॥

निश्चित्य ते यं सुदृढं त्वयि बद्धभावाः
सारस्वता मुनिवरा दधिरे विभोक्षम् ।
त्वामेवमथ्युत पुनश्च्युतिदोषडीनं
सत्त्वोअथ्यैकतनुमेव वयं भजामः ॥ ८६-९ ॥

जगत्सृष्टयादौ त्वां निगमनिवर्तैर्वन्तिमिरिव
स्तुतं विष्णो सख्यित्परमरसनिर्द्धैतवपुषम् ।
परात्मानं भूमन् पशुपवनिताभाग्यनिवहं
परीतपश्चात्स्यै पवनपुरवासिन् परिभजे ॥ ८६-१० ॥

ॐति ओकोननवतितमदशकं समाप्तं

नवतितमदशकम् (८०)

विष्णुमहत्तत्त्वस्थापनम् ।

90 - Establishment of Greatness of Vishnu

वृकभृगुसुनिमोहिन्यम्भरीषादिवृत्ते-
ष्वयि तव हि महत्त्वं सर्वशर्वाद्विजैत्रम् ।
स्थितमिह परमात्मन् निष्कलावागभिन्नं
किमपि यद्वत्मातं तद्विदुः श्रुपं तवैव ॥ ८०-१ ॥

मूर्तित्रयेश्वरसदाशिवपञ्चकं यत्
प्राङ्गुः परात्मवपुरेव सदाशिवोऽस्मिन् ।
तत्रेश्वरस्तु स विदुःपृष्ठपदस्त्वमेव

त्रित्वं पुनर्भजसि सत्यपदे त्रिभागे ॥ ९०-२ ॥

तत्रापि सात्त्विकतनुं तव विष्णुमाहु-
र्धाता तु सत्त्वविरलो रजसैव पूर्णः ।
सत्वोत्कटत्वमपि यास्ति तमोविकार-
येष्टादिकं य तव शङ्करनाम्नि मूर्ती ॥ ९०-३ ॥

तं य त्रिमूर्त्यतिगतं पुरपूरुषं त्वां
शर्वात्मनापि भवु सर्वमयत्वछेतोः ।
शंसन्त्युपासनाविधौ तदपि स्वतस्तु
त्वद्रूपमित्यतिदृढं भवु नः प्रमाणात् ॥ ९०-४ ॥

श्रीशङ्करोऽपि भगवान्सकलेषु तावत्
त्वामेव मानयति यो न हि पक्षपाती ।
त्वन्निष्ठमेव स हि नामसहस्रकादि
व्याप्यद्भवत्स्तुतिपरश्च गतिं गतोऽन्ते ॥ ९०-५ ॥

मूर्तित्रयातिगमुवाय य मन्त्रशास्त्र-
स्यादौ कलायसुषमं सकलेश्वरं त्वाम् ।
ध्यानं य निष्कलमसौ प्राणवे भवूज्वा
त्वामेव तत्र सकलं निजगाढ नान्यम् ॥ ९०-६ ॥

समस्तसारे य पुराणसङ्गले विसंशयं त्वन्महिमैव वार्थते ।
त्रिमूर्तियुक्तसत्यपदत्रिभागतः परं पदं ते कथितं न शूलिनः ॥ ९०-७ ॥

यद्ब्रह्मात्मकत्वं तं भागवतद्वितीय-
स्कन्धोदितं वपुरनावृतमीश धात्रे ।
तस्यैव नाम हरिशर्वमुष्मं जगाढ
श्रीमाधवः शिवपरोऽपि पुराणसारे ॥ ९०-८ ॥

ये स्वप्रकृत्यनुगुणा गिरिशं भजन्ते
तेषां क्वलं हि दृढयैव तदीयभक्त्या ।
व्यासो हि तेन कृतवानधिकारिछेतोः
स्कान्दादिकेषु तव हान्वियोऽर्थवाटैः ॥ ९०-९ ॥

भूतार्थकीर्तिरनुवादविरुद्धवाद्यौ
त्रेधार्थवादगतयः भवु रोचनार्थाः ।

स्कान्दादिकेषु भडवोऽत्र विरुद्धवादा-
 स्त्वत्तामसत्वपरिभूत्युपशिक्षादायाः ॥ ८०-१० ॥
 यत्किञ्चिदप्यविदुषापि विभो मयोक्तं
 तन्मन्त्रशास्त्रवचनाद्यभिदृष्टमेव ।
 व्यासोक्तिसारमयभागवतोपगीत
 क्लेशान्विधूय कुरु भक्तिभरं परात्मन् ॥ ८०-११ ॥
 इति नवतितमदशकं समाप्तम् ।
 इति दशमस्कन्धं समाप्तम् ।
 अेकादशस्कन्धम् ।

अेकनवतितमदशकम् (८१)

भक्तिमहत्त्वम् ।

91 - Greatness of Devotion

श्रीकृष्ण त्वत्पदोपासनमभयतमं बद्धमित्यर्थदृष्टे-
 र्भर्त्यस्यार्तस्य मन्ये व्यपसरति भयं येन सर्वात्मनैव ।
 यत्तावत्त्वत्प्राणीतानिड भजनविधीनास्थितो मोडमार्गे
 धावन्नाथावृताक्षः स्मलति न कुडचिदेवदेवाभिलात्मन् ॥ ८१-१ ॥

भूमन् कायेन वाया मुडुरपि मनसा त्वद्भवप्रेरितात्मा
 यद्यत्सुर्वे समस्तं तद्विड परतरे त्वय्यसावर्षयामि ।
 जात्यापीड श्रपाकस्त्वयि निडितमनः कर्मवागिन्द्रियार्थ-
 प्राणो विश्वं पुनीते न तु विभुभमनास्त्वत्पदाद्विप्रवर्यः ॥ ८१-२ ॥

भीतिर्नाम द्वितीयाद्भवति ननु मनःकल्पितं य द्वितीयं
 तेनैक्याभ्यासशीलो डुदयमिड यथाशक्ति बुद्ध्या निरुन्ध्याम् ।
 मायाविद्धे तु तस्मिन्पुनरपि न तथा भाति मायाधिनाथं
 तं त्वां भक्त्या महत्या सततमनुभजन्नीश भीतिं विजड्याम् ॥ ८१-३ ॥

भक्तेरुत्पत्तिवृद्धी तव यरणशुषं सङ्गमेनैव पुसा-

માસાદૈ પુણ્યભાજાં શ્રિય ઇવ જગતિ શ્રીમતાં સડ્ગમેન ।
તત્સડ્ગો દેવ ભૂયાન્મમ ખલુ સતતં તન્મુખાદુન્મિષદ્ભિ-
સ્વન્માહાત્મ્યપ્રકારૈર્ભવતિ ચ સુદૃઢા ભક્તિરુદ્ધૂતપાપા ॥ ૯૧-૪ ॥

શ્રેયોમાર્ગેષુ ભક્તાવધિકબહુમતિર્જન્મકર્માણિ ભૂયો
ગાયન્ક્ષેમાણિ નામાન્યપિ તદ્દુભયતઃ પ્રદ્રુતં પ્રદ્રુતાત્મા ।
ઉદ્યદ્ધાસઃ કદચિત્કુહાચિદપિ રુદન્કવાપિ ગર્જન્પ્રગાય-
ન્નુન્માદીવ પ્રનૃત્યન્નયિ કુરુ કરુણાં લોકબાહ્યશ્ચરેયમ્ ॥ ૯૧-૫ ॥

ભૂતાન્યેતાનિ ભૂતાત્મકમપિ સકલં પક્ષિમત્સ્યાન્મૃગાદીન્
મર્ત્યાન્મિત્રાણિ શત્રૂનપિ યમિતમતિસ્ત્વન્મયાન્યાનમાનિ ।
ત્વત્સેવાયાં હિ સિધ્યેન્મમ તવ કૃપયા ભક્તિદાર્દ્ય વિરાગ-
સ્ત્વત્ત્વત્સ્યાવબોધોડપિ ચ ભુવનપતે યત્તભેદં વિનૈવ ॥ ૯૧-૬ ॥

નો મુહ્યન્ક્ષુત્તૃડાદૈર્ભવસરણિભવૈસ્ત્વન્નિલીનાશયત્વા-
ચ્ચિન્તાસાતત્યશાલી નિમિષલવમપિ ત્વત્પદાદપ્રકમ્મઃ ।
ઇષ્ટાનિષ્ટેષુ તુષ્ટિવ્યસનવિરહિતો માયિકત્વાવબોધા-
જજ્યોત્સ્નાભિસ્ત્વન્નખેન્દોરધિકશિશિરિતેનાત્મના સગ્યરેયમ્ ॥ ૯૧-૭ ॥

ભૂતેષ્વેષુ ત્વદૈક્યસ્મૃતિસમધિગતૌ નાધિકારોડધુના ચેત્
ત્વત્પ્રેમ ત્વત્કમૈત્રી જડમતિષુ કૃપા દ્વિટ્સુ ભૂયાદુપેક્ષા ।
અર્યાયાં વા સમર્યાકુતુકમુરુતરશ્રદ્ધયા વર્ધતાં મે
ત્વત્સંસેવી તથાપિ દ્રુતમુપલભતે ભક્તલોકોત્તમત્વમ્ ॥ ૯૧-૮ ॥

આવૃત્ય ત્વત્સ્વરૂપં ક્ષિતિજલમરુદાદાત્મના વિક્ષિપન્તી
જીવાન્ભૂયિષ્ઠકર્માવલિવિવશગતીન્ દુઃખજાલે ક્ષિપન્તી ।
ત્વન્માયા માભિભૂયાન્મયિ ભુવનપતે કલ્પતે તત્પ્રશાન્ત્યૈ
ત્વત્પદે ભક્તિરેવેત્યવદદયિ વિભો સિદ્ધયોગી પ્રબુદ્ધઃ ॥ ૯૧-૯ ॥

દુઃખાન્યાલોક્ય જન્તુષ્વલમુદિતવિવેકોડહમાચાર્યવર્યા-
લ્લબ્ધ્યા ત્વદ્રૂપતત્ત્વં ગુણચરિતકથાદ્યુદ્ભવદ્ભક્તિભૂમા ।
માયામેનાં તરિત્વા પરમસુખમયે ત્વત્પદે મોદિતાહે
તસ્થાયં પૂર્વરડ્ગઃ પવનપુરપતે નાશયાશેષરોગાન્ ॥ ૯૧-૧૦ ॥

ઇતિ એકનવતિતમદશકં સમાપ્તમ્ ।

द्विनवतितमदशकम् (९२)

कर्ममिश्रभक्तिः ।

92 - Bhakti Combined With Karma

वैदैस्सर्वाणि कर्माण्यङ्गलपरतया वर्णितानीति बुद्ध्वा
तानि त्वय्यर्पितान्येव हि समनुयस्व यानि नैष्कर्म्यमीश ।
मा भूद्वेदैर्निषिद्धे कुञ्चिदपि मनःकर्मवायां प्रवृत्ति-
र्दुर्वर्ज्येदवामं तदपि भवतु भवत्यर्पये चित्प्रकाशे ॥ ९२-१ ॥

यस्त्वन्धः कर्मयोगस्तव भजनमयस्तत्र याभीष्टमूर्तिं
धृधां सत्त्वैकग्रुपां दृषदि दृदि मृदि क्वापि वा भावयित्वा ।
पुष्पैर्गन्धैर्निवेद्यैरपि च विरचितैः शक्तितो भक्तिपूतै-
र्नित्यं वर्यां सपर्यां विदधद्यि विभो त्वत्प्रसादं भजेयम् ॥ ९२-२ ॥

स्त्रीशूद्रास्त्वत्कथादिश्रवणविरहिता आसतां ते दयाडा-
स्त्वत्पादासन्नयातान्द्विजकुलजनुषो ङन्त शोयाम्यशान्तान् ।
वृत्त्यर्थं ते यजन्तो बहुकथितमपि त्वामनाकर्णयन्तो
दृमा विद्याभिजात्यैः किमु न विदधते तादृशं मा कृथा माम् ॥ ९२-३ ॥

पपोऽयं कृष्णरामेत्यभिलपति निजं गूढितुं दृश्चारित्रं
निर्लज्जस्यास्य वाया बहुतरकथनीयानि मे विद्वितानि ।
भ्राता मे वन्धशीलो भजति डिल सदा विष्णुमित्थं बुधांस्ते
निन्दन्त्युच्चैर्दसन्ति त्वयि निहितरतींस्तादृशं मा कृथा माम् ॥ ९२-४ ॥

श्वेतस्थायं कृते त्वां मुनिवस्वपुषं प्रीणयन्ते तपोभि-
स्त्रेतायां सुकस्रुवाद्यङ्कितमरुणतनुं यज्ञग्रुपं यजन्ते ।
सेवन्ते तन्मार्गैर्विलसदरिगदं द्वापरे श्यामलाङ्गं
नीलं सङ्कीर्तनाद्यैरिड कलिसमये मानुषास्त्वां भजन्ते ॥ ९२-५ ॥

सोऽयं कालेयकालो जयति मुररिपो यत्र सङ्कीर्तनाद्यै-
र्निर्यत्नैरेव मार्गैरभिलद नयिरात्त्वत्प्रसादं भजन्ते ।
जतास्त्रेताकृतादावपि हि डिल कलौ सम्भवं कामयन्ते
द्वैवात्तत्रैव जतान्विषयविषरसैर्मा विभो वञ्चयास्मान् ॥ ९२-६ ॥

भक्तास्तावत्सर्वौ स्युर्द्रुमिलभुवि ततो भूरिशस्तत्र योऽर्थैः
कावेरीं ताम्रपर्णीमनु किल कृतमालाञ्च पुण्यां प्रतीचीम् ।
डा मामध्येतदन्तर्भवमपि य विभो किञ्चिदञ्चिद्रसं त्व-
व्याशापाशौर्निबध्य भ्रमय न भगवन् पूरय त्वन्निषेवाम् ॥ ९२-७ ॥

दृष्ट्वा धर्मद्रुदं तं कलिमपकरुणं प्राज्मडीक्षित्परीक्षि-
धन्तुं व्याकृष्टमङ्गोऽपि न विनिलतवान् सारवेदी गुणांशात् ।
त्वत्सेवाधाशु सिध्येदसद्विड न तथा त्वत्परे यैष भीरु-
र्यत्तु प्रागेव रोगाद्विभिरपडरते तत्र डा शिक्षयैनम् ॥ ९२-८ ॥

गङ्गा गीता य गायत्र्यपि य तुलसिका गोपिकायन्धनं तत्
सालग्रामाभिपूजा परपुरुष तथैकादशी नामवर्णाः ।
येतान्यष्टाग्रयत्नान्यपि कलिसमये त्वत्प्रसादप्रवृद्ध्या
क्षिप्रं मुक्तिप्रदानीत्यभिदधुर्षयस्तेषु मां सज्जयेथाः ॥ ९२-९ ॥

देवर्षीणां पितृणामपि न पुनर्दृशी किङ्गरो वा स भूमन्
योऽसौ सर्वात्मना त्वां शरणमुपगतः सर्वकृत्यानि हित्वा ।
तस्योत्पन्नं विकर्माध्यभिलमपनुदस्येव यित्तस्थितस्त्वं
तन्मे पापोत्थतापान्यवनपुरपते रुन्धि भक्तिं प्राणीयाः ॥ ९२-१० ॥

ॐति द्विनवतितमदशकं समाप्तं

त्रिनवतितमदशकम् (९३)

पञ्चविंशति गुरवः ।

93 - Lessons from 25 Gurus

बन्धुस्नेहं विजड्यां तव हि करुणया त्वय्युपावेशितात्मा
सर्वं त्यक्त्वा यरेयं सकलमपि जगद्धीक्ष्य मायाविलासम् ।
नानात्वाद्भ्रान्तिजन्धात्सति भलु गुणदोषावबोधे विधिर्वा
व्यासेधो वा कथं तौ त्वयि निहितमतेर्वीतवैषम्यबुद्धेः ॥ ९३-१ ॥

क्षुत्तृषणालोपमात्रे सततकृतधियो जन्तवस्सन्त्यनन्ता-
स्तेष्वो विज्ञानवत्त्वात्पुरुष षष्ठं वरस्तज्जनिर्दुर्लभैव ।
तत्राप्यात्माऽऽत्मनः स्यात्सुदृढपि य रिपुर्यस्त्वयि न्यस्तयेता-
स्तापोच्छित्तेरुपायं स्मरति स हि सुदृत्स्वात्मवैरी ततोऽन्यः ॥ ९३-२ ॥

त्वत्कारुण्ये प्रवृत्ते क षव न हि गुरुर्लोकवृत्तेऽपि भूमन्
सर्वाङ्गान्तापि भूमिर्न हि यलति ततः सत्क्षमां शिक्षयेयम् ।
गृहीयामीश तत्तद्विषयपरिचयेऽप्यप्रसक्तिं समीरा-
द्व्यामत्वग्यात्मनो मे गगनगुरुवशाद्भातु निर्लेपता य ॥ ९३-३ ॥

स्वच्छः स्यां पावनोऽहं मधुर उदकवद्भवन्मा स्म गृह्णां
सर्वाङ्गीनोऽपि दौषं तरुषु तमिव मां सर्वभूतेष्ववेयाम् ।
पुष्टिर्नष्टिः कलानां शशिन षव तनोर्नात्मनोऽस्तीति विद्यां
तोयादिव्यस्तमार्ताण्डवदपि य तनुष्वेकतां त्वत्प्रसादात् ॥ ९३-४ ॥

स्नेहाद्व्याधास्तपुत्रप्रणयमृतकपोतायितो मा स्म भूवं
प्राप्तं प्राग्भ्रन्सुखेय क्षुधमपि शयुवत्सिन्धुवत्स्यामगाधः ।
मा पमं योषिदादौ शिभिनि शलभवद्भृङ्गवत्सारभागी
भूयासं किन्तु तद्भङ्गनयनवशान्माहमीश प्रणेशम् ॥ ९३-५ ॥

मा अध्यासं तरुण्या गज षव वशया नाश्रयेयं धनौघं
उर्तान्यस्तं हि माध्वीहर षव मृगवन्मा मुहं ग्राम्यगीतैः ।
नात्यासज्जयेय भोज्ये ञष षव अडिशे पिङ्गलावन्निराशः
सुध्यां भर्तव्ययोगात्सुरर षव विभो सामिषोऽन्यैर्न उन्वै ॥ ९३-६ ॥

वर्तेय त्यक्तमानः सुभ्रमतिशिशुवन्निस्सलायश्चरेयं
कन्याया अेकशेषो वलय षव विभो वर्जितान्योन्यदोषः ।
त्वस्थितो नावबुध्यै परमिषुदृष्टिव क्ष्माभृदायानघोषं
गेडेष्वन्यप्रणीतेष्वखिरिव निवसान्युन्दुरोर्मन्दिरेषु ॥ ९३-७ ॥

त्वय्येव त्वत्कृतं त्वं क्षपयसि जगदित्यूर्णनाभात्प्रतीयां
त्वस्थिन्ता त्वत्स्वर्गपं कुरुत धिति दृढं शिक्षये पेशकारात् ।
विद्भस्मात्मा य देहि भवति गुरुवरो यो विवेकं विरक्तिं
धत्ते सञ्चिन्त्यमानो मम तु अडुरुजापीडितोऽयं विशेषात् ॥ ९३-८ ॥

डी डी मे देहभोहं त्यज पवनपुराधीश यत्त्रोमडेतो-
र्गेडे वित्ते कलत्रादिषु य विवशितास्त्वत्पदं विस्मरन्ति ।

સોડયં વલ્લે: શુનો વા પરમિહ પરત: સામ્પ્રતઝ્યાક્ષિકર્ણ-
ત્વજિજ્ઞાદ્યા વિકર્ષન્ત્યવશમત ઇત: કોડપિ ન ત્વત્પદાબ્જે ॥ ૯૩-૯ ॥

દુર્વારો દેહમોહો યદિ પુનરધુના તર્હિ નિશ્શેષરોગાન્
હૃત્વા ભક્તિં દ્રઢિષ્ઠાં કુરુ તવ પદપદ્મેરુહે પદ્મજાક્ષ ।
નૂનં નાનાભવાન્તે સમધિગતમિમં મુક્તિદં વિપ્રદેહં
ક્ષુદ્રે હા હન્ત મા મા ક્ષિપ વિષયરસે પાહિ માં મારુતેશ ॥ ૯૩-૧૦ ॥
ઇતિ ત્રિનવતિતમદશકં સમાપ્તમ્ ।

ચતુર્નવતિતમદશકમ્ (૯૪)

તત્ત્વજ્ઞાનોત્પત્તિ: ।

94 - Means of Enlightenment

શુદ્ધા નિષ્કામધર્મે: પ્રવરગુરુગિરા તત્ત્વરૂપં પરં તે
શુદ્ધ્યં દેહેન્દ્રિયાદિવ્યપગતમખિલવ્યાપ્તમાવેદયન્તે ।
નાનાત્વસ્થૌલ્યકાશર્ચાદિ તુ ગુણજવપુસ્સડ્ગતોડધ્યાસિતં તે
વલ્લેદારુપ્રભેદેષ્વિવ મહદણુતાદીમતાશાન્તતાદિ ॥ ૯૪-૧ ॥

આચાર્યાખ્યાધરસ્થારણિસમનુમિલસ્થિષ્યરૂપોત્તરાર-
ણ્યાવેધોદ્ભાસિતેન સ્ફુટતરપરિબોધાગ્નિના દહ્યમાને ।
કર્માલીવાસનાતહ્લુતતનુભુવનભ્રાન્તિકાન્તારપૂરે
દાહ્યાભાવેન વિદ્યાશિખિનિ ચ વિરતે ત્વન્મયી ખલ્વવસ્થા ॥ ૯૪-૨ ॥

એવં ત્વત્પ્રાસિતોડન્યો નહિ ખલુ નિખિલકવેશહાનેરુપાયો
નૈકાન્તાત્યન્તિકાસ્તે કૃષિવદગદષાડ્ગુણયષટ્કર્મયોગા: ।
દુર્વૈકલ્યૈરકલ્યા અપિ નિગમપથાસ્તહ્લલાન્યાથવામા
મત્તાસ્ત્વાં વિસ્મરન્ત: પ્રસજતિ પતને યાન્ત્યનન્તાન્વિષાદાન્ ॥ ૯૪-૩ ॥

ત્વલ્લોકાદન્યલોક: ક્વનુ ભયરહિતો યત્પરાર્ધદ્વયાન્તે
ત્વદ્ભીતસસત્યલોકેડપિ ન સુખવસતિ: પદ્મભૂ: પદ્મનાભ ।
એવમ્ભાવે ત્વધર્માર્જિતબહુતમસાં કા કથા નારકાણાં

तन्मे त्वं छिन्धि बन्धं वरद कृपाशब्धो कृपापूरसिन्धो ॥ ८४-४ ॥

याथार्थ्यात्त्वन्मयस्यैव छि मम न विभो वस्तुतो बन्धमोक्षी
मायाविधातनुभ्यां तव तु विरचितौ स्वप्नबोधोपभौ तौ ।
अद्भ्ये श्रुवद्विमुक्तिं गतवति यं बिधा तावती तावदेको
भुङ्क्ते देहद्रुमस्थो विषयकृलरसान्नापरो निर्व्यथात्मा ॥ ८४-५ ॥

श्रुवन्मुक्तत्वमेवंविधमिति वयसा किं क्वलं दूरदूरे
तन्नामाशुभ्रुदुभ्रुर्न यं लघु मनसः शोधनं भक्तितोऽन्यत् ।
तन्मे विषयो कृषीञ्चास्त्वयि कृतसकलप्रार्थणं भक्तिभारं
येन स्यां मङ्गु किञ्चिद्गुरुवयनमिलत्वत्प्रबोधस्त्वदात्मा ॥ ८४-६ ॥

शब्दब्रह्मार्थपीड प्रयतितमनसस्त्वां न जानन्ति केचित्
कष्टं वन्ध्यश्रमास्ते चिरतरमिड गां बिभ्रते निष्प्रसूतिम् ।
यस्यां विश्वाभिरामास्ससकलमलाडरा द्रिव्यलीलावताराः
सस्थित्सान्द्रं यं रूपं तव न निगादितं तां न वायं स्त्रियासम् ॥ ८४-७ ॥

यो यावान्यादृशो वा त्वमिति किमपि नैवावगच्छामि भूम-
त्रेवञ्चानन्यभावस्त्वदनुभजनमेवाद्रिये यैद्यैरिन् ।
त्वत्स्विङ्गानां त्वदङ्घ्रिप्रियजनसदसां दर्शनस्पर्शनादि-
र्भूयान्मे त्वत्प्रपूजानतिनुतिगुणकर्मनुकीर्त्यादरोऽपि ॥ ८४-८ ॥

यद्यल्लभ्येत तत्तत्तव समुपलृतं देव दासोऽस्मि तेऽहं
त्वद्गोन्मार्जनाद्यं भवतु मम मुहुः कर्म निर्मायमेव ।
सूर्याग्निब्राह्मणात्मादिषु लसितयतुर्बाहुमाराधये त्वां
त्वत्प्रेमार्द्रत्वरूपो मम सततमभिष्यन्दतां भक्तियोगः ॥ ८४-९ ॥

अैक्यं ते दानोऽमोघतनियमतपस्साङ्घ्ययोगैर्दुरापं
त्वत्सङ्गेनैव गोप्यः किल सुकृतितमाः प्रापुरानन्दसान्द्रम् ।
भक्तोष्वन्येषु भूयस्त्वपि बहुमनुषे भक्तिमेव त्वमासां
तन्मे त्वद्भक्तिमेव दृढय उर गदाङ्घ्रिषु वातालयेश ॥ ८४-१० ॥

एति यतुर्नवतितमदशकं समाप्तम् ।

पञ्चनवतितमदशकम् (८५)

ध्यानयोगः - भोक्षप्राप्तिमार्गः

95 - Yoga of Meditation - Means of Liberation

आदौ ङैरप्यगर्भां तनुमविकलश्रुवात्मिकामास्थितस्त्वं
श्रुवत्वं प्राप्य मायागुणगणप्रथितो वर्तसे विश्वयोने ।
तत्रोद्धृष्टेन सत्त्वेन तु गणयुगलं भक्तिभावं गतेन-
छित्वा सत्त्वं य छित्वा पुनरनुपछितो वर्तिताडे त्वमेव ॥ ८५-१ ॥

सत्त्वोन्मेषात्कदाचित्फलु विषयरसे दौषबोधेऽपि भूमन्
भूयोऽप्येषु प्रवृत्तिः सतमसि रजसि प्रोद्धते दुर्निवारा ।
चित्तं तावद्गुणाश्च ग्रथितमिड मिथस्तानि सर्वाणि रोद्धुं
तुर्ये त्वय्येकभक्तिः शरणाभिति भवान्छंसरूपी न्यगादीत् ॥ ८५-२ ॥

सन्ति श्रेयांसि भूयांस्यपि रुचिभिद्यथा कर्मिणां निर्मितानि
क्षुद्रानन्दाश्च सान्ता अडुविधगतयः कृष्ण तेभ्यो भवेयुः ।
त्वञ्चायप्याथ सप्ये ननु मडिततमां श्रेयसां भक्तिमेकां
त्वद्भक्त्यानन्तुल्यः अलु विषयशुषां सम्मदः केन वा स्यात् ॥ ८५-३ ॥

त्वद्भक्त्या तुष्टबुद्धेः सुभमिड यरतो विव्युताशस्य याशाः
सर्वास्स्युः सौभ्यमय्यः सलिलकुडरगस्येव तोयैकमय्यः ।
सोऽयं अल्विन्द्रलोकं कमलजभवनं योगसिद्धीश्च लृद्या
नाकाङ्क्षत्येतदास्तां स्वयमनुपतिते भोक्षसौभ्येऽप्यनीडः ॥ ८५-४ ॥

त्वद्भक्तो बाध्यमानोऽपि य विषयरसैरिन्द्रियाशान्तिडेतो-
र्भक्त्यैवाकभ्यमाणैः पुनरपि अलु तैर्दुर्बलैर्नाभिजय्यः ।
समार्यिर्दीपितार्यिर्दडति डिल यथा भूसिदारुप्रपञ्चं
त्वद्भक्त्यौघे तथैव प्रदडति दुरितं दुर्मदः क्वेन्द्रियाणाम् ॥ ८५-५ ॥

चित्तार्द्राभाववमुख्यैर्वपुषि य पुलकं डर्षबाष्पञ्च छित्वा
चित्तं शुद्ध्येत्तथं वा डिमु अडुतपसा विद्यया वीतभक्तेः ।
त्वद्गाथास्वाद्यसिद्धाञ्जनसततमरीमृज्यमानोऽयमात्मा
यक्षुर्वत्तत्त्वसूक्ष्मं भजति न तु तथाभ्यस्तथा तर्ककोटया ॥ ८५-६ ॥

ध्यानं ते शीलयेयं समतनुसुभभङ्गासनो नासिकाग्र-
न्यस्ताक्षः पूरकाद्यैर्जितपवनपथश्चित्तपद्मन्त्ववाञ्चम् ।
उर्ध्वाग्रं भावयित्वा रविविधुशिभिन्नस्संविचिन्त्योपरिष्ठात्
तत्रस्थं भावये त्वां सजलजलधरश्यामलं कोमलाङ्गम् ॥ ८५-७ ॥

आनीलश्लक्ष्णकेशं ज्वलितमकरसत्कुण्डलं मन्दलास-
स्यन्दार्द्रं कौस्तुभश्रीपरिगतवनमालोरुडाराभिरामम् ।
श्रीवत्साङ्गं सुभाङ्गं मृदुलसदुदरं काञ्चनच्छायबेलं
थारुस्निग्धोरुमम्बोरुडललितपदं भावयेऽहं भवन्तम् ॥ ८५-८ ॥

सर्वाङ्गेष्वङ्ग रङ्गत्कुतुकमतिमुडुधारायन्नीश चित्तं
तत्राप्येकत्र युञ्जे वदनसरसिजे सुन्दरे मन्दलासे ।
तत्रालीनन्तु येतः परमसुभचिदद्वैतरूपे वितन्व-
न्नन्यन्नो चिन्तयेयं मुडुरिति समुपाङ्गठयोगो भवेयम् ॥ ८५-९ ॥

इत्थं त्वद्ध्यानयोगे सति पुनरणिमाद्यष्टसंसिद्धयस्ता
दूरश्रुत्याद्योऽपि ङ्यडमडमिकया सम्पतेयुर्भारै ।
त्यत्सम्प्राप्तौ विलम्भावडमभिलमिदं नाद्रिये कामयेऽहं
त्वामेवानन्दपूर्णां पवनपुरपते पाहि मां सर्वतापात् ॥ ८५-१० ॥

इति पञ्चनवतितमदशकं समाप्तम् ।

षण्णवतितमदशकम् (८६)

भगवद्धिभूतयः तथा ज्ञानकर्मभक्तियोगाः ।

96 - Glories of the Lord and JnAna-Karma-Bhakti Yogas

त्वं हि ब्रह्मैव साक्षात् परमुरुमडिमन्नक्षराणामकार-
स्तारो मन्त्रेषु राज्ञां मनुरसि मुनिषु त्वं भृगुर्नारिदोऽपि ।
प्रह्लादो दानवानां पशुषु य सुरभिः पक्षिणां वैनतेयो
नागानामस्थनन्तः सुरसरिदपि य स्रोतसां विश्वमूर्ते ॥ ८६-१ ॥

ब्रह्मण्यानां बलिस्त्वं ऋतुषु य जपयज्ञोऽसि वीरेषु पार्थो

भक्तानामुद्धवस्त्वं बलमसि बलिनां धाम तेजस्विनां त्वम् ।
नास्त्यन्तस्त्वद्विभूतेर्विकसदतिशयं वस्तु सर्वं त्वमेव
त्वं ञ्जवस्त्वं प्रधानं यद्विड भवदृते तन्न किञ्चित्प्रपञ्चे ॥ ८६-२ ॥

धर्मं वार्णाश्रमाणां श्रुतिपथविहितं त्वत्परत्वेन भक्त्या
कुर्वन्तोऽन्तर्विरागे विकसति शनैस्सन्त्यजन्तो लभन्ते ।
सत्तास्कृतिप्रियत्वात्मकमणिलपदार्येषु भिन्नेष्वभिन्नं
निर्मूलं विश्वमूलं परममलमिति त्वद्विभोधं विशुद्धम् ॥ ८६-३ ॥

ज्ञानं कर्मापि भक्तिस्त्रितयमिड भवत्प्रापकं तत्र ताव-
न्निर्विण्णानामशेषे विषय एड भवेत् ज्ञानयोगेऽधिकारः ।
सक्तानां कर्मयोगस्त्वयि छि विनिहितो ये तु नात्यन्तसक्ता
नाप्यत्यन्तं विरक्तास्त्वयि य धृतरसा भक्तियोगो ह्यमीषाम् ॥ ८६-४ ॥

ज्ञानं त्वद्भक्ततां वा लघु सुकृतवशान्मर्त्यलोके लभन्ते
तस्मात्तत्रैव जन्म स्मृडयति भगवन् नाङ्गो नारको वा ।
आविष्टं मां तु दैवाद्भवजलनिधिपोतायिते मर्त्येद्वेडे
त्वं कृत्वा कर्णधारं गुरुमनुगुणवातायितस्तायेथाः ॥ ८६-५ ॥

अव्यक्तं मार्गयन्तः श्रुतिभिरपि नयैः डेवलज्ञानलुब्धाः
क्लिश्यन्तेऽतीव सिद्धिं बहुतरजनुषामन्त अवाप्नुवन्ति ।
दूरस्थः कर्मयोगोऽपि य परमकृले नन्वयं भक्तियोग-
स्त्वामूलादेव लृधस्त्वरितमयि भवत्प्रापको वर्धतां मे ॥ ८६-६ ॥

ज्ञानायैवातियत्वं मुनिरपवदते ब्रह्मतत्त्वं तु श्रुएवन्
गाढं त्वत्पादभक्तिं शरणाभयति यस्तस्य मुक्तिः कराग्रे ।
त्वद्दधानेऽपीड तुल्या पुनरसुकरता यित्तयाञ्चल्यडेतो-
रभ्यासादाशु शक्यं तदपि वशयितुं त्वत्कृपायारुताभ्याम् ॥ ८६-७ ॥

निर्विण्णः कर्ममार्गे भलु विषमतमे त्वत्कथादौ य गाढं
जातश्रद्धोऽपि कामानयि भुवनपते नैव शङ्कोमि डातुम् ।
तद्भूयो निश्चयेन त्वयि निहितमना दोषबुद्ध्य्वा भजंस्तान्
पुष्परीयां भक्तिमेव त्वयि लृदयगते मङ्गु नऽक्षयन्ति सङ्गाः ॥ ८६-८ ॥

कश्चित्त्वैशाजितार्थक्षयविमलमतिर्नुद्यमानो जनौघैः
प्रागेवं प्राड विप्रो न भलु मम जनः कालकर्मग्राडा वा ।
येतो मे दृग्भडेतुस्तद्विड गुणगणं भावयत्सर्वकारी-

त्युक्त्वा शान्तो गतस्त्वां मम य कुरु विभो तादृशीं चित्तशान्तिम् ॥ ८६-८ ॥

शैलः प्रागुर्वशीं प्रत्यतिविवशमनाः सेवमानश्चिरं तां
गाढं निर्विधं भूयो युवतिसुभमिदं क्षुद्रमेवेति गायन् ।
त्वद्भक्तिं प्राप्य पूर्णः सुभतरमथरत्तद्दुष्ट्युय सङ्गं
भक्तोत्तंसं क्रिया मां पवनपुरपते छन्त मे रुन्धिरोगान् ॥ ८६-१० ॥

एति षण्णवतितमदशकं समाप्तं

सप्तमवतितमदशकम् (८७)

उत्तमभक्तिप्रार्थना ।

97 - Prayer For Supreme Devotion

त्रैगुण्याद्भिन्नरूपं भवति हि भुवने हीनमध्योत्तमं यत्-
ज्ञानं श्रद्धा य कर्ता वसतिरपि सुभं कर्म याडारभेदाः ।
त्वत्क्षेत्रत्वन्निषेवादि तु यद्विड पुनस्त्वत्परं तत्तु सर्वं
प्राङ्मुनेर्गुण्यनिष्ठं तदनुभजनतो मङ्गु सिद्धो भवेयम् ॥ ८७-१ ॥

त्वय्येव न्यस्तचित्तः सुभमयि विथर-सर्वयेष्टास्त्वदर्थं
त्वद्भक्तैस्सेव्यमानानपि यरितयराणाश्रयन् पुण्यदेशान् ।
दस्थौ विप्रे मृगादिष्वपि य सममतिर्भुज्यमानावमान-
स्पर्थासूयादिदोषः सततमभिलभूतेषु सम्भूजये त्वाम् ॥ ८७-२ ॥

त्वद्भावो यावदेषु स्फुरति न विशदं तावदेवं ह्युपास्तिं
कुर्वन्नैकात्म्यभोधे ञटिति विकसति त्वन्मयोऽहं यरेयम् ।
त्वद्धर्मस्यास्य तावत्किमपि न भगवन् प्रस्तुतस्य प्राणाश-
स्तस्मात्सर्वात्मनैव प्रदिश मम विभो भक्तिमार्गं मनोऽहम् ॥ ८७-३ ॥

तज्चैनं भक्तियोगं द्रढयितुमयि मे साध्यमारोग्यमायु-
र्दिष्टया तत्रापि सेव्यं तव यरणमडो भेषजायेव दृग्धम् ।
मार्कण्डेयो हि पूर्वं गण्डकनिगदितद्वादशाब्दायुरुच्यैः
सेवित्वा वत्सरं त्वां तव भटनिवडैर्द्रावयामास मृत्युम् ॥ ८७-४ ॥

मार्कण्डेयश्चिरायुस्स षड् पुनरपि त्वत्परः पुष्पभद्रा-
तीरे निन्दे तपस्यन्नतुलसुभरतिः षट् तु मन्वन्तराणि ।
देवेन्द्रससमस्तं सुरयुवतिमरुन्मन्मथैर्मोहयिष्यन्
योगोष्प्लुष्यमाणैर्न तु पुनरशक्तवज्जनं निर्जयेत्सः ॥ ८७-५ ॥

प्रीत्या नारायणाभ्यस्त्वमथ नरसभः प्राप्तवानस्य पार्श्वं
तुष्ट्या तोष्टूयमानः स तु विविधवरैर्लोभितो नानुमेने ।
द्रष्टुं मायां त्वदीयां किल पुनरवृणोद्भक्तिर्तृमान्तरात्मा
मायादुःभानभिज्ञास्तदपि मृगयते नूनमाश्चर्यलेतोः ॥ ८७-६ ॥

याते त्वय्याशु वाताकुलजलदगलत्तोयपूर्णातिघूर्ण-
त्समाणीराशिमग्ने जगति स तु जले सम्भ्रमन्वर्षकोटीः ।
दीनः प्रैक्षिष्ट दूरे वटदलशयनं कञ्चिदाश्चर्यबालं
त्वामेव श्यामलाङ्गं वदनसरसिजन्मस्तपादाङ्गुलीकम् ॥ ८७-७ ॥

दृष्ट्वा त्वां दृष्टरोमा त्वरितमभिगतः स्प्रष्टुकामो मुनीन्द्रः
श्वासेनान्तर्निविष्टः पुनरिह सकलं दृष्टवान् विष्टपौधम् ।
भूयोऽपि श्वासवातैर्बहिरनुपतितो वीक्षितस्त्वत्कटाक्षै-
र्मोदादाश्रेष्टुकामस्त्वयि पिहिततनौ स्वाश्रमे प्राग्बदासीत् ॥ ८७-८ ॥

गौर्या सार्धं तदग्रे पुरभिद्यथ गतस्त्वत्प्रियप्रेक्षार्थार्था
सिद्धानेवास्य दत्त्वा स्वयमथमजराभृत्युतादीन् गतोऽभूत् ।
अेवं त्वत्सेवयैव स्मररिपुरपि स प्रीयते येन तस्मा-
न्मूर्तित्रय्यात्मकस्त्वं ननु सकलनियन्तेति सुव्यक्तमासीत् ॥ ८७-९ ॥

त्र्यंशोऽस्मिन्सत्यलोके विधिदरिपुरभिन्मन्दिराण्यूर्ध्वमूर्ध्वं
तेभ्योऽण्यूर्ध्वं तु मायाविकृतिविरहितो भाति वैकुण्ठलोकः ।
तत्र त्वं कारणात्मस्यपि पशुपकुले शुद्धसत्त्वैकरुपी
सखिद्भ्रामाद्रयात्मा पवनपुरपते पाहि मां सर्वरोगात् ॥ ८७-१० ॥

एति सभनवतितमदशकं समाप्तम् ।

एति ओकादशस्कन्धं समाप्तम् ।

द्वादशस्कन्धम् ।

अष्टनवतितमदशकम् (८८)

निष्कलब्रह्मोपासनम् ।

98 - Meditation On Nirguna Brahman

यस्मिन्नेतद्विभातं यत एदमभवद्येन येदं य अेत-
 धोऽस्माद्गुत्तीर्णरूपः भवु सकलमिदं भासितं यस्य भासा ।
 यो वायां दूरदूरे पुनरपि मनसां यस्य देवा मुनीन्द्रा
 नो विद्युस्तत्त्वरूपं डिमु पुनरपरे कृष्ण तस्मै नमस्ते ॥ ८८-१ ॥

जन्माथो कर्म नाम स्फुटमिड गुणदोषादिकं वा न यस्मिन्
 लोडानामूतेय यः स्वयमनुभजते तानि मायानुसारी ।
 भिन्नश्चक्षीररूपोऽपि य बहुतररूपोऽवभात्यद्भुतात्मा
 तस्मै कैवल्यधाम्ने पररसपरिपूर्णाय विष्णो नमस्ते ॥ ८८-२ ॥

नो तिर्यञ्चन्न मर्त्यं न य सुरमसुरं न स्त्रियं नो पुमांसं
 न द्रव्यं कर्म जातिं गुणमपि सदसद्भापि ते रूपमाहुः ।
 शिष्टं यत्स्यान्निषेधे सति निगमशतैर्लक्षणवृत्तितस्तत्
 कृच्छ्रेणावेद्यमानं परमसुभमयं भाति तस्मै नमस्ते ॥ ८८-३ ॥

मायायां भिम्भितस्त्वं सृजसि मडदडङ्कारतन्मात्रभेदै-
 र्भूतग्रामेन्द्रियाद्यैरपि सकलजगत्स्वप्नसङ्कल्पकल्पम् ।
 भूयः संलृत्य सर्वं कर्मठ एव पदान्यात्मना कालशक्त्या
 गम्भीरे जायमाने तमसि वितिमिरो भासि तस्मै नमस्ते ॥ ८८-४ ॥

शब्दब्रह्मेति कर्मैत्याणुरिति भगवन् काल एत्यालपन्ति
 त्वामेकं विश्वलेतुं सकलमयतया सर्वथा कल्प्यमानम् ।
 वेदान्तैर्यत्तु गीतं पुरुषपरयिदात्माभिधं तत्तु तत्त्वं
 प्रेक्षामात्रेण मूलप्रकृतिविकृतिविकृष्टकृष्ण तस्मै नमस्ते ॥ ८८-५ ॥

सत्त्वेनासत्तया वा न य भवु सदसत्त्वेन निर्वाच्यरूपा
 धत्ते यासावविधा गुणङ्गणमतिवद्विश्वदृश्यावभासम् ।
 विधात्वं सैव याता श्रुतिवयनलवैर्यत्कृपास्थन्तलाभे
 संसाराण्यसद्यस्त्रुटनपरशुतामेति तस्मै नमस्ते ॥ ८८-६ ॥

भूषासु स्वर्णवद्भा जगति घटशरावादिके मृत्तिकावत्
तत्त्वे सञ्चिन्त्यमाने स्फुरति तदधुनाप्यद्वितीयं वपुस्ते ।
स्वप्नद्रष्टुः प्रबोधे तिमिरलयविधौ श्रुण्वरज्जोश्च यद्भृ-
विधावासे तथैव स्फुटमपि विकसेत्कृष्ण तस्मै नमस्ते ॥ ८८-७ ॥

यद्भीत्योदोति सूर्यो दृढति य दृढनो वाति वायुस्तथा-ये
यद्भीताः पद्मजायाः पुनरुचितबलीनालरन्तेऽनुकालम् ।
येनैवारोपिताः प्राङ्निजपदमपि ते व्यावितारश्च पश्चात्
तस्मै विश्वं नियन्त्रे वयमपि भवते कृष्ण कुर्मः प्रणामम् ॥ ८८-८ ॥

त्रैलोक्यं भावयन्तं त्रिगुणमयमिदं त्र्यक्षरस्यैकवाच्यं
त्रीशानामैक्यरूपं त्रिभिरपि निगमैर्गीयमानस्वरूपम् ।
तिस्त्रोऽवस्था विदन्तं त्रियुगजनिशुषं त्रिक्रमाकान्तविश्वं
त्रैकाल्ये भेदडीनं त्रिभिरलमनिशं योगभेदैर्भजे त्वाम् ॥ ८८-९ ॥

सत्यं शुद्धं विभुद्धं जयति तव वपुर्नित्यमुक्तं निरीडं
निर्द्धं निर्दिकारं निम्बिलगुणगणव्यञ्जनाधारभूतम् ।
निर्मूलं निर्मलं तन्निरवधिभुक्तिमोल्लासि निर्लीनमन्त-
निस्सङ्गानां मुनीनां निरुपमपरमानन्दसान्द्रप्रकाशम् ॥ ८८-१० ॥

दुर्वारं द्वादशारं त्रिशतपरिमितत्पष्टिपर्वाभिवीतं
सम्भ्राम्यत्कूरवेगं क्षणमनु जगदास्थिधे सन्धावमानम् ।
यत्कं ते कालरूपं व्यथयतु न तु मां त्वत्पदैकावलम्बं
विषणो कारुण्यसिन्धो पवनपुत्रपते पाहि सर्वाभयौघात् ॥ ८८-११ ॥

इति अष्टनवतितमदशकं समाप्तं

नवनवतितमदशकम् (८९)

वेदमन्त्रमूलात्मका विष्णुस्तुतिः ।
99 - Praise of the Glory of the Lord

विष्णोर्वीर्याणि को वा कथयतु धरणेः कश्च शेषून्भिमीते

यस्यैवाङ्घ्रित्रयेण त्रिजगदभिमितं मोदते पूर्णसम्पत् ।
योऽसौ विश्वानि धत्ते प्रियमिह परमं धाम तस्याभियायां
तद्भक्ता यत्र माधेन्त्यमृतरसमरन्दस्य यत्र प्रवालः ॥ ८८-१ ॥

आधायाशेषकर्त्रे प्रतिनिमिषनवीनाय भर्त्रे विभूते-
र्भक्तात्मा विष्णवे यः प्रदिशति उविरादीनि यज्ञार्थनादौ ।
कृष्णाद्यं जन्म यो वा मलद्विह मलतो वर्ण्येत्सोऽयमेव
प्रीतः पूर्णो यशोभिस्त्वरितमभिसरेत्प्राप्यमन्ते पदं ते ॥ ८८-२ ॥

उे स्तोतारः कवीन्द्रास्तमिह भलु यथा येतयद्व्ये तथैव
व्यक्तं वेदस्य सारं प्रणुवत जननोपात्तलीलाकथाभिः ।
जानन्तश्चास्य नामान्यपिलसुभकराणीति सङ्कीर्तयध्वं
उे विष्णो कीर्तनाद्यैस्तव भलु मलतस्तत्त्वबोधं भजेयम् ॥ ८८-३ ॥

विष्णोः कर्माणि सम्पश्यत मनसि सदा यैः स धर्मानभङ्गा-
धानीन्द्रस्यैष भृत्यः प्रियसम्प षव य व्यातनोत्क्षेमकारी ।
वीक्षन्ते योगसिद्धाः परपदमनिशं यस्य सम्यक्प्रकाशं
विप्रेन्द्रा जगद्भुक्ताः कृतबहुनुतयो यच्च निर्भासयन्ते ॥ ८८-४ ॥

नो जातो जायमानोऽपि य समधिगतस्त्वन्महिम्नोऽवसानं
द्वेव श्रेयांसि विद्वान्प्रतिमुदुरपि ते नाम शंसामि विष्णो ।
तं त्वां संस्तौमि नानाविधनुतियथनैरस्य लोकत्रयस्था-
प्यूर्ध्वं विभ्राजमाने विरचितवसतिं तत्र वैकुण्ठलोके ॥ ८८-५ ॥

आपः सृष्ट्याद्विजन्त्याः प्रथममग्निं विभो गर्भदृशे दधुस्त्वां
यत्र त्वय्येव श्रुवा जलशयन उरे सङ्गता श्रेष्ठ्यमापन् ।
तस्याजस्य प्रभो ते विनिहितमभवत्पद्मेकं हि नाभौ
द्विक्पत्रं यत्किलाहुः कनकधरणिभृत् कर्णिके लोकरूपम् ॥ ८८-६ ॥

उे लोका विष्णुरेतद्भुवनमजनयत्तत्र जानीथ यूयं
युष्माकं ङ्यन्तरस्थं किमपि तदपरं विद्यते विष्णुरूपम् ।
नीडारप्रप्यमायापरिवृतमनसो मोहिता नामरूपैः
प्राणप्रीत्यैकतृमाश्वरथ मभपरा ङन्त नेश्छा मुकुन्दे ॥ ८८-७ ॥

भूर्भ्रामक्षणां पदानां वलसि भलु सलस्त्राणि सम्पूर्य विश्वं
तत्प्रोक्तव्यापि तिष्ठन्परिमितविवरे भासि चित्तान्तरेऽपि ।
भूतं भव्यं य सर्वं परपुरुष भवान् किञ्च्य द्देन्द्रियादि-

ध्वाविष्टोऽप्युद्रतत्त्वाधृतसुभरसं यानुभुङ्क्ते त्वमेव ॥ ८८-८ ॥

यत्तु त्रैलोक्यरूपं दधदपि य ततो निर्गतोऽनन्तशुद्ध-
ज्ञानात्मा वर्तसे त्वं तव भलु मडिमा सोऽपि तावास्त्रिमन्यत् ।
स्तोकस्ते भाग अेवाभिलभुवनतया दृश्यते त्रंशकल्यं
भूयिष्ठं सान्द्रमोदात्मकमुपरि ततो भाति तस्मै नमस्ते ॥ ८८-९ ॥

अव्यक्तं ते स्वरूपं दुरधिगमतमं तत्तु शुद्धैकसत्त्वं
व्यक्तग्याप्येतदेव स्फुटममृतरसाम्भोषिकल्लोलतुल्यम् ।
सर्वोत्कृष्टामभीष्टां तद्विड गुणरसेनैव चित्तं हरन्तीं
मूर्तिं ते संश्रयेऽडं पवनपुरपते पाडि मां कृष्ण रोगात् ॥ ८८-१० ॥
धति नवनवतितमदशकं समाप्तम् ।

शततमदशकम् (१००)

भगवतः केशादिपादवर्णनम् ।

100 - Description of the Vision of the Lord

अत्रे पश्यामि तेजो निभिडतरकलायावलीलोभनीयं
पीयूषाध्वावितोऽडं तदनु तदुदरे दिव्यकैशोरवेषम् ।
तारुण्यारम्भरभ्यं परमसुभरसास्वादरोमाञ्चिताङ्गै-
रावीतं नारदाद्यैविलसदुपनिषत्सुन्दरीमाडुलैश्च ॥ १००-१ ॥

नीलाभं कुञ्चितात्रं धनममलतरं संयतं चारुभङ्ग्या
रत्नोत्तंसाभिरामं वलयितमुद्ययञ्चन्द्रकैः पिञ्छजालैः ।
मन्दारस्रङ्गिणीतं तव पृथुकभरीभारमालोकयेऽडं
स्निग्धश्चेतोर्ध्वपुण्ड्रामपि य सुललितां भालभालेन्दुवीथीम् ॥ १००-२ ॥

दृधं पूर्णानुकम्पार्णवमृदुलहरीयञ्चलभ्रूविलासै-
रानीलस्निग्धपक्ष्मावलिपरिलसितं नेत्रयुग्मं विभो ते ।
सान्द्रग्यायं विशालारुणकमलदलाकारमामुग्धतारं
कारुण्यालोकलीलाशिशिरितभुवनं क्षिप्यतां मय्यनाथे ॥ १००-३ ॥

उत्तुङ्गोल्वासिनासं हरिमणिमुकुरप्रोल्वसद्गण्डपावी-
व्यालोलत्कर्णपाशाञ्च्येतमकरमणीकुण्डलद्वन्द्वदीप्रम् ।
उन्मीलदन्तपङ्क्तिस्फुरदरुणतारस्थायभिम्भाधरान्तः-
प्रीतिप्रस्थन्मिन्मन्स्मितमधुरतरं वक्त्रमुद्भासतां मे ॥ १००-४ ॥

भाडुद्धन्द्रेन रत्नोज्ज्वलवलयभृता शोणपाणिप्रवाले-
नोपात्तां वेणुनालीं प्रसृतनभमयूभाङ्गुलीसङ्गशाराम् ।
कृत्वा वक्त्रारविन्द्रे सुमधुरविकसद्गगमुद्भाव्यमानैः
शब्दभ्रमामृतैस्त्वं शिशिरितम्बुवनैस्सिञ्च मे कर्णवीथीम् ॥ १००-५ ॥

उत्सर्पत्सौस्तुभश्रीततिभिररुणितं कोमलं कण्ठदेशं
वक्षः श्रीवत्सरभ्यं तरलतरसमुद्दीप्रडारप्रतानम् ।
नानावर्णप्रसूनावलिकिसलयिनीं वन्यमालां विलोल-
ल्लोलम्बां लम्बमानामुरसि तव तथा भावये रत्नमालाम् ॥ १००-६ ॥

अङ्गे पञ्चाङ्गरागैरतिशयविकसत्सौरभाकृष्टलोकं
लीनानेकत्रिलोकीविततिमपि कृशां भिन्नतं मध्यवल्लीम् ।
शङ्काशमन्यस्ततमोज्ज्वलकनकनिभं पीतयेवं ध्यानं
ध्यायामो दीप्तरश्मिस्फुटमणिरशनाङ्किङ्गिणीमण्डितं त्वाम् ॥ १००-७ ॥

उरु याउ तवोउ धनमसृणरुथौ चित्तयोरो रमाया
विश्वक्षोभं विशङ्क्य ध्रुवमनिशामुभौ पीतयेलावृताङ्गौ ।
आनम्राणां पुरस्तात्प्रसनधृतसमस्तार्थपालीसमुद्ग-
रथायां जनुद्धयं य कम्पयुलमनोज्ञे य जङ्घे निषेवे ॥ १००-८ ॥

मञ्जुरं मञ्जुनादैरिव पदभजनं श्रेय षत्यालपन्तं
पादाग्रं भ्रान्तिमञ्जत्प्रणतजनमनोमन्दरोद्धारकूर्मम् ।
उत्तुङ्गाताम्रराजन्नपरडिमकरज्योत्स्नया याऽश्रितानां
सन्तापध्वान्तङ्ग्रीं ततिमनुकलये मङ्गलामङ्गुलीनाम् ॥ १००-९ ॥

योगीन्द्राणां त्वदङ्गेष्वधिकसुमधुरं मुक्तिभाजा निवासो
भक्तानां कामवर्षधुतरुडिसलयं नाथ ते पादमूलम् ।
नित्यं चित्तस्थितं मे पवनपुरपते कृष्ण कारुण्यसिन्धो
दृत्वा निःशेषतापान्प्रदिशतु परमानन्दसन्दोडलक्ष्मीम् ॥ १००-१० ॥

अज्ञात्वा ते मडत्वं यद्विड निगदितं विश्वनाथ क्षमेथाः
स्तोत्रं यैतत्सडस्रोत्तरमधिकतरं त्वत्प्रसादाय भूयात् ।

द्वेधा नारायणीयं श्रुतिषु यं जनुषा स्तुत्यतावर्णनेन
स्तीतं लीलावतारैरिदमिडं कुरुतामायुरारोग्यसौख्यम् ॥ १००-११ ॥

एति मेल्पत्तूरु श्रीनारायणभट्टतिरिवर्यविरचितं
नारायणीयं स्तोत्रं समाप्तम् ॥

अनुबन्धम्

श्रीकृष्णपादाम्बुजं

मङ्गलं मञ्जुलं कृष्णपादाद्भुजं मङ्गल्यदायकं कृष्णपादाद्भुजम् ।

सङ्कटनाशनं कृष्णपादाद्भुजं सन्तोषदायकं कृष्णपादाद्भुजम् ॥

दुष्टविनाशनं कृष्णपादाद्भुजं शिष्टजनप्रियं कृष्णपादाद्भुजम् ।

मुक्तिप्रदायकं कृष्णपादाद्भुजं शक्तिप्रदायकं कृष्णपादाद्भुजम् ॥

सन्मयं चिन्मयं कृष्णपादाद्भुजं कल्मषनाशनं कृष्णपादाद्भुजम् ।

निष्कलं निस्तुलं कृष्णपादाद्भुजं नित्यनिरामयं कृष्णपादाद्भुजम् ॥

आनन्ददायकं कृष्णपादाद्भुजं आकुलनाशनं कृष्णपादाद्भुजम् ।

मोदप्रदायकं कृष्णपादाद्भुजं मोदविनाशनं कृष्णपादाद्भुजम् ॥

श्रीगुरुवायुपुरेशपादाद्भुजं श्रीश्रीदायकं कृष्णपादाद्भुजम् ।

नित्यं नमस्कुरु नित्यं भज भज नित्यं स्मर स्मर कृष्णपादाद्भुजम् ॥

मङ्गलम्

मङ्गलं मङ्गलाकान्तं तव वक्षस्थले स्थिता ।

मङ्गलं प्रार्थ्यमानस्य करोतु मम मङ्गलम् ॥ १ ॥

त्वमेव मङ्गलाकान्तः लोकमङ्गलकारकः ।

मङ्गलं ते प्रवक्ष्यामि मम मङ्गलहेतवे ॥ २ ॥

नारायणाय उरये सृष्टिस्थित्यन्तकारिणे ।

गुरुवातपुरीशाय विश्वरूपाय मङ्गलम् ॥ ३ ॥

शङ्भयङ्कगदापद्ममालाकौस्तुभधारिणे ।

गुरुवातपुरीशाय विष्णुऋषाय मङ्गलम् ॥ ४ ॥

प्रणयाब्धिचरायास्तु नमो वेदविकासिने ।

गुरुवातपुरीशाय मत्स्यऋषाय मङ्गलम् ॥ ५ ॥

लक्ष्मीनाथाय शान्ताय नमो मन्दरधारिशे ।

गुरुवातपुरीशाय कूर्मऋषाय मङ्गलम् ॥ ६ ॥

क्षित्युद्धारविडाराय छिरण्यक्षासुडारिशे ।

गुरुवातपुरीशाय क्रोडऋषाय मङ्गलम् ॥ ७ ॥

प्रह्लादरक्षकायास्तु छिरण्यकशिपुघातिने ।

गुरुवातपुरीशाय नारसिंहाय मङ्गलम् ॥ ८ ॥

वामनाय नमस्तुभ्यं बलिदर्पापडारिशे ।

गुरुवातपुरीशाय यज्ञऋषाय मङ्गलम् ॥ ९ ॥

बल्यर्पितपदाब्जाय कान्तत्रिभुवनाय य ।

गुरुवातपुरीशाय विश्वऋषाय मङ्गलम् ॥ १० ॥

नमः परशुडस्ताय केरणीद्धारकाय य ।

गुरुवातपुरीशाय भार्गवायाधे मङ्गलम् ॥ ११ ॥

नमः डोदण्डस्ताय दशग्रीवान्तकाय य ।

गुरुवातपुरीशाय रामचन्द्राय मङ्गलम् ॥ १२ ॥

बालगोपालवेषाय पूतनामोक्षदायिने ।

गुरुवातपुरीशाय गोविन्दायास्तु मङ्गलम् ॥ १३ ॥

वरभट्टात्रिवन्धाय वातरोगनिवारिशे ।

ज्ञानप्रदाय देवाय वातेशायास्तु मङ्गलम् ॥ १४ ॥

दयासाराय सौम्याय मम मङ्गलकारिशे ।

सर्वरोगापडाराय वातेशायाधे मङ्गलम् ॥ १५ ॥

मया वन्धाय नित्याय जगत्कारणमूर्तये ।

मम तापविनाशाय जगत्कारकाय मङ्गलम् ॥ १६ ॥

शुभमस्तु ॥

पारायणवसानश्लोकाः

स्वस्ति प्रजाभ्यः परिपालयन्तां न्यायेन मार्गेषु मर्डी मडीशाः ।

गोब्राह्मणभ्यः शुभमस्तु नित्यं लोकास्समस्तास्सुभिर्नो भवन्तु ॥

काले वर्षतु पर्जन्यः पृथिवी सस्यशालिनी ।

लोकोऽयं क्षोभरहितः सज्जनास्सन्तु निर्भयाः ॥

अपुत्राः पुत्रिणः सन्तु पुत्रिणस्सन्तु पौत्रिणः ।

अधनाः सधनास्सन्तु श्रुवन्तु शरदां शतम् ॥

त्वमेव माता य पिता त्वमेव त्वमेव बन्धुश्च सभा त्वमेव ।

त्वमेव विद्या द्रविणं त्वमेव त्वमेव सर्वं मम देव देव ॥

कथेन वाया मनसेन्द्रियैर्वा बुद्ध्याऽऽत्मना वा प्रकृतेस्स्वभावात् ।

करोमि यद्यत्सकलं परस्मै श्रीमन्नारायणायैति समर्पयामि ॥

उरे राम उरे राम राम राम उरे उरे ।

उरे कृष्ण उरे कृष्ण कृष्ण कृष्ण उरे उरे ॥

नारायण नारायण नारायण नारायण

नारायण नारायण नारायण नारायण

नारायण नारायण नारायण नारायण

नारायण नारायण नारायण नारायण

नारायणीय आरति

जय जगदीश उरे कृष्ण जय जगदीश उरे

जय गुरुभारुतमन्दिरनाथ ।

जय जगदीश उरे कृष्ण जय जगदीश उरे ॥

किङ्किणिपट्टकमल कृष्ण कङ्कणकरयुगल

कुङ्कुमपङ्किलवक्षस्थलवर कुवलयदण्णील कृष्ण

जय जगदीश उरे ॥

दधिनवनीतलर कृष्ण तरुणीचित्तलर

दयया पालय दामोदर उर तुणसीदामधर कृष्ण

जय जगदीश उरे ॥

गोवर्धनधरज्ञ कृषज्ञ गोपीजनरमज्ञ
कोमणपल्लवसुन्दरथरज्ञ कोकिलमधुवयन कृषज्ञ
जय जगदीश उरे ॥

नन्दकुमार उरे कृषज्ञ नारदगीतगुज्ञ
नारायणवर भट्टतिरीकृतस्तुतिवरशुभकलद कृषज्ञ
जय जगदीश उरे ॥

पून्तानभक्तप्रिय कृषज्ञ वृन्दावन रसिक
प्रेमिकभावुकमण्डलपूजितपादसरोजयुग कृषज्ञ
जय जगदीश उरे

The Arati is composed by Shri Shri Krishna Premi Anna.

Reference system:

Preliminary version from

<http://iu.ff.cuni.cz/pandanus/electronictexts/>

Converted to Itrans for Devanagari display.

Proofread by

M.K. Krishnaswamy surfings at attbi.com,

M.G.Vasudevan mgv at Intecc.com, and

PSA Easwaran

Use indexed file for better navigation.

Narayaniyam

pdf was typeset on July 23, 2024

Please send corrections to sanskrit@cheerful.com

